

הפשיטה
במצרים

החדיקה
למש.חמרה

קומנדו
באחלה

אלוף מה"ד

אריק שרון

הואם דדושות
לצהו"ל שיטות
חדשות?

קז'א יני

טוראית עדנה קלמן, שנבחרה בשבוע שעבר עלידי צוות העולם הזה כמלכת הצעדה לשנת 1969, היא מלכת הצעדה השישית במספר הזוכה בתואר זה. עם בחירתה הפכה בחירת מלכת הצעדה למאורע מסורתי חצי רשמי של הצעדה.

מלכת הצעדה אינה נבחרת בתחרות יופי, כדי לכסות את הצעדה בצורה בלתי שיגרתיית, אנו מעניקים תואר זה מדי שנה לצועדת המסמלת את רוחו האמיתית של מיפעל זה. עשינו זאת מדי פעם ללא יומרות וללא טקסים. חוליות העולם הזה עקבו אחרי הצועדים. הן בחרו במספר מועמדות לתואר, קבעו מתוכן את המלכה. תוך כדי כך הפכה מלכת הצעדה לאחד מסימני-היכר של הצעדה הגדולה. הצועדות החלו לחפש את חוליות העולם הזה על המסלול, כשם שחיפשו את חוליות השופטים.

אם בשנים הראשונות נתקלנו בהסתייגויות ובהיעדר שיתוף-פעולה, הנה בשנים האחרונות הפכה הבחירה למשהו לגיטימי בעיני כל הצועדים. הסמלת עדנה ברייטנפלד, מדריכת ספורט בבסיס חיל-אוויר ובתו של אחד מקציני משטרת ירושלים, נבחרה כמלכת הצעדה

מלכת הצעדה 68 עדנה ברייטנפלד והאלוף הוד

של השנה שעברה. תחילה התנגדו מפקדותיה להשתתפותה בבחירה, אך אחרי שהוענק לה התואר עדנה קלמן את טרס המלכה במסיבה שנערכה לצועדות חיל-האוויר עם מפקד חיל-האוויר מוטי הנד. השנה חל שינוי קיצוני ביחס למלכת הצעדה. מפקדות היחידות היו מעוניינות שחילתן מיחידתן תזכה בתואר, הצינו מועמדות ועזרו לצאת העולם הזה בעבודתו. לא היה עוד כל צורך להסביר לצועדים במה המדובר. כל אחד מ-11 אלף הצועדים, שעבר על פני צאת העולם הזה, ידע בדיוק לשם מה הם ניצבים שם.

אשה על חיי-החברה

לפני חצי שנה סיפרה רחל המרחלת, במדורה, על שינוי בנוף הביולוגיים של ישראל. היא ריאיינה את סרדריקה סגל, כיום בו חולה להיות בעלת ומנהלת הדיסקוטק שנשא את שמה. פרדריקה סיפרה על צרותיה עם גאונסטרים שהיו שולפים אקדחים אחרי שלגמו כמה כוסיות; על אוולת-ידיה של המשטרה; על אישים מפורסמים ומכובדים שראו בדיסקוטק שלה מועדון אינטימי. גם על הבעיות עם שותפה וילי שונהאוס אמרה כמה מילים. כעבור שבוע או שבועיים שכחה רחל את הכתבה ואת הנושא. עד שקיבלה השבוע תזכורת — ישר מפי שופט ורשם בית-המשפט המחוזי, מר דויד ולך. בפני השופט הובאה לבירור תביעתה של סרדריקה סגל, אשר דרשה משותפה-לשעבר לשלם את יתרת-החוב שגותרה מקניית חלקה של פרדריקה בדיסקוטק. שונהאוס העלה טענות שונות (שלא התקבלו) כדי להסביר מדוע אינו חייב לפרוע את השטרות בסך 19 אלף ל"י. בין יתר הראיות, להצדקת סירובו, הציג גליון 1626 של העולם הזה, בו הופיעה אותה כתבה. הוא טען שזו השמצה, שפירוטומה בא ביומנת פרדריקה, דבר ש-פגע במוניטין העסק — אשר תמורתם התחייב לשלם לפרדריקה.

בחברה טובה

מכיוון שזאת הפעם הראשונה שמדורה של רחל המרחלת שורבב בהליך משפטי כלשהו, כדאי אולי לקרוא מה פסק השופט במיקרה זה. אחרי שקבע כי טענתו של וילי שונהאוס הינה "סיפור בדים ודמיוני", המשיך השופט: ראשית, איני רואה בכתבה זו הסמעה נגד הנתבעים, אלא פיר-סומת. שנית, אין ללמוד מהכתבה כי הגברת סגל היא אשר דאגה לפירסומת זו. אין ספק שגברת פרדריקה סגל נחשבה אז כ"פירמה" בעולם הבוהימה שמרכלים עליה, ועל כן אין חימה שהיוותה נושא לכתבה בעתון העולם הזה. אגב, גם כבוד הנשיא של בית-משפט זה היווה נושא לרכילות באותו עמוד ממש של העתון — ועל כן היתה הכתבה על הדיסקוטק של סרדריקה בחברה טובה.

איש כפי

אמא ברולינה

הטייפ החדיש והמשוכלל של טלפונקו!

BEROLINA

כ"ש: פרטום אדמון בע"מ

"ברולינה" הינו החידוש האחרון בשדה האלקטרוניקה הבידורית מבית היוצר של "טלפונקו" — מגדולי המעבדות האלקטרוניות באירופה.

- * 4 ערוצים
- * 12 שעות נגינה
- * מוסיקה סטריאו-פונית
- * להשיג בחנויות החשמל המובחרות

הסוכנים: אלקטרו ויסטה בע"מ תל-אביב
רח' שפע טל 10, טל. 254361 • מחלקת שרות: טל. 251561

TELEFUNKEN

Lon

לוונול שמפו

היחיד המבוסס על מי מעיינות זוהר. מונע קשקשים ומעניק לשיער ברק וגמישות.

101

טיולים אודרכים

זוט

לאירופה

ולמזרח הרחוק

חברת עם פרטים מלאים בכל משרדי הנוסיעות

הטיול הטוב ביותר עם

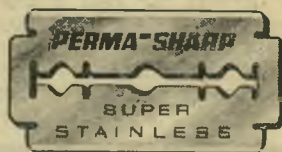
אירופה טורס

EUROPA TOURS

הכל הולך חלק...

עם...
פֶּרְמָה שַׁרְפֵּי

הרב חבר בין סכיני הגילוח מכלדת אל-חלד

עם לגמולו אילון

ביזבוז מיליונים —

למרות החוק

כבר עתה ברור כי רוב המפלגות מתכוננות להפר את חוק מימון המפלגות, אשר לפיו הן הקציבו העצמן 15 מיליון ל"י מ"כספי המדינה.

כמה מפלגות כבר פתחו בשקט במגביות, שמטרתן להכניס להן מיליוני לירות לשם הוצאה במערכת הבחירות. לפי החוק, אסור יהיה להוציא כסף זה, כי לכל מפלגה מותר להוציא מכספיה רק סכום נוסף השווה לשליש מן ההקצבה שתקבל מהמדינה.

מראשי הס.א.י.י. בבוסטון, שהיא אחת המיכללות הגדולות והמפורסמות בעולם.

פרופסור לייבוביץ קובע בתצהירו כי לפי הנוהלים של האוניברסיטה העברית אין לפטר מרצה בכיר, אלא אם עבר עבירה פלילית או מחלקתו בוטלה. פרופסור פלד עומד על משמעות הדימוי מסיבות לא אקדמאיות, כסכנה לחופש האקדמי.

אירגון הפרופסורים האוניברסיטאי של ארצות-הברית הביע את תמיכתו במאבקו של ה"ר" טמרין נגד פיטוריו השרירותיים והציע לשגרר למשפט עד מומחה.

זרחיו: מנסים לחבל

בפסק-הדין לטובתו

המציא אלכסנדר זרחין, שזכה לפני שבוע בתביעתו המשפטית נגד מדינת-ישראל, אחרי שבייתה-משפט קבע כי לפי החוזה בינו לבין המדינה, מגיעים לו תמלוגים מכל השקעות המדינה במיתקנים להתפלת מי-ים, העלה את הטענה כי כוונת היועץ-המשפטי לערער על פסקי-הדין בפני בית-המשפט העליון, נעדרה ליצור סכנת שתהפוך את מיתקן

מדוע אין

הכחשה?

בשאלתה שהגיש השבוע חי"כ אורי אבנרי לראש-הממשלה גולדה מאיר, נכללו השאלות הבאות:

השבועון הגרמני „דר-שפיגל“, בגליונו מיום 5.5.69, מוסר כי בידי ישראל מצויות כיום שש פצצות אטומיות. הנני מבקש לידעת:

1. האם היריעה דלעיל נכונה?
2. אם היריעה אינה נכונה, האם הוכחשה?
3. אם היריעה לא הוכחשה, מדוע לא הוכחשה?

בעד ונגד

הסדר כפוי

כדאי לך לבחון היטב כל הצהרה של שר, על דיוני ארבע המעצמות. הפש בה את הרמזים החבויים בין השורות. יש להניח שתמצא שם סימנים ראשונים להכרתה של הממשלה, שאין מנוס מהתמודדות קרובה עם הבעיה.

בהצהרות השרים יסתמנו גם קוויהחלון קה בין שני המחנות: אלה שיצדדו כי קבלת הצעות המעצמות, ואלה שיתנגדו להן.

דיין יצהיר

ולא יפרוש?

על רקע זה, עשויות להתרבות הצהרותיו של משה דיין נגד הסדר כפוי. אולם אין בטחון, כי הצהרות אלה יחייבו את שר-הבטחון להסיק מסקנות, ולפרוש.

כמה מראשי רפי"ל שעבר ממשיכים אומנם לקחת לפרישה, והם משקיעים מאמצים רבים בפעולה אירגונית ובגיוס כספים. אחד מהם אף עומד לצאת לסיבוב בגר-מניה ובצפת. בעוד שלושה שבועות, כדי לערוך שם מגבית למען רשימה עצמאית של דיין.

אולם גם לחברים אלה אין כל בטחון שדיין אומנם יפרוש. הוא עצמו סירב כי עקשנות להתחייב לכל קופעולה מפוים. ואילו מזכיר מע"י, פינחס ספיר, הצהיר בכנס של פעילי המערך: „אני מצפה להתפתות עד לערב סגירת הרשימות לכנסת.“

עתידו של

יצחק רבין

אדם שיוזכר לעיתים קרובות יותר, כי הקשר מדיני מעשי, הוא שגריר ישראל בז'נבה, יצחק רבין. על אף ההכחשות הנמרצות, לוקחים אותו כחשבון כמועמד ריאלי לאחד התפקידים המרכזיים בממ"ל שלה הבאה. התפקידים המוזכרים, בשלב זה: בטחון, חוץ או הסברה.

בינתיים יצורך עובד חוש לסגל השגרירות, איש מערבי שאול בן-חיים, שיטוס בקשרי עתונות.

ההתפלה האמריקאי לעובדה מוגמרת ולא תאפשר לו להקים מהכספים שיקבל את מיתקן-ההתפלה לפי שיטתו.

זרחין מתכוון להשקיע את כל הכסף שיקבל כתמלוגים כדי להוכיח שניתן להמתיק מיים לפי הכצאתו במחיר זול בהרבה ממחיר המים שיוצרו במיתקן ה-אמריקאי. לפי תהליך ההתפלה המוצע על-ידי האמריקאים תשתעבד להם המדינה למשך 50 שנה, כיוון שבתהליך זה יש להחליף מדי שנה כ-20% מצינורות המיתקן. לפי המצאתו של זרחין, תהיה ההשקעה הראשונית במיתקן זולה 5 מונים מזו שבמיתקן האמריקאי.

לכנסת השביעית. ההחלטה על כך התקבלה לא מכבר בכנס החוגים הלאומיים שנערך בירושלים.

שייב החליט על הקמת רשימה עצמאית אחרי שגוון התכולות להגשת רשימה של ארץ-ישראל השלימה. הופעתו בבחירות עשויה לגזול קולות מרשימת המרכז החופשי. הפונה אף היא אל אותו קהל בוחרים פור-טנציאלי של לאומנים-קיצוניים.

הר-ציון

מפרסם זכרונותיו

מאיר הריציון, הלוחם האגדי של צה"ל, מי שהתבלט ביחירת הקומנדו 101 ואחר-כך בכל פעולות-התגמול של צה"ל, כמוכצע קדש ובמלחמת-ששת-הימים, עומד לפרסם בשבועות הקרובים את יומנו האישי, אותו הוא כותב ברציפות מאז ימי נעוריו.

הספר, שיופיע בהוצאת לוי אפשטיין, עמד להתפרסם כבר לפני שבועות מספר, אלא שמאיר, המנהל עתה חוזה חקלאית בכוכב הירדן, התחרט ברגע האחרון וביקש להחזיר לו את כתבי-היד. אחרי שנמלך בדעתו, מסר שוב את יומנו לפירסום.

בכירי המדע מתייצבים

לצידו של ה"ר טמרין

שני תצהירים של שני אנשי-מדע ידועים הוגשו לבית-המשפט לקראת פתיחת מש"פמו של ה"ר טמרין נגד אוניברסיטת תל-אביב ב-21 במאי. זרקליטו של הדין טמרין, עו"ד אמנון זרנוני, הגיש לבית-המשפט את תצהיריהם של הפרופסור ישעיהו לייבוביץ ושל הפרופסור ב. פלד,

בגליון זה

- * ממשלת הליכוד הלאומי נוקטת מדיניות של בתייענה, ומסרבת לחזות את ההתפתחויות הצפויות כתוצאה מדינוי ארבע המעצמות על המצב באזור. מה באמת מצפה לישראל בשבועות הקרובים? על כך בכתבה דמויונית, מבוססת על נתונים עובדתיים, בעמודים 16-17.
- * שום-לב! התפתחויות חשובות מתרחשות מאחורי הקלעים של הזירה הדיפלומטית בישראל. תוכל ללמוד עליהן מתוך הכתבה שבמעמוד 19.
- * לראשונה בתולדות שארם אל-שייך נערכה בה, ביום השני השבועי, התנועה יהודית. איש הקומנדו הימי התחתן על סיפון נחתת עם היילת של חיל-האוויר. סיקור בלעדי — בעמודים 22-23.

מיץ תפוחי עץ ממדתה
על טהרת התפוחים והסוכר

חזק ועסיסי!

מיוצר על ידי חברת ד"ר פרידלנדר

מרווה ומרענן בכל עת • 30 כוסות בתוספת סודה או מים

עסים

מכתבים

טרמפ
דחייל!

מוזעזע!!!
זאת המילה היחידה שאפשר להגדיר בה את המצב של הטרמפים לחיילים בארץ.
כשקראתי בשבוע שעבר, במדור קורא יקר, על זה שחיילים נאלצו למכור סיגריות

שמואלי

וחסצים אישיים שלהם, כדי שיהיה להם כסף לנסוע הייתה לחוסשה של כמה שעות, קיבלתי התקפת זעם.
אחרי שאנו קוראים בעיתונים ושומעים בראדיו מה חיילים יקרים ואהובים אלה עושים בשבילנו, איך יכיר לים רבים מאיתנו, שיש להם מכוניות, לעבור ליד חייל ו לא לתת לו את הדבר הפעוט הזה — הטרמפ?
ואם כאלה מין אנשים חיים בארץ הזאת, מדוע לא דואגות הרשויות המוסמכות לחיילינו?
רבקה שמואלי, פתח תקווה

„נשבר“
דייילי

רבותי, יש לכם קצת דבק בשבילי? פשוט נשבר לי לגמרי מהדתיים... ואני צריכה להדביק!!!
אגב, אינני מאמינה גם באלילים — בהישרי לא יתכן כי יש דיין לעולם (מלבד

מכתב השבוע

לזכרו

ירון וירושלמי

שריביטחוננו שמתרחשים בו דברים שכאלה, והוא(?) יושב שם למעלה — ומחריש.
אם מעריצי הניל — אותם חובשי הכיפות מתנגדים לשידורי הטלוויזיה בערביי החג — מי כופה עליהם לפתוח את המקלט? תיסל — שיצטנפו להם באחד מבתי הכנסת שלהם — אבל דחילקום! — שיסתמו! כל יכפו זאת על אורחים תמימים אחרים!
ואגב — מה עם הדבק שביקשת? מתילדה זבריאל, כפר סבא

בדערי
דגמרי

כל שבוע, כשאני סותחת את העולם הזה, אני מופתעת מחדש.
בגיליון האחרון, למשל, יש המון תמורנות בלעדיות, שלא נתקלתי בדומות להן באף עיתון בארץ:
(א) בעמוד 9, אתם מראים ציוד טכני לגילוי צוללות טבועות,

אוכזבים

המחיר לשבוע מחוץ לעונה: 150 ל"י
בין ה- 27.6.69-30.5.69
המחיר לשבוע בעונה: 190 ל"י
בין ה- 4.7.69 - 19.9.69

הפתיחה ב- 30.5.69
ההרשמה מתחילה!
חברים: 20.4.69
מה- 30.4.69 עד חברים חדשים: החל מ- 1.5.69

CLUB MEDITERRANEE

הכתובת: רח. שדרות קק"ל 94 תל אביב טל. 23 93 93

אין כוונתי
יש לי
SONY
רשתי קני-טלוויזיות-טרנזיסטורים
חדרנות סטראופוניות

הנהלת חשבונות

למוד במכון

לבניא

בעזרת ספרי

לבניא

- ★ קורס בוקר מזורז סוג 1
- ★ קורסי ערב סוג 1, 2, 3
- ★ קורסים למדופלמים

הפתיחה ב- 8.5.69

תל-אביב, רחוב סמולנסקין 7, מסנת בן-יהודה 90.
רמת-גן, שדרות הילר 21, על-יד קולנוע אורדעי.

SCHAUB LORENZ
הטלוויזיה הטובה בעולם

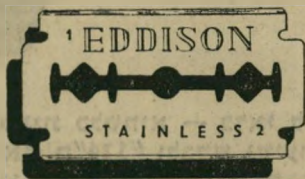
חמנוי

קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בחקדם.

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"
 כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי
 ומקנה לך הופעה הרורה ורעננה.
 "אדיסון" הסכין המלטף את פיך
 "אדיסון" נבחר במשאל העם לשנת 1969
 כסכין הגלוח המובחר.
 "אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לכרוך את גליונות "העולם הזה" של שנת 1968, יכולים להביא את הגליונות שכרשותם, למערכת "העולם הזה", רחוב קרליבך 12, תל-אביב, החל מיום ראשון ה-4.5.69.

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 10 ל"י, כרך חדש מוכן.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.30 ל"י.

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

מרכז עדשות מגע CONTACT LENS CENTER

"גרוחובסקי — אישון לנס"
 תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח' מינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש תניה) סל. 55029
 שעות קבלה 9-17
 נספה לשלוח חוברת השברה לצי בשעה.

חשוב למנהלי משרדים וכתבניות!

מחק הפלא למכונת הכתיבה המודרנית האורוגינל יהעתק. חסוך בזמן וכסף, תוך שניה ב"י יכולתך למחוק כל אות או מילה יחד עם ההעתק. הזמן סט ענק המכיל 288 יחידות במחיר 19.20 ל"י בלבד, וחסוך על-ידי כך 40% באופן ממש. סוכנו ישמח לבקרך ולהדגים ללא כל תחייבות. "לובקס" — ת.ד. 6031, סל. 441692, תל-אביב.

(ב) בעמוד 11 רואים איך נראים המתנקשים במטוס אל-על בציריך,
 (ג) בעמוד 13 יש תמונה של השייך של כחיית קונה נשק בצרפת,
 (ד) בעמודים 15, 16, 17 תצלומים של עמדות צה"ל, שצולמו מהצד המצרי של תעלת-סואץ.
 את הבלעדיות של תמונות אלה אני יכיר לה עוד להבין, הרי יש לכם צלמים בכל העולם, אך את זה שרק לכם יש תמונות מהתאונה של אהוד דיין (עמוד 25), שקר-תה בארץ, ושאישי לא יכול היה לצפות לה — אני כבר לא מבינה.
 רחל גרוס, תל-אביב

ספר הירמוך —

מטרה צבאית?

"במהלך הדו-קרב הארטיילרי ביום 20.4.69, שהתנהל לאורך גבול ירדן, נפגע הסכר על הירמוך, ליד עדיסה. הסכר נפרץ, ומימיו נראו זורמים בשיספון גדול." (בעיתונות של יום 21.4.69).

המיפעל סכר הירמוך (תוכנית אלגור) היה המיפעל הכל-ערכי החשוב ביותר לפני 10 שנים בערך. מטרתו הייתה להשקות את חלקו העליון של עמק הירדן המיוזר-חי במים שיבואו מנהר הירמוך. הי-שטח שעמד להשק-ייה נאמד ב-120,000 דונם.

ד"ר שרשבסקי

אלפי הקלאים היו צריכים למצוא שם את פרנסתם. כמעט כולם פליטים. כיל-פי התקנון, קיבלו אדמה רק אלה "ש-לא היתה להם אדמה במקום אחר".
 אני שואל: לשם איזו מטרה צבאית נס-

ביום רביעי, 24 לאפריל 1969, בערך בשעה 4.00 לפנות בוקר (יום חמישי), נפל על משמרתו.

סוראי ירון ירושל' מי, כשעדיין לא מלאו לו 19 שנה, לפני שמונה חודשים ושבעה התנייס לצה"ל, ולמרות התנגדותה המפורשת של משפחתו, התנדב ליחידה קרבית.

במשך שרותו, למרות שהיה מחייליה המצטיינים של מחלקתו, סבל מכיווצים בגבו.

וכן סבל מכאבים, זכר לפציעה שנופגע כשאוטובוס מטיילים של הגימ' נסיה הרצליה, שאותה סיים, עלה על מוקש. לרגע לא חשב לנטוש את חבריו שאליהם כה התקשר.

ירון היה עלם יפהתואר, שהיה נושא מריבתו ושיחתן של בנות רבות. חרש-בני ומובטחני שאותן תכונות אשר היו גלומות בנער יפהנפש זה, הן שהופכות את חיילינו בכלל, ואת החיילים הקר-ביים בפרט, למקור-גאווה ועידוד לנו ול-כל בית ישראל.

הריני פונה אליכם לפרסם קטע זה בלוויית תמונתו של ירון, דבר אשר בלי ספק יעלה את רוחם ומוראלם של אלה שהכירו את ירון ו/או איבדו את יקר-יהם במלחמה אכזבית זו.

חבר, אישם

תחה אש בכיוון הסכר הזה, אשר גרמה ל-פריצתו ולשיספון על כל העמק? בעיני הפעולה הזאת היא פעולה ברבא-רית, לא פחות ברבארית מאשר הנחת ה-פצצה בשוק מחנה-יהודה.
 ד"ר שמעון שרשבסקי, ירושלים

עידוד

מוזרי

אני רוצה להתייחס למכתבה של הגבי רות קליגר (הטולס הזה 1650), היושבת ב-קלן, גרמניה, עם עוד מספר ישראלים הי-מוכנים לחתום עבור דיין" — ומשם מנהי-גה את המדינה.

● פוסלת את גודלה מאיר בשתי הצאי-שורות מסופשות,

● בותרת מאותו מקום, בדיין,

● שולחת הוראות למיסלגה ("זו ש-המשך בעמוד 8)

מכתבים

(המשך מעמוד 7)

היתה פעם אותה מיפלגה שכולנו בטחנו בה והיום רובנו פורשים ממנה).
 ● והנחיות להמשך דרכו של העולם הזה.

מעניין, שעורך המדור לא מצא לנכון לענות לה, שטוב שלא מכמיה אנהנו שואבים עיבוד מוסרי.

עידית גולן, תל-אביב

סגנית

למלכה!

כל הכבוד לעדנה קלמן, מלכת הצעדה שבחרתם לשנת 1969. אבל בכתבה שפיר-

צוערת סוקולובסקי

סמתם אודותיה (העולם הזה 1662), הומיעה עימה יחד בתמונה חילת נוספת, שנראתה לי לא סחות יפה, זוהרת ומושכת מאשר המלכה עצמה.

אם לא בחרתם אותה למלכה, לפחות היתם צריכים להעניק לה את תואר ה"סגנית".

חבל שמבזבזים יפהפיה כזו בצילום ה"מוני".

עזרא לוי, רמת-גן

● לקורא לוי, תמונה בלעדית של ה"סגנית הבלתי-מוכתרת" — רבקה סוקולוב-סקי, טוראית מבטיס קליטה ומיון.

עוד יותר

מופרעת

הכתבה שלכם על המורות המופרעות היא לדעתי, שירות ציבורי ממדרגה ראשונה. תודה לאל שמישהו בארץ העז פעם לכתוב על הנושא הזה. אני חושבת שזה פסע שכל הגורמים האחראים לא פועלים לתיקון המצב, למרות שכולם מסכימים שמישהו צריך לעשות משהו.

כמוכירה זה שנים רבות בבית-ספר עמ"מי, הייתי יכולה להביא לכם עוד דוגמאות רבות להתעללות של מורים ומורות בילדים. למשל, הנהוג האהוב עלייך על מורים רבים הוא לגחון אל התלמיד בחיך נעים, להטיף לו בקול רם בדבריו-נעם, ובהסתר ללפות את זרועו באותו זמן כל כך חזק, עד שהילד האומלל נאנק מכאב. או על ה"מנהל שנכנס תמיד לכיתות עם התנות של מכנסיו פתוחה, ועוד רבים אחרים.

7. גי, חיפה

קוראים השוגחים מכתבים, מתבקשים לנסח אותם בק"צרה. עדיפות תינתן ל"מכתבים קצרים".

זכות קדימה תינתן למכתבי תביהם של קוראים המצרי-פים תצלומיהם למכתבים.

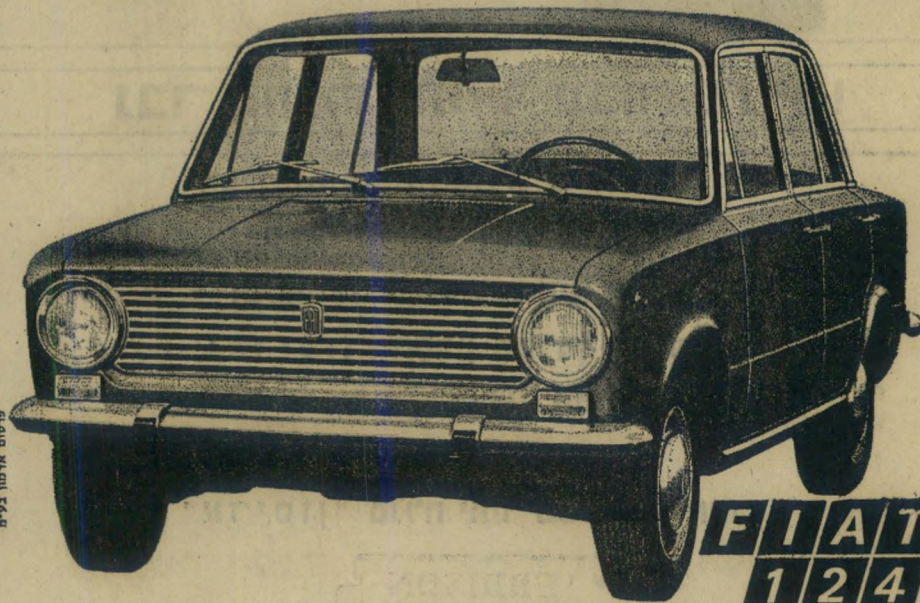
FIAT 124

האחת והיחידה

במחיר של

16.480.-

ושווה הרבה יותר

FIAT 124

בטרם תחליט לקנות מכונית כלשהיא — כדאי לך לבקר באחת מסוכנויות "פיאט" לבדוק מקרוב את ה"124" ולבקש נסיעת-נסיון. בעצמך תיווכח כי ה"פיאט 124" עולה לאין שיעור על מכוניות יקרות ממנה!

היא כה יציבה, כה נוחה וכה אלגנטית — ממש בולטת על הכביש במבנה המיוחד שלה. היא אחת ויחידה במינה.

אך לא רק היופי מאפיין את ה"124". הנוחות המירבית במכונית זו אין דוגמה לה במכוניות אחרות: 5 מקומות ישיבה מרווחים ומהודרים, הכור-סאות ניתנות להטייה, הנסיעה בה חלקה ונעימה — ללא זעזועים, מערכת הימום ואיורור משוכללת יעילה. 4 הדלתות של ה"124" נפתחות בזוויות של 90 מעלות לכניסה וליציאה נוחה ביותר.

המנוע החזק של ה"124" הנו בעל נפח של 1197 סמ"ק, 65 כוחות-סוס לבלימה, המפתח תאוצה פנטסטית (מ-0 עד 80 ק"מ תוך 10½ שניות!).

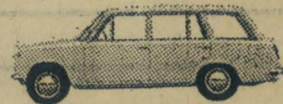
אביזרי הבטיחות של ה"124" כוללים בין השאר מעצורי-דיסק ב-4 הגלגלים. ה"124" בעלת יכולת תמרון בלתי רגילה בתנועה צפופה ומצויינת לנסיעה ממושכת. זאת, ועוד מעלות ויתרונות רבים. אכן, זוהי מכונית בעלת איכות מעולה שאין לה מתחרים — היא האחת והיחידה.

124 פרימולה
המסחרית המהודרת

124 קופה
לצעירים ולצעירים ברוחם

124 משפחתית
חסטישן למשפחה ולעבודה

כרס ריאקטון

טיסה לזוג ללונדון OLYMPIC AIRWAYS

צי מטוסי הבואינג החדשים והשרות המסורתי המפורסם של OLYMPIC הופכים כל טיסה לחוויה מהנה ובלתי נשכחת

תחרות הפרסים הבינלאומית של BROTHER®

INTERNATIONAL

לרגל הצגת הבכורה של מודל 785, מכונת התפירה הביתית האוטומטית ביותר בעולם 4007, נשים קונות מכונת תפירה BROTHER כל יום בכל העולם! עכשיו נותנת לכם חברת BROTHER בישראל הזדמנות חסרת תקדים לזכות בפרסים יקרי ערך:

פרס ראשון:
טיסה הלוך וחזור ללונדון * ב-

OLYMPIC

פרס שני:
מכונת התפירה הזיג זג אוטומטית החדישה **785 BROTHER** מחירה 1175 ל"י.

פרס שלישי:
50 פרסים של 100 ל"י כל אחד — לרכישת מכונת תפירה **785 BROTHER**

* הפרס כולל 2 כרטיסי טיסה ללונדון וחזרה (לא כולל מסים).

שדה
סוף היום

כל מה שעליכם לעשות הוא:

1. כתבו את פירוש המלה האנגלית **BROTHER** בעברית.
שם..... כתובת.....
טלפון.....
מלאו תלוש זה ושלחו עד ל-12.5.69 לת.ד. 3036, תל-אביב.
ההגרלה תתקיים ב-15 במאי 1969. (ע.ה.)

בעולם

אנדורה

הנסיך

הקטן

צרפת איבדה נשיא אחד. אבל שכנתה הדרומית איבדה שניים. נסיכות אנדורה מונה 16 אלף תושבים. היא שוכנת בק צרפת לספרד, ובראשה עומדים שני נסיכים. הנסיך האחד היה שארל דה-גול, בתוקף תפקידו כנשיא צרפת. הוא התפטר. כעבור יום הודיע ההאטיקאן כי הנסיך השני התפטר מתפקידו בגלל בריאות לקו ידה. היה זה הקארדינאל ראמון נאבארי, הישוע של אורגל — שגם הוא נושא בתפקידו באנדורה בתוקף כהונתו. עתה נשאר לאנדורה רק נסיך זמני אחד: אלן טוהר, מימ הנשיא בצרפת.

צרפת

DEUTSCHLAND

UEBER

ALLES

פעם היו שואלים: "אחרי דה-גול — מהו היום שואלים: "אחרי דה-גול — אז מהו? כך הגדיר עיתון אמריקאי חשוב את הימינו. מיטנה ההיסטורי שחל עם הסתלקותו של שארל דה-גול. שום דבר דרמטי לא קרה. החיים נמשכים. אך — אך מתחת לפני השטח מתחילה תזוזה. כל אותם תהליכים, שדה-גול עצר אותם בכוח אישיותו הסגולית, נראו עתה לעין המסתכל המעמיק. התהליך העיקרי הוא: איחודה של אירופה. איזה מין איתוד זה יהיה? ישנה הברירה בין שתי אפשרויות: או אירופה שתכלול את בריטניה, בה ייחצר שיתופי-משקל בין גרמניה, בריטניה וצרפת; או אירופה בלי בריטניה, בה ישלוט הכוח הגרמני. כי גרמניה המערבית עולה בעוצמתה הכלכלית יותר ויותר על שכנתה מעברו השני של הריין. רק בתנאי הדבר בלט כבר השבוע. בפני צרפת עכדה שאלה חמורה: האם ל-

נסיך פוהר
הכדור בידי

פחת את הפראנק הרעוע? יש רק אפשרות אחת למנוע זאת: תיסוף המארק הגרמני, שהוא חזק מדי. הדבר היה תלוי בגרמנים — והם ידעו זאת. הכריזו הקאנצלר ביאורג קיוינגר: לא! (המשך בעמוד 10)

בעולם

(המשך מעמוד 9)

ואילו שריהכלכלה, טראנז'יוזף שטראוס, רמו שהוא מוכן לתמוך בחיסוף — בתנאי ששותפיה של גרמניה יקבלו את התנאים שהוא יכתיב להם. צרפת בלי דה'גול שוב אינה מנהיגה ב' יבשת.

נורווגיה

משפט

קווזלינג

וידקון קווזלינג, האיש שהפך למושג, עומד שוב לדין — 24 שנים לאחר שנדין למחת בבית המשפט באוסלו. כמשפט קסטנר בישראל, לומד היום העם הנורווגי בבית המשפט המחוזי באוסלו, פר' קים בהיסטוריה של ארצו. העילה למשפט: תביעה על הוצאת לשון הרע שהגיש האנס יעקובסן, מי שהיה פעיל במפלגתו של קווזלינג, מפלגת האיחוד הלאומי, נגד חבר הסטורטינג (פרלמנט) סתרה לאברג, שחיתר לצורך משפט זה על חסינותו הפרלמנטארי. בשנת 1966 תירגם יעקובסן מאנגלית ספר של מחבר בריטי, ראלף האוקינס, בשם

בוגר קווזלינג (במשפטו, 1945) כמו משפט קסטנר

קווזלינג — נביא מוספל. הספר תורגם כשיטת 'מתורגם ומשופץ', ונוספו בו מאות הערות שאינן במקור. אף כי המחבר הבריטי נוטה אהדה לקווזלינג, מצא יעקובסן לנכון לתאר את מאורעות 1940—1945, שנות של סוגו של קווזלינג כנורווגיה, ברוח אהדת עוד יותר.

מי כותב היסטוריה? מיד לאחר הופעת התרגום, יצא סתרה לאברג, מי ש' היה ממנהיגי המחתרת הנורווגית בשנות הכיבוש, ואף נאסר ועונה, למסע הרצאות ברחבי נורווגיה, בו התקיף את יעקובסן (שנודו ב'1948 ל'9 שנות מאסר בעוון פעי' לות במפלגתו של קווזלינג) כשקרן, כי רמאי וכמסלף ההיסטוריה הנורווגית.

יעקובסן היסס משך שנתים אם לתבוע את לאברג לדין בעוון הוצאת לשון הרע, וכשהחליט לעשות כן, הפך המשפט להתמו' דרות העם הנורווגי עם ההיסטוריה שלו.

מאות אנשים המתינו מדי בוקר לרשות' כניסה אל אולם הדיונים. באחד מישיבות המשפט (שטרם נסתיים) קרא בקול נרגש פרקליטו של יעקובסן, עויד ויזנר: 'מי כותב את ספרי ההיסטוריה? אתם — המנצ' חים! אילו זכה קווזלינג בניצחון, היו כל ספרי ההיסטוריה נכתבים אחרת. קווזלינג היה סאטריסט נורווגי, ולהאשים אותו כבוגד — זוהי חרפה!'

בבית המשפט נערכים מדי יום דיונים, הוזכרים לסיקור מלא בעיתונות ובטלחיויה. אם יזכה יעקובסן או יססיד במשפט, זו שאלה מישנית, כפי שגורלו האישי של מל' כואל גרינדהאלד היה טפל בהשחאה לפרשת קסטנר ויהדות הונגריה.

ברית המועצות

בני עדות

המזרח

זה קורה לאשכנזים בישראל. זה קורה לפרוטסטנטים הלבנים בארצות הברית. זה (המשך בעמוד 12)

דובק רויאל

דובק רויאל
יוצאת מן הכף

20 KING SIZE CIGARETTES

פרסום ריר יעקובסון

אחד מבין רבבות

בכל בוקר, בלקחי את העיתון לידי, אני מעיף מבט בהול בעמוד הראשון. איני מסתכל בכתורת. אני מחפש תמונה. כשאני מוצא אותה, אני נושם לרווחה.

אך לעיתים קרובות, נדמה שכמעט בכל יום, הנה התמונה לפני. צעיר זורה, שופע־חיים, מחייך. נדמה שזה תמיד אותו צעיר עצמו. כי לכולם אותה ההבעה של צפייה לחיים, של עולמים חסרי־מורא.

אני חרד מפני התמונה הזאת. כי בישראל של 1969, כשאתה רואה ב־ עיתון תמונה של צעיר בדמי עלמיו — סימן הוא כי נפל על הגנת המולדת. באותו רגע, איני חושב רק על אביו, על אמו.

אני חושב על רבבות האבות והאמהות, הרעיות והילדים, הי מסתכלים באותה תמונה, והיוודי עינם כי זה יכול היה להיות יקירם.

★ ★ ★

אתמוד ביקרתי אצל האדון והגברת אלוין, ידידים ותיקים, להם הייתי חייב ביקור מזה הרבה מאד זמן.

מדי פעם אני פוגש אותם במעמדים ממי לכתיים ובנסיונות דומות. תמיד שלווים, תמיד אדיבים, תמיד אופטימיים.

אנשים מן היישוב, נאמנים למיסוד ול־ מפלגה, בעלי דעות המודרות בדיוק עם הי מאמר הראשי של דבר.

ישבתי בביתם, שתיתי קפה, שוחחנו על הא ועל דא, על מעשי הילדים בבית־הספר. **מדי פעם יצאה האשה בחופזה מהדריה־אורחים. היה נדמה לי ש־ עיניה סמוקות.**

לבסוף אמר לי הבעל: "אתה צריך לסלוח לאשתי. היא מדוכאת היום. אתה יודע, בננו הבכור נמצא בתעלת־סואץ."

ולפתע, כאילו נשבר איוה מעצור פנימי, כאילו נפתח איוה סכר שנסגר בכוח: **"תגיד, האם באמת אי־אפשר לעשות שלום? האם אנחנו באי־ מת עושים את הכל כדי לשים קץ למצב הזה?"**

ומיד החריש, במבוכה רבה, כאילו אמר דבר שאינו בסדר.

★ ★ ★

אני מעריץ רבבות הורים אלה על שליטתם העצמית, על נאמנותם, על נכר נותם לתת את שלהם ללא כל היסוס.

בכך הערובה העליונה לקיומנו, לביטחון־ ננו, ליציבותנו הנפשית.

אך לעיתים מתגנבת לליבי הי מחשבה: הלוואי ולא חרירשו! הלוואי והיו קצת פחות שולטים בעצמם, קצת פחות מוכנים להאמין.

הלוואי והיו קצת יותר שואלים שאלות, וקצת פחות מוכנים לקבל תשובות קלות. **הייתי רוצה לשמוע את קולכן, האמהות.**

הייתי רוצה לשמוע את הקול של כולכן שואל, בפה מלא, בלי מבוכה:

"האם באמת אי־אפשר לעשות שלום? האם אנחנו באמת עושים את הכל כדי לשים קץ למצב הזה?"

★ ★ ★

דממה לי שהולך ונפתח פער בין ישרי־ האל־הרשמית, בין צמרת המיסוד, עט־ קני מפלגות, הממשלה, הכנסת, העיתונות — לבין העם הפשוט, אשר אמהות אלה הן ליבו החם.

איני רוצה, חלילה, לרמוז שיש מישהו במדינה הזאת המתייחס בקלות־דעת לחיי אדם. בוודאי שלא.

איני רוצה לטעון כי יש מישהו בקירבנו הדואג לשלום הבנים יותר מזולתו, או פחות מזולתו. עצם המחשבה הזאת מסולה בעיני מעיקרה.

אין דבר השנוא בעיני יותר מאשר עסקן

שלום כזה אפשרי. אפשרי בכ־ מה וכמה דרכים.

אפשרי בדרך של ניהול מדיניות גמישה כלפי יוזמת ארבע המעצמות, על מנת לתר־ גם אותה למיבצע־שלום ממש.

אפשרי גם בדרך הפוכה של מגע ישיר עם העם הפלסטיני.

★ ★ ★

אילו היינו מדינה דמוקרטית אמיתית, היתה ברירה זו מובאת עתה בפני הציבור, כדי שהציבור יכריע.

הרי זהו כל תוכנה של דמוקרטיה ראשית: שהעם עצמו מכריע על עתידו. שהעם עצמו הוא ארון לגורלו.

במיסטר הדמוקרטי, אין העם בוחר רק במושלים, באופן פורמלי. הוא גם נותן ל־

שהרי אילו סברו 22 עסקני מפלגות הי־ מיסוד, המהווים את ממשלת הליכוד הי־ לאומי, כי הציבור היה מכריע לפי דעתם — הם היו מעבירים את ההכרעה לידי הי־ ציבור. הם היו עורכים מישאל־עם.

הם היו אומרים לציבור את האמת, ו־ אומרים: הנה, החליטו.

תחת זאת הם עושים את ההי־ פך. הם דואגים לכך ששום הכי־ רעה כזאת לא תהיה אפשרית, לא להלכה ולא למעשה.

לא להלכה — כי אין לציבור שום אפשר־ רות שהיא להביע את דעתו בתהליך דמו־ קרטי.

מישאל־עם — תהליך דמוקרטי המקובל במדינות רבות, מהן הדמוקרטיות ביותר בעולם, ושהביא זה עתה להחלפת השלטון בצרפת — אינו נערך.

בחירות — אין להן כימעט שום משמעות מבחינה זו.

כי כל אחת מהמפלגות הגדולות כוללת את כל הזרמים, החל בקבוצות־שוליים פא־ שיסטיות וכלה ברודפי־שלום מושבעים, גם חסידי־סיפוח וגם מתנגדי־סיפוח. הבוחר נדי־ רש להצביע בעד רשימה שיש בה דבר ו־ היפוכה, וממילא אין להצבעתו בעד רשימה כזאת שום ערך לגבי ההכרעה הלאומית.

★ ★ ★

כך שלא תיתכן כלל הכרעה להלכה. אבל גם למעשה לא תיתכן הכרעה כי־ זאת.

כי הציבור פשוט אינו יודע את העובדות, ואינו יכול לדעת אותן.

כדי להעלים את הפער בין עמי־ דתה ובין משאלות־הלב של הא־ מהות, פשוט אין אומרים לצי־ בור את האמת.

אומרים לציבור: אין בכלל ברירה. לא ייתכן שום שלום, בשום תנאים, בשום מתיר.

כדי להציג טענה זו באמת לא־ מיתה, למרות הידיעות היומיומי־ ויות האומרות את ההיפך, מופי־ עלת עתה במדינה מערכת של שטיפת־מוח שאיני זוכר כדוגמי־ תה.

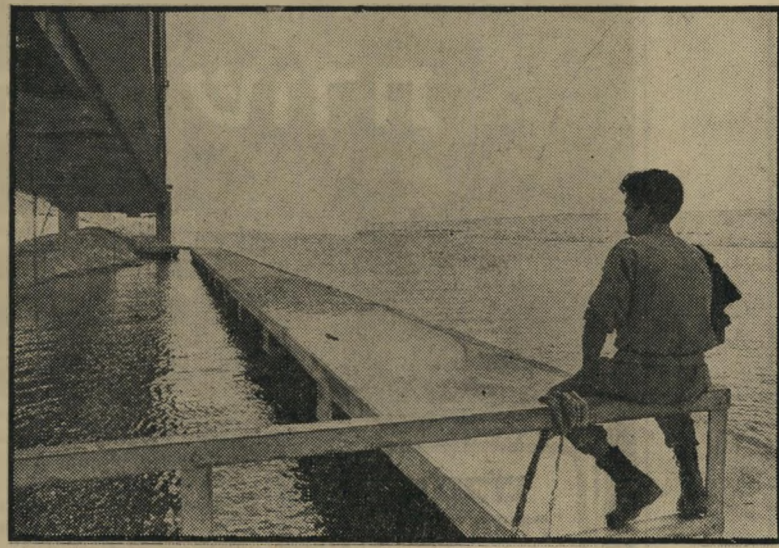
כל כלי־התקשורת, כל אמצעי הטלויזיה והרדיו (שבראשם עומד ד"ר חיים יחיל, מני־ היג תנועת ארץ־ישראל השלמה), כל העיתונות הממונית, כל הביטאונים של מפלגות המיסוד, תוררים על סיסמה זו, יום אחרי יום: אין ברירה, אין ברירה, אין ברירה.

כאילו אדם אחד כתב את כל העיתונים, שידר את כל השידורים, נאם את כל הנאו־ מיס של כל עסקני המיסוד — אדם יחידי, בעל דעה יחידה.

וכשאתה רואה מערכת עצומה זו, אתה שואל את עצמך: מדוע יש בה צורך? כלפי מי היא מופעלת?

יש בה צורך מפני שאם אחת, בעלת עיני־ יים סמוקות מבכי, שואלת בתורה, בחוכמה, באינטסטינקט הבריא של אדם: "האם באמת אי־אפשר לעשות שלום? האם אנחנו באמת עושים את הכל כדי לשים קץ למצב הזה?"

הרימי את קולך, אמא!

אחד מבין רבבות — חייל על גדת התעלה

מושלו הנחיות עקרוניות — כדי שהם יתר־ גמו אותן לשפת הביצוע.

אילו היינו מדינה דמוקרטית אמיתית, היתה הממשלה מביאה להכרעת הציבור — הציבור, לא הכנסת, שאינה אלא בכוחה של הממשלה — את השאלה העומדת בפני המדינה.

היא היתה אומרת: אפשר, כפי הנראה, להשיג שלום בתנאים כאלה וכאלה.

האלטרנטיבה היא חוסר־שלום. בתנאים כ־ אלה וכאלה.

האם אתם מייפים את כוחה של הממשלה ללכת בדרך הראשונה — או בדרך השנייה?

במילים פשוטות לגמרי: האם אתם רוצים שלום בלי שטחים חדשים, או שטחים חדשים בלי שלום?

★ ★ ★

לי, אישית, אין שמץ של ספק מה ואיך היה הציבור מכריע, אילו נשאל שאלה זו.

אין לי ספק איך היו מכריעות רבבות האמהות — שהן העם.

גם לממשלה אין ספק.

המדבר על "בנינו היקרים" ועל "רצון הי־ בנים שנפלו", כבואו לעשות נפשות לקו פוליטי זה או אחר.

אך עובדה היא שנוצר פער בין צמרת המיסוד ובין עמי־האמהות, פער נפתר אך מורגש.

פער שמעליו מרחפת השאלה: מה המחיר שמתר לשלם, שצרכים לשלם, למען השלום?

או, בניסוח הפוך: מה המחיר שצרכים לשלם, שמותר לשי־ לם, למען קיום עמדות "קשוחות", למען קיום פולחן של "קשיחות" והתחרות על "קשיחות" בצמרת?

★ ★ ★

בחוגים הרציניים שבצמרת השלטון (ואלה אינם דווקא החוגים הבולטים ל־

בעולם

(המשך מעמוד 10)

קורה לרוסים בברית-המועצות. עוד מעט הם יהיו מיעוט. ואולי הם כבר הגיעו לכך. **הבעייה הדמוגרפית.** במיפקד ש' נערך בברית-המועצות, בינואר 1959, היו בני הלאום הרוסי 54.65 אחוזים מכלל ה' אוכלוסייה בארץ הסובייטים. במיפקד הבא, שיערך בינואר 1970 יתברר, בלי ספק, כי הרוסים ירדו אל מתחת למחצית. גורם לכך שיעור הילודה. הילודה הרו-

אייק

האם כדאי היה להחזיק בחיים?

סית נוסלת בהרבה מילודת. בני עדות ה' מיורח' באסיה התיכונה ובקזקו. מצב זה אינו בלי-תקדים. גם ברוסיה ה' צאריית היו הרוסים סחות ממחצית, בגלל שליטתם במדינות זרות. זאת היתה אחת ה' סיבות לכך שלגין חילק את המדינה לשורה של רפובליקות לאומיות, אוטונומיות-להל' כה. ברית-המועצות — ששמה האמיתי הוא "איחוד הקהיליות הסוציאליסטיות המועצ' תיות" — היא פרציה.

אולם עתה משתבש המצב גם ברפובלי' קות אלה. כך, למשל, מהחיים בני הלאום ה' הקאזאכי מיעוט ברפובליקה הקאזאכית, ש' היא אחת מקהיליות ברית-המועצות. רוב תושבי הקהילה מורכב ממהגרים: רוסיים, גרמנים, אוקראינים, קוריאנים ואחרים. כשהרוסים היו רוב בברית-המועצות, של' טו בה סטאלין הגרוזיני וכרושצ'וב האוק' ראני. כיום, כשהם כבר מהחיים כנראה מי' עוט, שולטים בה הרוסים קוסיגין וברוזניב.

רפואה

הדוגמה הנוראה

של אייק

דחייט איינוהואר הוחק בחיים, במשך זמן רב, באמצעים רפואיים מלאכותיים. ה' דבר ניתן עתה כמיקרים רבים, אם מוכנים להשקיע בכך את האמצעים הרפואיים וה' כספים הדרושים.

האם זה כדאי? **חיים עד 80.** השבוע, כועידה רפואית בריטית, היה לרופא אחד העו לקום ולה' גיד: לא.

טען הדיר קנת ויקרי: החזקת הוקנים בחיים גורמת למניעת סימול רפואי מתאים מאנשים צעירים יותר, חולים כרוניים ואחד רים, שאינם מוצאים מיות בבתי-החולים, ושאינו עבורם מקום בחדרי-הניתוח.

מיקרהו של איינוהואר היה, לדעתו, ה' דוגמה הנוראה ביותר של ההזקת אדם ב' חיים באמצעים רפואיים.

ויקרי אינו מציע להרוג את הוקנים, אבל הוא מציע כלל: שלא ייעשה שום ניסיון להחזיק בחיים, באופן מלאכותי, אדם פעל לגיל 80.

"ניחחו לי למות". הרעיון עורר מייד הסתייגות כללית. מוסדות-הרפואה התנגדו לגבול של גיל. אבל דהקא דובר אגודת-הוקנים הבריטית, אדם בגיל 83, הביע דעה דומה לזו של הרוסא.

אינו סביר שזה צורך להחזיר לחיים זקן שכבר מת כמעט, אמר ארגוסט מלינג. כש' אדם מתקרב לשעת פטירתו, יש להניח לו למות. המחת הוא טבעי. כי כאשר אתה זקן, המחת אינו חשוב כל כך. אילו חליתי לפתע, וחשבתי שאין לי תרופה, הייתי רו' זה שיניחו לי למות."

מדע התקשורת

מדע התקשורת הוא אחד האמצעים שאיפשר לאדם את השליטה על כדור הארץ ובעזרת האלקטרוניקה הוא אף שואף לכבוש את החלל. נסיון רב ערך נרכש תוך כדי תכנון ובנית הציוד האלק' טרוני הדרוש לתכניות החלל. "שאו בלורנץ" קשורה בחברת I.C.T. הבינלאומית שהיא אחת מחברות הגדולות בעולם לאספקת ציוד אלק' טרוני.

הברה בינלאומית זאת אף לוקחת חלק חשוב במיתוח המרכיבים האלקטרוניים לתכניות החלל. לכן, התאפשרו שכלולים כבירים כגון מעגלים אלקטי' רוניים מהפכניים, קבלי טנטאלום זעירים וטרנזיסטורים המנוצלים גם במוצרי "שאו בלורנץ" החייבים לספק את הדרושות הקפדניות ביותר. כשאתה רוכש ציוד "שאו בלורנץ" אתה נהנה גם מחנסי' יון בתחום טכנולוגיית החלל. לכל מקלטי טלוויזיה "שאו בלורנץ" אותן תכונות: ביצוע יוצא מן הכלל שהושג ע"י תכנון טכני מתקדם, אחריות ועיצוב מרשים.

SCHAUB-LORENZ

גימנסיה ריאליית

הרשמה לשנת הלימודים תש"ל לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

תיכון עיוני בעננות | הומניסטית | ריאליית | תיכון מקצועי במגמות | רדיואלקטרוניקה | טלוויזיה - תעופה | פקידות

כולל הכנה לבחינות הבגרות הנערכות על-ידי משרד החינוך חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי ניסיון א' סטיפנדיות

כ"ב חברון 22 מפנת מודיעין 77 ר"ג	פתח-תקוה כרכובא 1	חולון סוקולוב 56	בתיים רוטשילד 33 ע"י המצבה	רמת-גן ביאליק 42	חיפה שמריהו ליון 30	תל-אביב ברנר 17 מפנת אלנבי 55	טרסיים, הרשמה, 9'1,5'8
---	----------------------	---------------------	----------------------------------	---------------------	---------------------------	--	------------------------------

צעירים אלה נפלו השבוע בחזיתות צה"ל - מקבטרה עד החרמון

טוראי מנחם פולמן

טוראי חנן בן-אבאם

טוראי חנניה פילו

טוראי יצחק לאופר

רב"מ שמעון בן-שמונית

טוראי דוד שמוקמן

רב"מ דוד אלגרבלו

בנן שמואל קוגור

אריה ציטאט

בנ"מ אליעזר קנדלשטיין

השבוע, משהובאו למשפט בירושלים, עמדה משטרת הכירה במצב הכן. הודיעו לה מראש, שחבריהם של הקנאים המשותתפים מגיוס מתכוננים לפרעות. והמשרה, המעריכה את כושרם הקרבי של "הקוזאקים של הקדוש-ברוך-הוא",

הבטחון הראשון, דוד בן-גוריון, פטור מגיוס. ושר-הבטחון הנוכחי חזר וקבע, כי שיחרור זה מוצדק - ויימשך. ומה עושים הבחורים הבריאים, שעולמם הרוחני מתרכז סביב סימטאות מאה-שערים? על מה יוציאו את מירצם

אורה נורמלי חושש לקחת עיתון ליד - פן יראה שוב את הפנים הצעירים של עוד חייל שנפל בחזית. כאשר פותחים את הרדיו לשמוע את שידור החדשות, אי-אפשר להשתחרר מן המועקה שבמחשבה: עוד הרגים?

אלה מול אלה

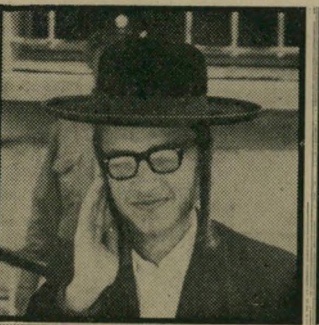
נאלצה לזנוח לשעות ארוכות כמה מתפקידיה השוטפים, כדי להבטיח שאבירי הישיבות לא יעשו באולם בית-המשפט מה שעשו בדירתו של הרופא.

ואונם בשעות טרופות אלה? 77 מהם התארגנו לצבא פוגרו-מיסטים, התפרצו לדירת מנהל בית-החולים שערי-צדק, הרסו את רהיטיו והיכו את אמו, בשם "ההגנה על כבוד המת".

אך הבחורים בחאקי ממלאים את שליחותם במסירות. שהרי כל הארץ חזית, כל העם צבא. כל העם - פרט לבחורי-הישיבות. להם העניק שר-

וצעירים אלה, שהועמדו השבוע למשפט בגלל פוגרום בבית רופא

רהכאת אמו הזקנה - משוחררים מגיוס לצה"ל בפקודת שר הבטחון

הקוואקים של אלוהים

לימים שער־צדק בירושלים בדירתו, ועתה הובאו למשפט על מעשיהם. "מי הוא העושה מעשה היטלר ימ"ש?" שאל אחד הכרוזים שהופצו על־ידי צבא השחרור בכניסה לבית־משפט השלום בירושלים. "החוצץ המחוצץ המכנה את עצמו

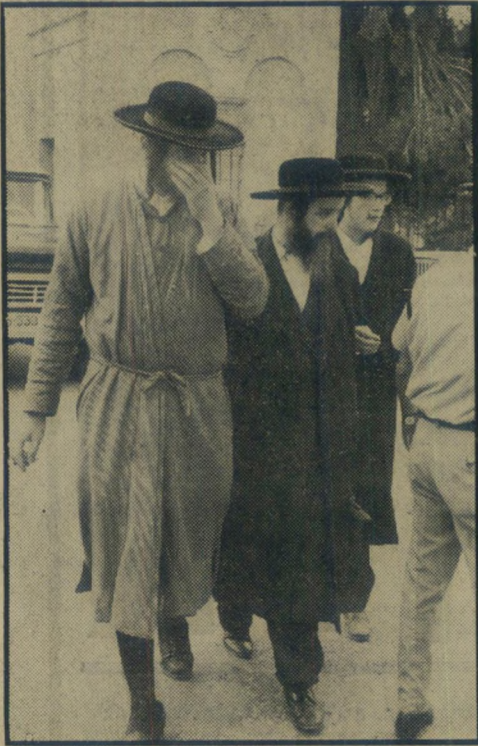
מ יגרש הרומים בירושלים הפך ביום הראשון השבוע לחזית מלחמה. מצידה האחד של החזית עמדו שורות רועשות של אברכים צעירים, לבושים בקאפוטות ארוכות ומיגבעות שחורות. מצידה השני ניצבו כמאה שוטרים — חלקם רכובים על סוסים, אחרים רגלי. הם היו שקטים וקצת נבוכים. נראה היה שהפקודות אותן קיבלו ציינו במפורש את הצורך להימנע מהיתקלות ישירה ומשימוש בכוח הורוע עם האויב, עד כמה שהדבר יהיה אפשרי.

לעומת השוטרים המאופקים לא היו ה־מתקיפים מאופקים כלל. הם התאספו כאן, כאלף איש מישיבות מאה־שערים, כדי להביא את עזרתם ותמיכתם הרוחנית לטור־בים שביניהם: לקומאנדו של מאה שערים. אותם 77 צעירים דתיים קנאים, שתקפו לפני מיספר שבועות את מנהל בית־החר-

תקפה חזיתית

הקומאנדו של מאה־שערים מסתער לעבר צלמי העתונות שהמתינו ליד בית־המשפט בירושלים. אשד שוטרים מקומיים מנסים לחסום אותם ולמנוע בעדם מלהכות את צלמי העיתונות.

הסיוע רבני נטורי־קרתא ליוו את נאשמי הפוגרום בביתו של הפרופסור מאיר לבית־המשפט סייעו להם בהתלהבות בקריאות־גנאי לעבר השוטרים.

ד"ר דייוויד מאיר! האם לבריה כזו יכור לים למסור הנהלת בית־החולים לידו? שר מו שמום! מוס שבך אל תאמר לחברך! "הצילו! הצילו! הצילו!" זעק כרוז אחר, התום בשמו של הוועד־להצלת־שער־צדק, "יתקומם ציבור החרדים בארץ ובהוציא־לארץ!" גם שיירת המלווים של הנאשמים, שניסו לפרוץ את שרשרת השוטרים, זעקו לשמים: "נאצים! עוכרי ישראל! רוצחים!" היתה דרושה לשוטרי ירושלים מידה רבה של אור־רוח כדי לא להגיב על העלבונות ו־קריאות־הבוז שהוטחו לעברם.

★★★

"פריצם!" בבית־המשפט

א ל תוך אולם המשפטים הצליח לחדור חלק קטן מאברכי־המשי הלוהטים. הם תפשו כל מקום אפשרי, ניהלו שיחות קול־ניות ורעשניות באידיש עסיסית. כשנכנסה לאולם עיתונאית — פרצה השערורייה. "פריצם! פריצם! פריצם!" פרצו השורות ב־צעקות. השוטרים באולם לא ניסו אף להשתלט על המצב. הם החליטו, אחרי התי־יעצות קדחתנית עם התובע, שיותר קל להרחיק את העיתונאית מן האולם מאשר את האברכים הוועמים.

בשורות הראשונות של האולם ישבו ה־גיבורים הראשיים של הפרשה. אף ספסל נאשמים במדינה לא היה מסוגל להכילם. היו אלה 77 איש — 77 קוואקים של אלו־הים. רובם ככולם — צעירים בריאים, חסרי נים וחדורי רוח לחימה.

הם לא השתתפו בקרבות של יוני 1967. רגלו של שמואל קרויזר, בן ה־20, לא דר־כה על חולות סיני. יצחק בוכינגער (19) לא הסתער על עמדות הסורים ברמת־הגולן. אפרים הרשקוביץ, בן ה־20, לא לחם מול

ניעה אחד מנאשמי הפוגרום, מס־תיר את פניו בכובעו, מובל ל־ידי אחד השוטרים ששמרו על אולם בית־משפט, הרחק מזירת הקרב הסוערת.

טוואה נאשם נוסף, שלא הת־בייש לפרוץ לדירת פרו־טור מאיר, כן מתבייש מען המצלמה.

התבוסה

שוטרים נוררים את אחד מנאשמי ההתפרעות בביתו של הפרופסור מאיר, מחצר בית־המשפט בירושלים, כשהם מסובבים בכוח את ידו. נאשם זה ניסה קודם ללחום באגרופיו בקהל שצפה מנאשמי היוצאים מביהמ"ש.

בשם כולם, להוציא שני נאשמים, הופיע האיש שהעניק להם את השראתו — הרמטכ"ל של מאה שערים, יוסף שיינברגר. במילים קצרות, בשםם של כל לוחמיו, כפר הרמטכ"ל באשמה.

★ ★ ★

התקפה שנייה

השופט בזק לא היה מוכן להמשיך לנהל משפט המוני כזה. הוא חילק את הנאשמים לארבע קבוצות, וינהל להן בארבעה משפטים נפרדים. כאשר יצאו מבית המשפט, עדיין פעמה בלב אברכי-המשי ויקירי מאה שערים רוח הקרב. הפעם היפנו את זעמם לעבר צלמי העיתונות שניסו לצלמם. הם הסתערו עליהם, ניסו לחטוף את המצלמות ולהכותם. כאן סקעה סבלנותם של השוטרים. הר- אות ניתן והם הסתערו על המתפרעים, הר- חיקום בכוח ממגרש הרוסים, חזרה אל מיצרם — מאה שערים.

אנשי הקומאנדו: הם חולקו לשתי קבוצות. קבוצה אחת הקיפה את הבית ותוך צעקות ויידוי אבנים על חלונות דירתו של פרר פסור מאיר, שמרה על הכניסה. קבוצה שנייה פרצה לחדר המדרגות, הגיעה לקומה ג', פרצה את דלת הכניסה והחלה בפוגרום.

גיבורי מאה שערים גילו אומץ לב במא- בקם נגד אמו הקשישה של הרופא — תקפו אותה, הפילו אותה ארצה והתעללו בה.

„לאחר מכן ניגשו חלק גדול מן הנאש- מי, שמנה כ־50 איש, המשיך בספורו כתב-האישום, „אל ביתו של מר נחום פסין (סגנו של פרופסור מאיר), ברחוב החידה 28 בבית-ווגן. הם ביקשו להמשיך להפגין ו- להטיל אימה, אך בהתערבות דיירי הבית, נמנעו הרבר מהם.“

הקומאנדו האמיץ נסוג, כאשר נתקל ב- התנגדות העולה על כוחה של אמו הקשישה של פרופסור מאיר וילדיו.

הקוואקים של אלוהים לא היו מו- כנים להודות במעשיהם בבית-המשפט.

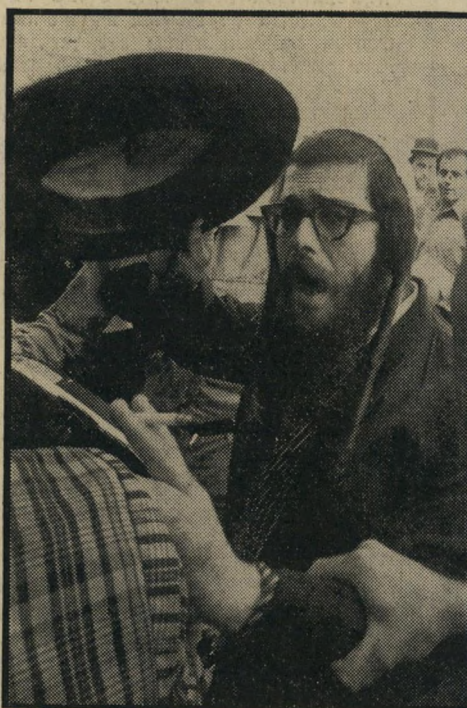
חרדי ולמיבצע המיוחד גויס הקומאנדאנט של מאה שערים.

כיצד התנהל המיבצע ומה היו תוצ- אותיו? זאת פירט כתב-האישום, שהוק- רא בבית-משפט השלום בירושלים. בפתי- חת משפט הידד בפני השופט יעקב בזק.

„בתאריך 6.4.69, בשעות הערב, בשכונת מאה שערים, סיפר כתב-האישום, „השתתפו הנאשמים בעצרת-מחאה נגד ניתוחי-מתים, ובמיוחד נגד מינויו של פרופסור דויד מאיר כמנהל בית-החולים שערי-צדק. בתום העצ- רת, בשעה 9.30 בערב, נסעו הנאשמים ב- שני אוטובוסים (היו אלה אוטובוסים ער- ביים) לשכונת בית-ווגן בירושלים, כדי להר- ציא לפועל מטרה משותפת: להפגין ליד ביתו של פרופסור מאיר ברחוב הפיסנה 55, להטיל אימה ופחד עליו ועל בני מש- פחתו. כל זה כדי לאלץ את המתלוגן להת- פטר ממשרתו.“

כתב-האישום ממשיך ומספר איך פעלו

הליגיון בירושלים. אליעזר פרוש, זאב גוט- ליב, ארטור סמט או משה פרנקל — כולם בני 20—21, כולם משכונות הרדיות בירו- שלים — לא בילו גם יום אחד במוצבים של עמק הירדן או בביצורים שמול התעלה. כולם משהחרים מחובה לשרת בצה"ל.

הרתק כשהוא מנופף בכובעו מנסה אחד מאברכי-המשי של מאה- שערים למנוע מהשוטרים לעצור את חבריו המתפרעים ברחבת מיגרש הרוסים בירושלים.

יש להם לכך הצדקה נעלה: הם לומדים בישיבות.

אך שיחרור מצה"ל אינו זהה לשיחרור ממלחמת-קודש. לכן התגייסו כל הידד ב- רצון רב לצבא-השמים. אולי בגלל זה — שגיוס לצבא-השמים בטוח מגויס לצה"ל.

★ ★ ★

האויב העיקרי

עי כונת מאה-שערים היא מדינה בתוך-מדינה. יש לה ראש-ממשלה מ- שלה — הרב מסטמאר. יש לה שר-חוץ עצמאי — ישעיהו שיינברגר, המנהל את ה- יחסים עם העולם החיצוני, ובין היתר גם עם מדינה זרה — ישראל. יש כמובן גם ראש-מטה-כללי: יוסף שיינברגר, האיש ש- מתכנן את מיבצעי צבאו הפרטי של אלוהים. הממשלה של מאה-שערים מחליטה מדי פעם מי הוא אויבה העיקרי. לאחרונה ה- ליטה ממשלת נטוריקרתא שהסכנה לקיומה של מאה-שערים הוא בית-החולים שערי-צדק. ההחלטה הועברה לביצועו של הרמטכ"ל ה-

ניחוח מגע

שוטרים תופסים קאפוטה של אחד מ- בחורי-הישיבה שהתפרעו ליד בית-המש- פט בירושלים, אחרי הישיבה הראשונה במשפט 77 הנאשמים

בהתפרעות בדירת הפרופסור מאיר, הרט דהיסיו והכאת אמו הזקנה. צילום זה נעשה תוך מהלך הקרב האלים בין השוטרים ובחורי הישיבה. משפטם של בחורי הישיבה ייערך בארבע קבוצות.

כך יקום ויזכור השלום הכפוי - עוד בקיץ זה!

זהו סיפור דמויני. אבל אין הוא לקוח מן הדמיון. הוא מבוסס על אינפורמציה מוסמכת ביותר מבירות העולם ועל הערכותיהם של כמה ממיטב המומחים העולמיים. קרא את הדברים - וחשוב עליהם. כי תוך חודשיים הם יעמדו במרכז חייך - ובמרכז חיי המדינה.

יולי 1969

בישיבה זו חתמו ארבעת ראשיהמשלחת על מיסמך המכיל את פרטי ההסדר לענייני המזרח-התיכון, בהתאם להחלטת מועצת-הבטחון.

„מובן שווה המלצה בלבד. אין המעצמות הגדולות מתכוננות לכפות דבר על בעלות בריתן. אבל, וכאן הרים הנשיא את קולו, והדגיש כל מילה, „אנחנו נאחו בכל האמצעים הדרושים כדי לשכנע את הצדדים הנוגעים בדבר להסכים להסדר זה, כדי למנוע מלחמת עולם אשר תמיט שואה לא רק עליהם, אלא גם על מאות מיליוני בני עמים אחרים, ההסדר, אותו קרא הנשיא באוזני העיתונאים ומיליוני צופי הטלוויזיה ומאוזני הרדיו, לא כלל אפתעות רבות. פרטיו הודלפו זה מכבר:

- גערבים יפסיקו את מצב הלוחמה עם ישראל.
- מדינות ערב וישראל יכירו בריבונות, בעצמאות ובשלימות הטריטוריה ואלות של כל מדינות המרחב.
- ישראל תיסוג מכל השטחים שכבשה במלחמת-ששת-הימים, שהיו שייכים בעבר לקהילייה הערבית המאוחדת ולירדן. (מכיוון שסוריה סירבה מראש לקבל כל הסדר, לא נכללה רמת-הגולן בהסדר.)
- לאורך הנכבד הישראלי-ירדני יהיו שינויים קלים. ישראל תקבל את איזור סטרון ואת קלקיליה, וישראל מוסרת לירדן שטחים ריקים מסויימים ליד חברון.
- ירושלים תישאר מאוחדת, בידי ישראל, אך ללא פרבריה. המקומות הקדושים למוסלמים (חרם אל-שריף, ובן מיטנד אל-אקצה וכיפת הסלע) יהיו שטח ריבוני ירדני. והגישה אליהם תהיה דרך פרודור מכביש חברון-יריחו.
- רצועת-עזה תצורף לממלכת ירדן, ויעשו סידורים מיוחדים למעבר חופשי אליה מגופה של ממלכת ירדן.
- כל השטחים שפוננו יפורזו מכוח צבאי.
- לאוניות הנושאות דגל ישראל יהיה מעבר חופשי בתעלת-סואץ ובמיצרי טיראן.
- בעיית-הפלסטיים תיפתר ברוח החלטות האו"ם.
- הקהילייה הערבית המאוחדת, ירדן ולבנון מקבלות על עצמן התחייבות למנוע כל פעולות-טרור משיסחון.
- כל מדינות האיזור יותרו על פיתוח נשק גרעיני.
- כל הצדדים יכירו שעם קבלת הסדר זה חוסל סופית הסיכסוך ביניהן, ושוב לא תהייה להן תביעות זו אל זו.
- ההסדר יהיה בצורת מיסמך חוזי, שכל הצדדים יחתמו עליו במרכז האו"ם - כל אחד בניפרד.
- ארבע המעצמות יתנו, באמצעות מועצת הביטחון, ערובות ממשיות לביטחון גבולות כל מדינות האיזור, ובכלל זה הבטחה להתערבות צבאית מיידית על-ידי כוחות מוטסים במיקרה של התלקחות.
- הנשיא סיים את דבריו בקטע נרגש. „אני משוכנע מעומק ליבי כי הסדר זה הוא לפוכת כל בני-בריתנו במיורח התיכון, ישראל ומדינות ערב כאחת. הוא מהנה נצחון גדול של כוחות-השלום בעולם, ומכתיב בהצלחה את המאמץ בו התחילה הממשלה שלי מאז יומה הראשון. זהו צעד גדול לקראת חיטול מלחמת-ויאט-נאם, עיקור שאר מוקדי הסכנה, ופירוז העולם מנשק-השמדה. אנו פותחים היום תקופה חדשה.
- „אני פונה לכל חוגי הציבור האמריקאי בדרישה להעמיד את נאמני תם לארצנו מעל לכל שיקול אחר, ולהפעיל את מלוא השפעתם על ירידינו, כדי שייבנו את רוח מאמצינו.”
- הוסיף הפרשן יוסף אלסופ, בשידורו באותו ערב: „דברי הנשיא כללו אזהרה גלויה לציבור היהודי בארצות-הברית, אזהרה ששום נשיא לפניו לא העז להשמיעה. הממשלה החליטה, כנראה, להטיל את כל כוחה על כף המאזניים, כדי לחסל כל התנגדות מבפנים.”

ברית-המועצות איימה בהתערבות צבאית

מה גרם להשגה מהירה זו של הסדר ארבע המעצמות?

ממשלת-ישראל קיחתה עד הרגע האחרון כי ממשלת-ניכסון דתה את העניין לפחות עד אחרי הבחירות לכנסת השביעית, באוקטובר 1969. לשם כך הפיצו אבא אבן והשגריר יצחק רבין, רמזים בחוגי ניכסון, כי אחרי הבחירות תקום ממשלה שתהיה גמישה יותר כלפי שלום כסוי. „הרי אינכם יכולים לדרוש ממשלתנו לתת יד להסדר בלתי-פופולרי ערב בחירות,“ אמר רבין בשיחה פרטית ליוסף סיסקו, סגן שרהחוף האמריקאי. „זה רק יחזק את החוגים הקיצוניים, ויוסיף כוח לאדם פרוץ כמו זיין.”

אולם ממשלת ניכסון דחתה הפצרה זו. הזמן דחק לה.

כל יום נראה לה יקר - והתנגדות ישראל הפחידה אותה פחות מגורמים אחרים. למשל: דו"חות סודיים של הסיי-איי העידו על עלייה מהירה של השפעת אירגוני-הטרור הפלסטיניים בעולם הערבי. אירגונים אלה, שהיו מושפעים באמצעים כספיים, חילקו נשק לכל מאות אלפי הפלסטיים הפלסטיניים בלבנון ובירדן. אחרי שהפילו את ממשלת-לבנון, באפריל 1969, איימו להפיל בכל רגע את שילטון חוסיין בירדן.

הדו"חות גם מסרו פרטים על הקשרים החשאיים המתהדקים בין אירגונים אלה ובין סניף-העממית.

מטרת הסיי-איי היתה, כמובן, לשכנע את הנשיא ניכסון להרשות לישראל לפלוש לעבר-הירדן ברגע המכריע. אולם התוצאה היתה הפוכה. ניכסון, שחשד זה מכבר כי הסיי-איי תומך בחשאי בחוגים מסויימים בישראל, הסיק מסקנות אחרות.

מצביה-הלוחמה, שהשתרר לאורך תעלת-סואץ, יצר מציאות מסוכנת ביותר. בסוף אפריל הודיע השגריר הסובייטי בוושינגטון, דוברינין, לשרהחוף רוג'רס כי „ברית-המועצות לא תניח בשום פנים ואופן למצריים לנחול תבוסה צבאית חדשה מידי ישראל. במיקרה של התי-

ה קרה במהירות. הרבה יותר מוקדם מכפי שמישהו תיאר לעצמו. עחוני ישראל, בהשראת משרד-החוץ של אבא אבן, הודיעו עד הרגע האחרון שזה לא יכול לקרות כלל. האמריקאים לא יוכלו לעולם להסכים עם הרוסים על משהו של ממש. הערבים מעמידים רק פנים, אבל לא יוכלו לקבל את זה. אירגוני-הטרור יתקעו יתד בגלגל. נפילת דהיגול תעכב את כל העניין.

בעומק ליבם, היו מנהיגי ישראל משוכנעים כי הכל הוא בלוף אחד גדול. והם ראו לכך שכל אורחי ישראל יאמינו בכך.

„אין מה להיבהל מן השמועות,“ אמר דובר משרד-החוץ, בתידורן סודי לכתבים המדיניים של העיתונים היומיים, ביום א', ה'6 ביולי 1969, בשעה 8 בערב (לפי שעון ישראל). „חוף מזה,“ הוסיף, „אתם יכולים לסמוך על יהודי אמריקה. שום ממשלה אמריקאית לא תעז להתגרות בהם. אל תשכחו כי בשנה הבאה יש בחירות לקונגרס.”

„בלי הכול של דת”

יה ללידיקין בהיר בשינגטון. העתונאים, שהובהלו למסיבת-עתונאים דחופה בבית הלבן, חזרו ברובם מפיקניקים בחיק הטבע. זה היה ביום א', ה'6 ביולי 1969, בשעה 8 בערב (לפי שעון מורח ארצות-הברית).

כבר בהיכנסם לאולם הגדול, שמו העתונאים לב לתכונה הבלתי-יריגילה. ליד הדוכן שלידו

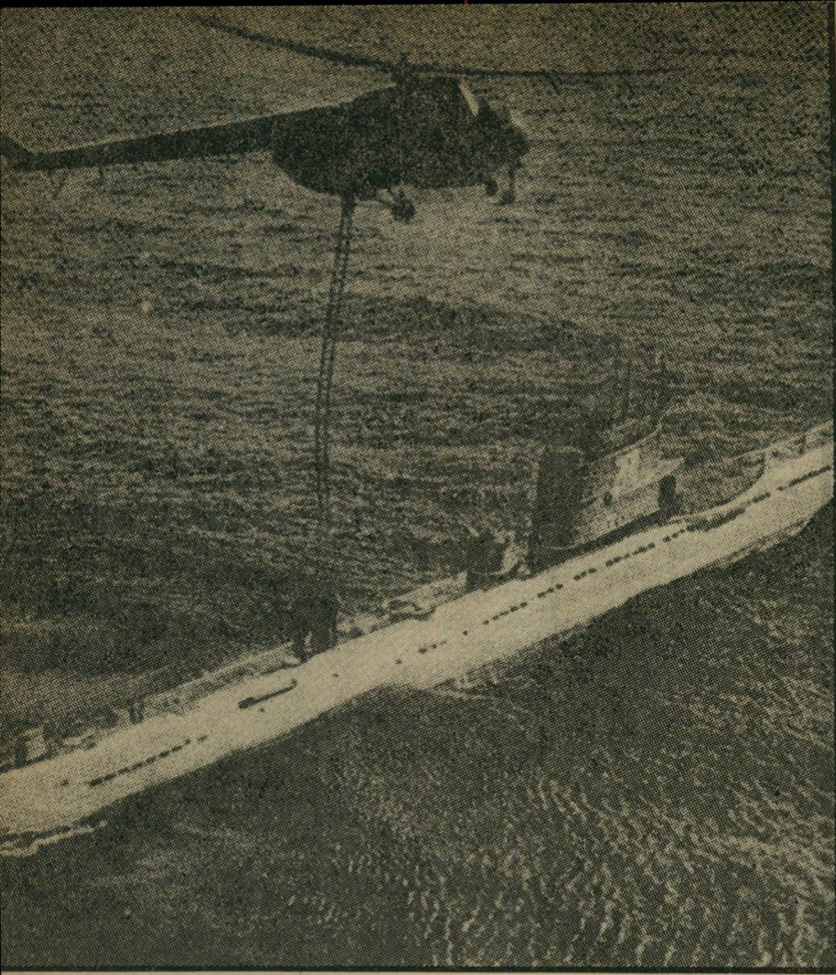
הנשיא ניכסון מוסר את ההודעה ההיסטורית על השלום הכפוי

עמד להתייצב הנשיא ניכסון, עמדו פקידים בכירים של משרד-החוץ. „כן, כן, מר רוג'רס יהיה נוכח,“ הם אמרו לכתבים המתוחים, „וגם מר קסינג'ר, וגם מר יוסט. לנשיא יש הודעה היסטורית.”

כאשר ניגש הנשיא אל הדוכן, במרכז אורזת הטלוויזיה, היו פניו רציניות, כמעט חגיגיות. הוא נראה כאדם הנכנס לקרב הגדול של חיי, ושמוני וגמור עימו לנצח.

הוא היטנה את עיניו אל המצלמות ודיבר ישר אליהן: „גבירותי ורבותי, יש לי היום הודעה שתשמה את ליבם של כל האמריקאים הנאמנים, בלי הכול דת.” הוא הפסיק לרגע, נתן למילים „נאמנים” ו„בלי הכול דת” להיקלט בעיטב. „כאשר אנו דואגים לגורל העולם, השלום והאומה שלנו, אין הכול בין אמריקאי ואמריקאי.”

„אני יכול לבשר לאומה האמריקאית בשורה חשובה ביותר,“ המשיך הנשיא. „היום אחרי הצהריים, בשעה ארבע, נתקיימה ישיבת ראשי המשלחות של ארבע המעצמות הגדולות באו”ם.

לקחות, תנקו ברית המועצות צעדים מתאימים כדי למנוע התפתחות כזאת.

אזהרה מפורשת זו העמידה את הממשלה האמריקאית בפני הצורך להחליט מה לעשות במיקרה שכוח אדיר, ימי, טילי או יבשתי של הצבא הסובייטי יתערב בחזית ישראל-מצרים. מועצת הביטחון הלאומי החליטה שארצות-הברית לא תוכל בשום פנים להסתכן במלחמת-עולם במיקרה כזה, וכי מאידך יהיה לה קשה לנטוש את ישראל. לכן הוחלט למנוע מראש מצב כזה.

הידיעות הראשונות על הכרות ניכסון נתקבלו בארצות המרחב אחרי השעה 4 בבוקר, ביום ב'. כעבור דקות מעטות הגיעו גם הידיעות המקבילות, שפורסמו במוסקבה, לונדון ופאריס. התגובות היו שונות.

אזרחי ישראל שמעו את הידיעות ברדיו, בשעה שקראו את עתוני הבוקר שהודיעו להם, "מפי מקורות מוסמכים" כי אין לצפות להסכם בין ארבע המעצמות בחודשים הקרובים.

מהדורת החדשות של הרדיו ירדה על הארץ כהלם. הקריין הודיע בקול נרגש כי בשעה זו מתכנסת הממשלה לשיבת-חירום לרדיו באמצעים הדרושים לעמידה מול המזימה.

בצהריים פורסמה הודעה ממשלתית, שנוסחה על-ידי השר מנחם בגין, שהזכירה את חלקו של העולם בהשמדת יהודי אירופה. "הצעת המעצמות כמות הסכמת העולם להשמדת ישראל ולהכחדת תושביה, פליטי השואה הנאצית, בשעת-גירול זו פונה ישראל אל כל שוחרי הצדק בעולם, ובראש וראשונה אל בני העם היהודי בתפוצות. קימו חושי לעזרת המולדת!"

עיתוני-הצהריים הגיעו לאוקטאבות הגבוהות ביותר. הרצל רוזנבלום, ידיעות אחרונות: "... שמו של ניכסון יצטרף לשמותיהם של נבוכד-נצר והמק, המלניצקי וסטאלין, היטלר ודה-גול... בגידה שפלה שתירשם לדיראון עולם... 12 מילון יהודים יקראו בקול אחד: לא!"

שלום רוזנפלד, מעריב: "מיבחו עליון לעמנו... אף שעל אדמה... אין זו הפעם הראשונה ברברי ימי עמנו שאנו עומדים לבדנו מול העולם כולו... עוצו עצה ותופרו... בלשכת מפלגת העבודה, שהתכנסה באותו ערב, ושדיוניה נשמרו בסוד כמולם, דובר בשפה לגמרי אחרת.

אבא אבן, שהסתמך על דו"ח השגריר רבין, הביע את דעתו שאין לסמוך על שום עזרה ממשית מצד יהודי אמריקה, מעבר לגל-מחאות פורמלי.

מי שחושב שאנחנו יכולים להילחם באמריקה הוא אידיוט", אמר פינחס ספיר, בצורה הסקטית האופיינית לו. "ניכסון יכול פשוט לבטל את התקנה של מסי-הכנסה, המשחררת את התרומות למגבית שלנו ממס. עשינו המון חוכמות כדי למנוע זאת, אבל עכשיו זה לא יעזור." הוא הציע לקבל את ההסדר כנצחון ישראל.

כולם חיכו להודעת רדיו, אבל הוא איכזב. היה ברור כי הוא פוסח על שני הסעיפים.

מצד אחד קרצה האפשרות להעמיד את עצמו בראש השוללים, ולפרוש במיקרה הצורך מן הממשלה, ומצד שני ידע כי תהיה זאת הרפתקה ביטחונית שתבודד אותו לגמרי במשרדו. הדובר הקיצוני ביותר היה משה כרמל. המתונים ביותר היו, מלבד ספיר, השרים הוותיקים, ששוכנעו על-ידי משה שפירא. לעומת זאת טענו דהקא אנשי מפ"ם שאין לחתור בשום פנים על רצועת-עזה.

הכריעה את הכף גולדה מאיר. "זה בכלל לא בא כחשבון" אמרה. אחרי כל מה שאמרנו בשנתיים האחרונות, ובייחוד בשבועות האחרונים, אי-אפשר בכלל לסגת מעמדתנו. לא השארנו שום דלת אחורית פתוחה. העם לא יבין זאת. תשובתנו צריכה להיות קיצונית נגד. עלינו להילחם. לגייס את היהודים. אני לא מוכנה להתייחס מן היהודים. אפילו אם נגיע למצב הרע ביותר, ונכל לפחות להשיג שינויים לטובה בתוכנית האמריקאית. הם יצטרכו לפייס אותנו. אבל עוד אין מה לחשוב על זה. אנחנו נילחם עוד הרבה חודשים."

הדברים נתקבלו כהסכמה כללית. בסוף הישיבה נתקבלה הצעת השר פינחס ספיר לרחות את הבחירות לכנסת השביעית בשנה — כדי למנוע ממשלה רדיון את הפיתוי לפרוש ולהקים עם גח"ל גוש קיצוני.

"יום זה הוא יום נצחוננו"

במצריים היתה התגובה הפוכה. הממשלה הכריזה על יום ג' כעל יום שבתון חג, ומסודות הדת ציוו לקיים בו תפילות הודייה לאללה.

בכיר-השיחור בקאהיר התקיימה אחרי-הצהריים עצרת המונים, בה נכחו למעלה מ-100 אלף איש. הנואמים הלילו את "גיבורי התעלה", שהכניעו את הצבא הציוני והכריחו את האומות לעשות צדק עם הערבים. אולם התהילה המופלגת ביותר נשמרה לראיס עצמו. "הוא גדול מצאלח-אלדין ומבייבארם", קרא שריה-הגנה, "הוא הגואל הגדול של ארמות ערב, הוא מחזיר פליטי פלסטין, הוא נושא נצחון הערביות."

עוד באותו ערב החליטה הממשלה להעניק לגמאל עבד-אל-נאצר, לכל חייו, את התואר, "המשחרר".

נאמו של תומיין היה עצור ביותר. הוא הביע את התקפה שהסדר יפתח תקופה ארוכה של רגיעה. "אנחנו הערבים", אמר, "הננו שוחרי שלום. עייפנו מן המלחמה." מאחורי המגנה היציבית זו של אוירת-נצחון, שנועדה להשכיח מעיני ההמונים את המחיר הגדול ששילמה מצריים — ובעיקר את השיט הישראלי בתעלת-סואץ, הפסקת הלוחמה

קצין בודק אמריא מצוללת סובייטית לבדיקת אוניה ישראלית

והחרם — שררה בחוגי הצמרת דאגה. היא התרכזה סביב אירגוני-החבלה הפלסטיניים. **זאכין, באותו יום עמדו אירגונים אלה במרכז כל המחשבות. ממשלת ישראל תלתה בהם את כל תקוותיה. אחרי הדו"חות הקודרים על מצב יהודי אמריקה, נראו החבלנים כעונו-הצלה יחידים. "תסמכו על עראי פאת", אמר משה דיין בישיבת הממשלה. "הוא ידפוק את כולם. הוא לא יתן."**

שליח רס"דג שוגר מקאהיר לעמאן, ובידיו הזמנה בהולה של עבד-אל-נאצר ליאסיר עראפאת לבוא לקאהיר. אולם השליח לא מצא את "אבר-עמאר" בעמאן. המנהיג נטש את העיר עוד ביום ב', הסתגר במחנה-פליטים שהפך למיבצר חמוש. שם מצא אותו השליח ומסר לו את האגרת.

"כשקרא אותה, פרץ בצחוק מר. "האם הוא חושב, שאני אידיוט?" צעק. "אתה חושב ששכחתי מה עשייתם לאחים המוסלמים ולקאסם?"

ראשי החבלנים מתכנסים

באותו ערב התקיימה ועידה דחופה של ראשי כל אירגוני-החבלה היריבים. ראשים אלה, שנועדו בקביעות עוד מאז חודש אפריל לשם תיאום פעולה, היו מלחים עתה כולם בשומרי-ראש מזויינים.

"אל נשלה את עצמנו", פתח עראפאת את הדיונים. "נוצרה כאן קנונייה בין המימסד הערבי, המעצמות וישראל. גם ישראל. אילו רצתה ישראל להתנגד להסדר הזה, היתה פונה אלינו עכשיו ומגיעה להסדר ישיר עימנו. רמותי להם על כך לא פעם." ג'ורג' חבש, מהחזית העממית, שלח בו מבט מלא-רעל. "אתה חושב שלא ידעתי? אמרתי זאת לעתונאים עוד בחודש מארס. אתה היית מוכן תמיד למכור את פלסטין תמורת שלטון במדינה פלסטינית קטנה."

"אחים, אל נריב עכשיו", אמר חתמת, מהחזית הדמוקרטית. "אנחנו כולנו בסירה אחת." "העניין אינו חשוב, כי ישראל תעדיף תמיד כניעה לאמריקאים על הסכם עימנו", אמר עראפאת. "אל נשכח שהם סוכני האימפריאליזם. לנו צריך להיות ברור כי יש מזימה להשמד אותנו, עד האחרון שבנו."

"המודיעים שלי מוסרים כי יש מגע בין שירותי-הבטחון של מצריים, ירדן, עיראק, עורדיה ולבנון, ואולי גם של סוריה וישראל. כולם שונאים אותנו. הם יגישו לנו אולטימטום לקבל את ההסדר ולהתפרק, או לעמוד מול החיטה כללית."

האחרים ניצענו בראש. הם צברו מידע דומה. "בשבילי בכלל אין שאלה", אמר חתמתה. "ישחטו את רובנו. או מה? אנחנו לא נבגוד ביעודנו! אחדים מאיתנו יישארו בחיים. סביבם תקום תנועת-השיחור הפלסטינית מחדש. סין תתמוך בנו."

"אני לא מאמין כי נשרת את פלסטין אם נלך למות למענה", אמר עראפאת. "אני מציע להוריד את הראש. להסתדר עם אביר-האדלד (נאצר). לשחק את המישחק. אחרי כמה שנים נרים שוב את הנשק, הדיונים נפסקו לפנות בוקר, בלי החלטה."

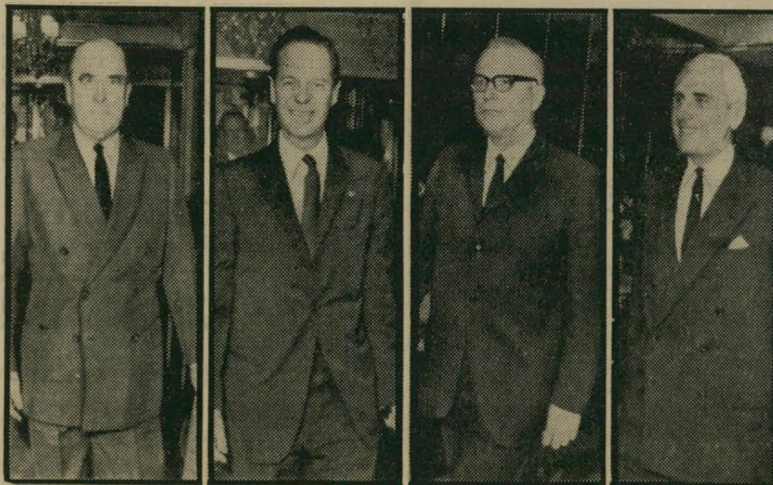
נאומו הגדול של אבן

דמה היה כי האולם הגדול של מועצת-הבטחון בכניין האו"ם נראה מואר יותר מכרגיל. המתחות היתה עצומה. "אנחנו עומדים לחות כעשיית ההיסטוריה", בישר הפרש ברניקלי לצופי הטלחזיה, בהתרגשות שאולי היתה אפילו אמיתית. בזה אחר זה נכנסו הנוציגים. ארבעת חתני השימחה — יוסט, מאליק, קאראדון ובראר — הסתודדו בפניה, החליפו חיוכים. אל-קוני המצרי לא הסתיר את צהלתו. שלוש דקות אחרי שמונה הסתובבו כל המצלמות לעבר הדלת, והתרכזו על אבא אבן. הוא היה חיוור כסיד. ניכר עליו שידע שהוא עומד במרכז ההתעניינות.

התאריך היה יום ה', 17 ביולי 1969 — פחות משבועיים אחרי הודעת ניכסון.

הישיבה היתה קצרה ועניינית. כל אחד ידע מה חפידו. הכל היה מוכן מראש.

(המשך בעמוד 18)

בראר, גאליק, יוסט, קאראדון

מוצב צה"ל בכורסי-תאופיק

כפי שצולם מהצד המצרי, מהרציף של פורט-איברהים, במרחק 200 מטר. במוצב, המשתרע על לשון קרקע צרה הארוכה השלוחה אל תוך מפרץ

דרושות שיטות חדשות?

זו לעומת זאת, הופיעה הפשיטה בעיני עיי תוני המערב לניסיון ישראלי מחושב לחבל בשיחות ארבע המעצמות.

כתוצאה מכישלון זה נוצרה מציאות חדשה: בפעם הראשונה איבד נשק התגמול את ערכו המעשי והתעמולתי לא רק בעיני הערבים והעולם, אלא גם בעיני הישראלים.

★ ★ ★

תחושת תיכונז המורה

ל מאורע יוצא-הדופן השני היתה ההתקפה, שערכו יחידות אל-פתח בליל שבת האחרון, על העיירה אל-המה. בפעולה זו, בה נהרגו שניים מחיילי צה"ל, הונחו מיטעני חומר-זופץ רבי-עוצמה בכנייני המרחצאות, ונגרם נזק של כחצי מיליון ל"י. חבלני אל-פתח השיגו מבחינתם הישג חסר-תקדים.

מבצע זה לא היה עוד בגדר הסתננות, פעולת-גריילה או התקפה נפשעת על אזרחים חסרי-מגן. עם כל אי הנעימות הכרוכה בכך, אסור להתעלם ממשמעותה של פעולה זו: היתה זו הפעם הראשונה בה תקפו אנשי אל-פתח מוצב של צה"ל, כשהם מחפים תוך כדי כך על חזירת חבלנים למקום ישוב המחוזק בידי ישראל, שהצליחו להניח בו חומרי-נפץ ולגרור לנזקים חמורים.

המשמעות הנובעת מכך: הערכה מחודשת של כוחם ויכולתם של אירגוני-הטירוור הפי-לסטניים ושל שיטות המלחמה בהם.

שני הכישלונות, הכישלון התעמולתי של הפשיטה במצרים, וכישלון אל-המה, טומנים בחובם סכנות חמורות. הסכנה האחת היא הפאטאליזם שניצניו כבר החלו פורחים בישראל. והסכנה השנייה היא הקיצוניות ה-

שפוצצו בליל שבת השבוע בפשיטה של יחידת אל-פתח, המהווה נקודת-מיפנה בלוחמת אירגון חבלה זה: בפעם הראשונה נערכה התקפה חזיתית על איזור המוגן במוצבים של צה"ל.

מרחצאות אל-חמה

עבד-אל-נאצר נשק תעמולתי נזיר. בהסתמך על פירסום סנסציוני במערב, שניפח את תוצאות הפשיטה והודיע על הצפות שטחים ושיבושים באספקת החשמל במצרים, שלא היו ולא נבראו, יכלו ה מצרים להציג את הודעות ישראל ככזבים מנופחים — למרות שאף גורם רשמי בישר אל לא עמד מאחורי ידיעה מיקרית ויחידה

יותר משסבלו בחודשים האחרונים בתעלת-סואץ עצמה.

כלפי חוץ היתה פשיטה זו צריכה לשמש אות-אזהרה למצריים, להוכיח את חשיפותו של העורף המצרי מהלומות צבאיות, ול-הוריד את מוראל הצבא המצרי. אף אחת ממטרות אלה לא הושגה. להיפך: הפשיטה של צה"ל נתנה בידי שליט מצריים גימאל

סואץ, נראים בצילום המצרי מיבנים שנפגעו באש הארטילריה המצרית וצינורות פלדה, שר למיפעל העירגול האמריקאי שהוקם במקום לפני מלחמת ששת-הימים. בניזרה זו נהר השבוע ארבעה מחיילי צה"ל בעת הפגזה מצרית. שלושה מהם נהרגו בנסותם לחלץ פצו

הפוכה: המסקנה שאין מגוס ממלחמה נוספת עם הערבים.

חוסר מדיניות כלשהי בממשלת-ישראל הניס את צה"ל למעין מעגל-קסמים, של ספגה מהלומות והחזרת פעולות-תגמול. בני צב זה אין צה"ל יכול להוכיח את עליונותו. כתוצאה מכך עלולה היהולד תהוק תיסקול חמורה, אלא אם כן ימצאי במחנות פיתרונות חדשים ושיטת פעולה חדשה שות לטיפול במצב החדש שנוצר, והנרג לרבים כמצב שיגרת.

★ ★ ★

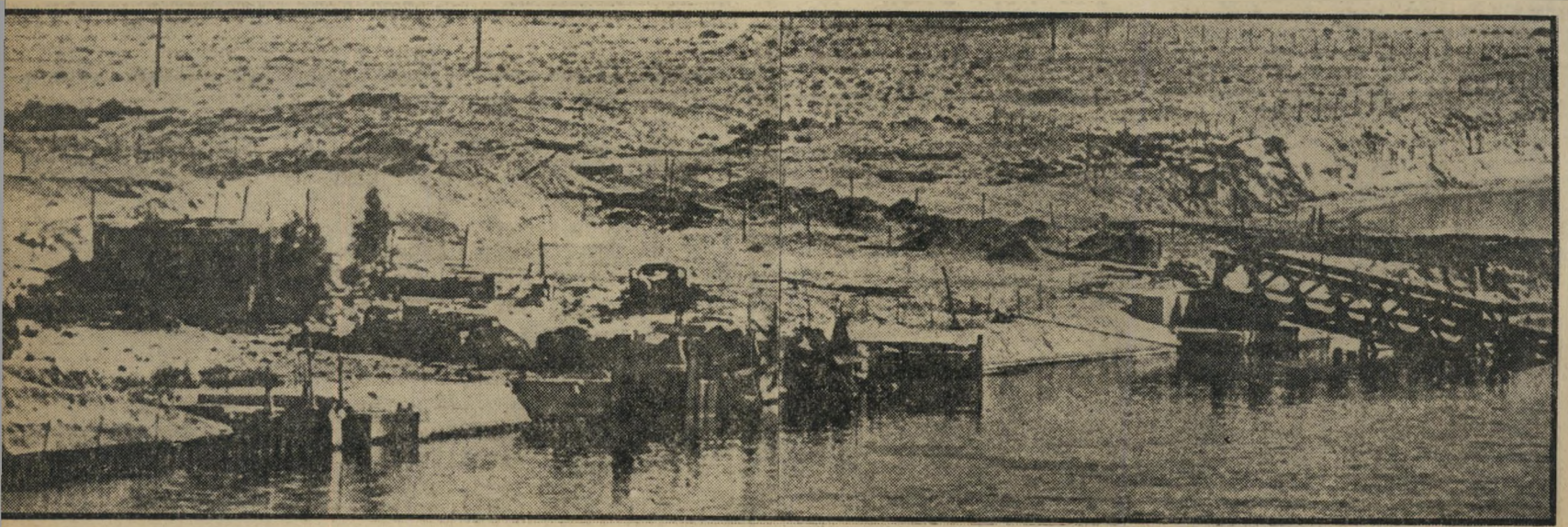
פיתרון זמני בלב

פיתרון מוכן אחד הוא הפיתרון צבאי: מציאת שיטות פעולה חדשות לצה"ל. שיטות פעולה חדשות אין פירושו רק פעולות-תגמול מאסיביות יותר, כשהחלו לדרוש כותבי מאמרים בעיתונות הישראלית בשבוע האחרון. פירוש הנו הערכת-מצב חדשה והסתגלות מהירה לנאים המשתנים מדי יום כימעט. שיטות פעולה צבאיות חדשות יהייכו את כל זה עות צה"ל ומפקדיו, החל ברמטכ"ל רן אלוף חיים בר-לב, ראש אגף-מיבניים, אלוף עזר וייצמן וכלה בראש אגף-ההגנה רנה האלוף אריק שרון.

הבעייתיות של הפיתרון הצבאי היא כן יותר זמני בלבד. הוא יעיל לתנאים ולתנאים מגובלים. פשיטות-תגמול, שהיו יעילות אולי בתקופות ובזמנים מסוימים, פשט את הרגל כשהשתנו התנאים. רק תמימי יאמינו כיום שפשיטה רחבת-היקף מס זה שבוצעה בשעתו בכראמה, יש בכיור לבלום ולדכא את אירגוני-הטירוור.

שום שיטה צבאית חדשה, ואפילו הנהגת המחוכמת והגאונית ביותר, לא תמצני פיתרון לבעיות אם אינה משותפת תוכני מדינית.

מאחר ולממשלת-ישראל אין כל תוכני מדינית איוושה, אין כל תועלת בהמצאת שיטות פעולה צבאיות מרשימות יותר ויעילות יותר.

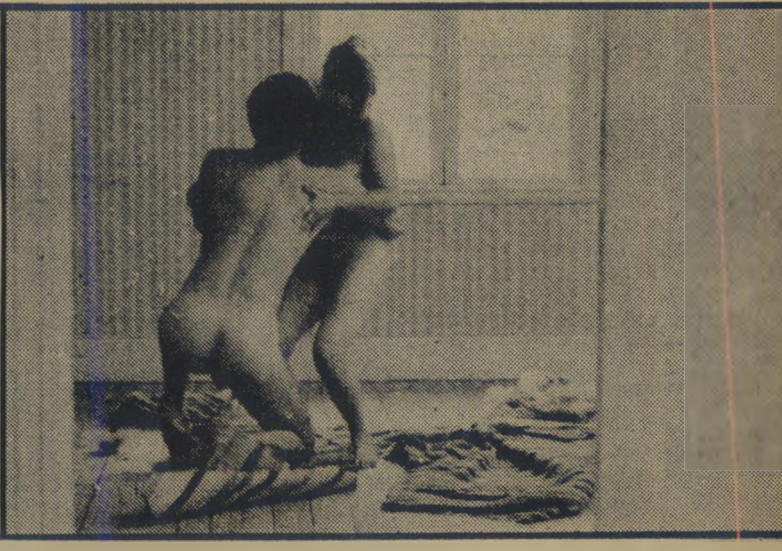
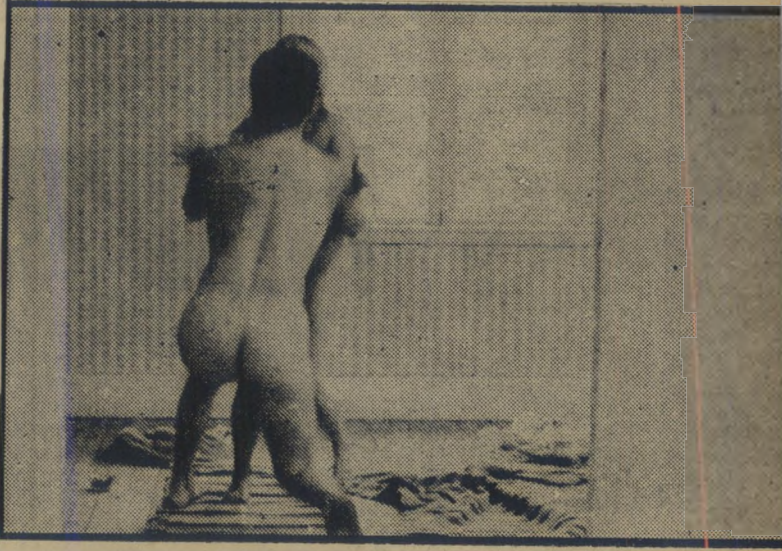

מכאן נורה הרמטכ"ל ריאד

צילום מהגדה המערבית של האגם המל בתעלת-סואץ. המצרים טוענים כי צילום זה מראה את מוצב צה"ל בצד המזרחי של התעלה ממנו נורה

בשעתו הפגז שפגע והרג את הרמטכ"ל המצרי ריאד. לדברי המצרים, הם נקמו את של ריאד, בכתיסה ארטילרית שניתת של מוצב זה. נאצר טען השבוע כי שיטות מיצוריו, קו בר-לב" הושמדו, אולם היתה זו טענה כוזבת. הביצורים הוכיחו

סרט זה, שחולל מהפיכה בעולם הקולנוע, הותר

22 סרטים נפסלו השנה עלי-די הי- צנזורה בישראל. 8 מהם נפסלו, ל- דברי הצנזורה לוי גרי, משום שהכילו יותר מדי תמונות עירום מגרות. כיוון שהצנזורה לא פירט את שמות הסר- טים, אין לדעת מה הם שבעת סרטי-הקול- נוע האחרים שנפסלו. אבל לפחות אחד מאלה שנאסרו להקרנה בישראל, הוא סרט המוצג כיום בהצלחה רבה בכל רחבי הי- עולם המערבי, ומעורר הדים וסערות-רוחות. זהו הסרט השחודי הנקרא אני סקרנית או אני תאבה לדעת או אני צהובה. זה אחד הסרטים החשובים ביותר שראיתי בי- חי... אני סבור שזהו סרט מוסרי ללא ספק. אמר הסופר האמריקאי גורמן מילר. ואילו השופטון הצרפתי הספרותי נובל אובורטר כתב: "אני תאבה לדעת מציין תאריך חשוב. בהקרנתו הפכו כל הסרטים המגרים של 70 השנים האחרונות, עם כל סצינות הפיתוי, למיושנים ב-20 שנה."

יותר מין מכל סרט אחר

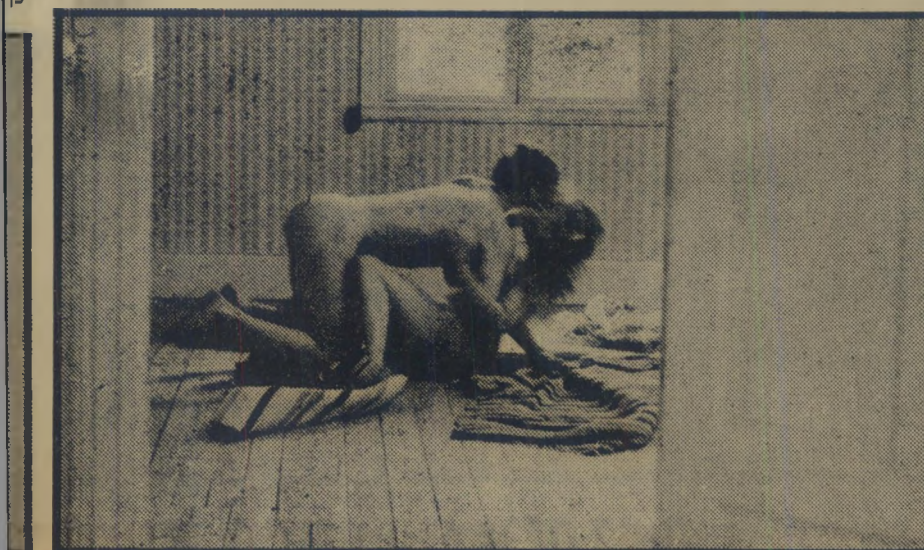
א ילדו היה סירטו זה של הבמאי השחודי וילגוט (אחותי, אהובתי) זיימן מופק עוד לפני שנים מספר, הוא היה נכלל ללא ספק בתחום הסרטים הפורנוגרפיים. הוא מכיל יותר סצינות מין ועירום מכל סרט קולנוע מיסחרי אחר שהופק לפניו. ולא רק זאת: הסרט גרוש סצינות ארו- כות של מישגל, המתוארות לפרטי-פרטים. אף על פי כן, הוא הותר להצגה, למכר- גרים בלבד. תחילה היו אלה הצנזורים של הארצות הסקנדינביות שהתירו את הקרנתו. הם הנדירו אותו כסרט מוסרי, שהמיניות שבו אינה עומדת בניגוד לערי- כים המוסריים המקובלים. למרות סצינות המין הנועזות שבו, ראו הצנזורים בסרט זה בראש וראשונה יצירת אמנות העוסקת בבעיות החברתיות, הפוליטיות והמוסריות של בני-הנוער בדור הנוכחי. באותו יחס זכה הסרט כשיובא לארצות אחרות באירופה. הוא הותר להצגה בצר- פת, גרמניה, בריטניה וארצות אחרות. בארצות-הברית, השומרת עדיין על שרי- די הפוריסטאניזם שבה, נאסרה תחילה הק- רנתו. אולם במשפט שנערך במדינת ניו- יורק במאי 1968 בפני שבעה מושבעים.

המתין הות

המבוגרים, וכי המין שבו הוא צהוב. מה הוא הסרט מעורר המחלוקת? זוהי יצירה קולנועית מודרנית המוצגת כסרט בתוך סרט. במאי הסרט, וילגוט זיימן, והשחקנית הראשית שלו, לנה נימן, יוצאים עם צוות הפקה להסריט סרט תעודתי. המקום הראשון אליו הם נקלעים היא מסיבה ספרותית בה קורא המשורר הרוסי יבגני יבטושנקו את שיריו. תוך כדי כך מתחיל הבמאי לתהות אחרי יחסו אל השחקנית שלו, בוכרו את מה שאמר לו הבמאי השחודי אינגמר ברגמן: "זה

הם החליטו שאין בו סכנה למוסר של ארצי אמריקה הבוגרים. מאז מוקרן הסרט באחד מבתי הקול- נוע החשובים והמכובדים ביותר בניו-יורק וזוכה להצלחה מיסחרית עצומה. הסרט, שהופק בתקציב זעום של כ-100 אלף דול- לר, הכניס שם עד כה כ-3 מיליון דולארים. **עו הראשונים אינם נחשבים** **ק במדינת-ישראל** החליט הצנזור שבסרט זה יש סכנה למוסריות של

19

הצגה בעולם המערבי אחרי מאבקים משפטיים - ונאסר בישראל

המאבק להתרת הקרנתו של הסרט בי ארצות-הברית, הופיעו כעדים לטובת התרת ההקרנה הסופר נורמן מילר; סטגלי קאופמן, יושב-ראש החברה הלאומית של מבקרי הקולנוע בארצות-הברית; פול צ'י מרמן, מבקר הקולנוע של השבועון ניוז וויק; הכומר הווארד מודי, המכהן ככהן ראשי באחת מכנסיות ניו-יורק; צ'ארלט ויניק, פרופסור לסוציולוגיה.

★★★ מימד דתי בעל ערך

כולם כאחד צידו בהסרת האיטור ל- הקרין את הסרט בפני קהל מבוגר. אמר סטגלי קאופמן: "הנישא המרכזי בסרט הוא הרעיון שאנחנו חיים בתקופה של שינויים יסודיים בכל צורות החיים של החברה התעשייתית המודרנית... שינויים אלה, המשפיעים על כל חיינו, הם בתחום הגישה החברתית שלנו, ההתייחסות הפרטית ליתית שלנו, מעמד האשה נחברה והיחסיים המיניים שלנו... הסרט עוסק בכל סוגי המציאות הזו בעת ובעונה אחת... ההתנהגות המינית של הנערה בסרט זהה לשאר ההתייחסויות שלה, כפי שמורצג בסרט. כשם שאין היא מחזיקה בערך כים המיניים של אמה או סבתה, כך היא שונה מהן גם בדיעותיה הפוליטיות." אמר הכומר הווארד מודי: "כרט זה הוא חשיפה של האלוהים של השחדים הצעירי רים: היוגה, אי-האלימות, העצמאות המינית, מיכנה המעמדות והחופש לכל. אני סבור שבמידה שסרט עוסק בסוג זה של נושאים בצורה גלויה והוגנת, יש לו מימד דתי בעל ערך.

"סרט דתי אינו רק זה העוסק בנוש-

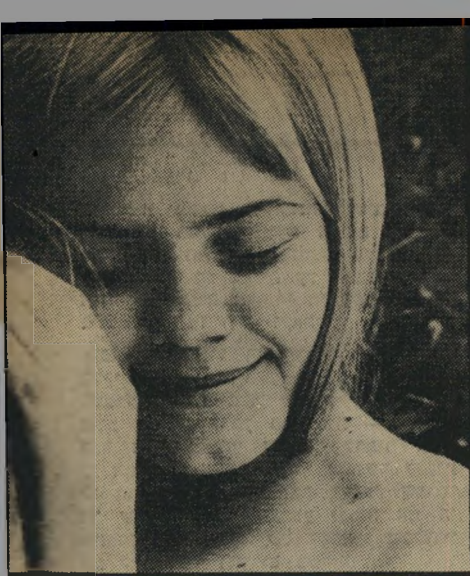
א צהוב

תיים, כמו יחסם של השוודים אל הפצצה האטומית, מתארים חיי המין של לנה בי גלוי ובפרוטרוט. תוך כדי כך מנהלת לנה דיאלוגים עם מאהבה, כדוגמת זה: בורג'ה: "אין לך בעיות בפישוק רגליים. סיפרת לי ששכבת עם 23 בחורים." לנה: "כן אבל 19 הראשונים לא היו מהנים."

לנה: "שכבתי איתם מפני שרצו לשכב איתי, כדי שיוכלו להגיע לאורגזם. לא האמנתי שמישהו יכול לחבב אותי כמו שאני נראית. עם שדיים נפולים כאלה..." במשפט אשר נערך בניו-יורק, במיסגרת

ביותר להתאהב דווקא בכוכבת שלך." עוקב הסרט אחרי פעילותה הנפשית, המחשבת של לנה, תוך כדי עבודת ההסרטה. כבר בסרט ראשון בו משתתפת לנה, נאלץ הקריין להודיע שהשוודית: "אנו מצטערים על התקלות הטכניות השידור האחרונה." כי אותה שעה נכנסת לנה עם אחד השחקנים, כשעל מיטתה תלויות תמונות מעיתונים, הלוקחות ממלחמת ויאט-נאם. ואים לטיול בחוצות שטוקהולם, ממשכיכם את יגנית על גדר ארמון המלוכה, כששומר הארמון אדישות. זה מוליד בלנה את הרעיון להיכנס ל- את המלך עצמו.

גמשך הסרט, כאשר בצידם של קטעים תעוד-

הסקרנית

בסרטו של וילגוס טיר מן אני סקרנית היא השחקנית השבדית לנה נימן. הסרט עצמו מהווה ניתוח של בעיות הנוער בדור הנוכחי. חיים... סרטים מסוג זה מאפשרים לבני הנוער להבין את הבעיות המציקות להם. הרחיק לכת מכל העדים, הפסיכיאטר תור מס לוי, פרופסור לפסיכיאטריה בקולג' לרפואה על שם אלברט איינשטיין: "אני סבור שזהו סרט דתי. זהו ניסיון קולנועי ליצור השתקפות של הבעיות המוטטריות היסודיות, שהאדם חייב להתמודד עימן, כדי לפשר בין האימפולסים שלו והתחייבויותיו לאנשים אחרים ולחברה. במובן זה זהו סרט דתי. הסרט עוסק באשה מסוימת אחת הי מחפשת אחר זהותה כיחידה, באותה מידה שהיא מחפשת את מהותה בעולם גדול יותר

על גדר ארמון המלך

אחת הסצנות הנועזות ביותר בסרט אני סקרנית מתרחשת על גדר ארמון המלך ה- על הגדר, כששומר הארמון מסתכל עליהם השבדים אנחנו שרים / המנון פשוט למלכנו.

עם אנשים אחרים... היא מבקשת לקבוע אמת יסודית: מי היא, בהתייחס לאנשים אחרים ולחברה?

שבדי גיבורי הסרט עורכים מיסגל בבגדים משועמם, וברקע צלילי השיר: מעומק ליבותינו אים תיאולוגיים. סרט דתי הוא גם זה העוסק בבחירה שיש לבני האדם ובענייני תיהם ואומר משהו, כיצירת אמנות, לגבי בחירה זו... אני סבור שיש להתייחס לסרט זה כאל יבוא דתי וכאל יבוא סוציאלי-תרבותי חשוב. אני רוצה לומר גם משהו בקשר למין בסרט זה, שהוא רק אחד האספקטים שבו. אינני סבור שזה הי אספקט העיקרי בסרט... אני מאמין שלפי ההוראה הדתית, מין זה הוא חלק בלתי נפרד מטבע האדם..."

★★★ סרט דתי חשוב

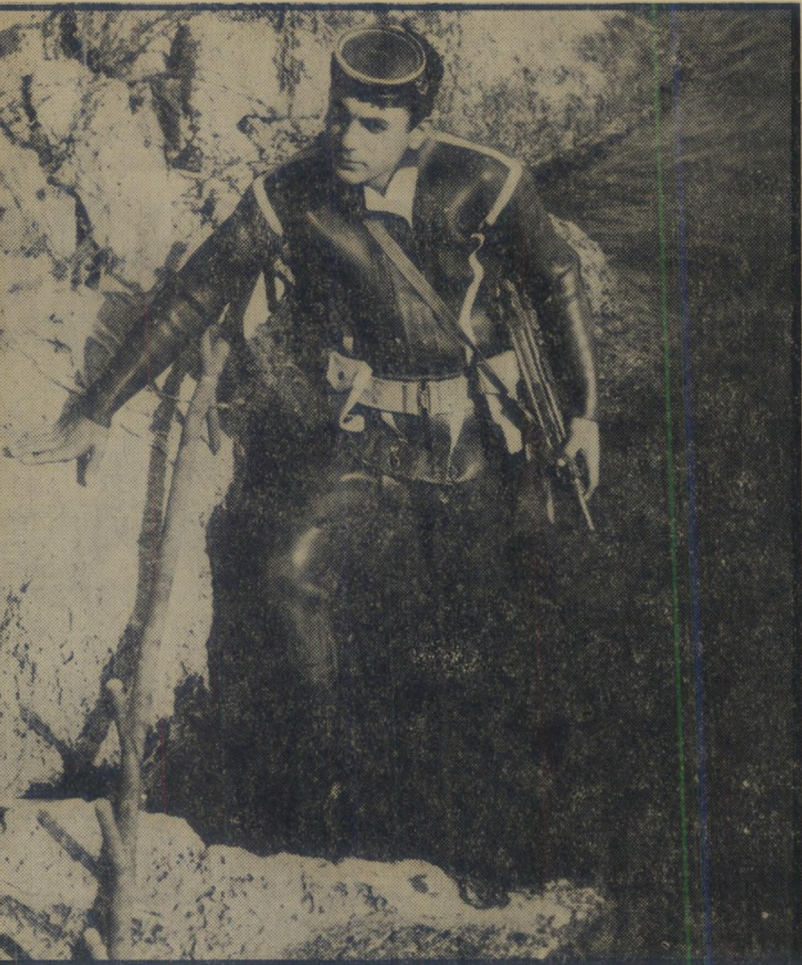
אמר, באותו משפט, הפסיכולוג ר- הסוציולוג האמריקאי הידוע צ'ארלס ויניק: "אני סבור כי בשנתיים-שלוש האחרונות, חל אצלנו שינוי קיצוני, והסרטים שפיגרו בעשר שנים אחרי הספרות והתיאטרון, מתקבלים עתה עליידי האמריקאים כ- מבטאים את השקפותיהם הליברליות, שקודם לכן לא היו מתקבלות בקולנוע." אני חושב שאנשים צעירים במיוחד מהפנים שים בקולנוע רעיונות חדשים. משום כך הצגת חומר מיני בקולנוע היא בעלת חשיבות ניכרת לצעירים אלה, המנסים למצוא את עצמם ומחפשים בקולנוע לא רק בידור אלא פיתרונות להבנת העולם בו הם

★★★ **לישראלים - אסור!**

במאי הישראלי מנחם גולן, שהוא גם בעל חברת הפצת סרטים בישראל, ראה את אני תאבה לדעת בפסטיבל הסרטים בקאן 1968. לאור התגובות החיוביות ש- עורר הסרט, החליט גולן ליבאו ולהציגו בי ארץ. אולם עוד בקאן גילה לו הצנזור, לוי גרי, כי אין כל סיכוי שהסרט יוצג בארץ. למרות זאת הגיש גולן את הסרט לביר קורת המועצה לביקורת-סרטים ומחזות - היא הצנזורה האמנותית בישראל. קשה להאמין כי הצנזורים הישראליים ניתחו את הסרט באותה מיקצועיות ועמקות, כשם שעשו זאת אותם מומחים שהופיעו במשפט בארצות-הברית. נראה שלגביהם לא היתה כל חשיבות לעובדה אם הסרט הוא יצירת אמנות או לא, או אם יש בו חשיבות חברתית-תרבותית.

הם ראו בו עירום. הם ראו בו סצינות של מיסגלים. לגביהם זה היה מספיק. הם החליטו שהמין הוא צהוב, ואסרו על ה- צופה הישראלי המבוגר לראות את הסרט, שלכל צופה בעולם המערבי הותר לראותו.

על סיפון נחתת מפליגה

החתן, במדי הצלילה שלו, עולה ממערה תת-ימית. הוא חניך בית-הספר ל- ימאות ודייג במימרות, הספינקא בפלוג'ה באוניית טוחר תקופה מסוימת. תוכניתו של יוסי לעתיד המיידי: לשוב אל האדמה, במושב שומרה הגלילי, בו חיים הוריו.

אחת נשאה את החתן, השנייה את כל-תו. ברגע שדרכו רגליהם על סיפון ה- נחתת — הוצפה הספינה בשלל אורות צבעוניים. שתי נחתות, שליוו את "ספי-נת-החופה" משני צידיה, כעל סיפון עשרות חברים-לנשק ואורחים — הוארו אף הן, ופצחו בצפירה.

רב"ט יוסי מזרחי ביצע את המשימה כיאות. דבר שדחף את מפקדו להיזכר: "הודשים חשבת שיש לערוך חתונה ראשונה בשארם. אבל לא היה מועמד, יום אחד נכנס אלי יוסי, נבון ומהסס, ובפיו בקשה גדולה: שארשה לו לערוך את החתונה בשארם, ביום האחרון של שרותו הצבאי." הרשו לו — ועוד איך!

יוסי
ולו של מפקד הנחתת נשמע ברמ-קול: "מפקדת-משימה לרב-טוראי יוסי מזרחי. היעד: בחורה נאה בשם עליזה. המקום: מיפרץ שארם אל-שייך. הכלים: סירות גומי ושני גלגלי הצלה. המשימה: עליך לשאת לאשה את עלי-זה. עליך לבצע זאת בהקדם על אחת מספינות החיל. אין נסיגה בשום מחיר!" היה זה ליל ל"ג בעומר. ברחבי הארץ נערכו מאות חופות, אבל אף אחת מהן לא היתה כה מרשימה ומקורית כמו זו שנערכה על סיפון הנחתת שהפליגה ב-מיפרץ שארם אל-שייך. לפתע האירו אלומות אור שתי סירות מנוע, שהתקרבו במהירות מן החוף.

חוסיון, היתה גם תוכנית זו מורכבת מ- שש נקודות:

● **פיתרון יחיד.** אין פיתרון אמי-תי לסיכסוך הישראלי-ערבי אלא בדרך של שלום בין מדינת-ישראל ובין האומה הערבית הפלסטינית. בדרך של הכרה הד-דית בזכויות הלאומיות של שני הצדדים והקמת מדינה פלסטינית תוך הסדר מדיני, ביטחוני וכלכלי.

● **ההזדמנות שהוחמצה.** תנועת העולם הזה — כוח חדש קובעת כי למח-רת מלחמת-ששת-הימים נוצרה הזדמנות היסטורית לכינון שלום-אמת בדרך זו, והיא מטיחה על ממשלת הליכוד הלאומי את מלוא האחריות ההיסטורית לכך שהודמ-נות זו לא נוצלה עד כה. התנועה קוב-עת כי פניות ערביי פלסטין, פומביות ובלתי-פומביות, הושבו ריקם.

● **ההידרדרות הביטחונית.** הע-דר היוזמה המדינית מצד ממשלת הליכוד הלאומי, סיכול שאיפות האומה הפלסט-נית וקיום מישטר-כיבוש בשטחים המוח-זקים ללא הצעת-פיתרון, הביאו להידר-דרות המצב הביטחוני, ריבוי הקורבנות היקרים והבאת המדינה עד סף מלחמה חדשה, תוך סכנה מוחשית של התערבות צבאית עוינת של מעצמה גדולה.

● **חיוב יוזמת המעצמות.** נוכח מצב זה, אשר ממשלת הליכוד הלאומי אחראית לו במידה רבה מפאת מחדליה הטראגיים, באה יוזמת ארבע המעצמות במגמה להביא לידי הסדר מדיני בין יש-ראל והמדינות השכנות.

תנועת העולם הזה — כוח חדש נוקטת עמדה חיובית כלפי כל יוזמת-שלום מכל צד שהוא, ובכלל זה יוזמת-השלום של המעצמות, שתכבד את זכותה של ישראל לריבונות, לביטחון ולשלום.

ברור כי הסדר מטעם המעצמות, על פי עקרונות החלטת מועצת-הביטחון, אינו מ-הווה תחליף לשלום אמיתי, שיכול לגבוע רק מפיתרון בעיות-היסוד של מדינת-יש-ראל והאומה הפלסטינית בהידברות יש-רה. אולם הסדר זה יכול לעזור את ה-הידרדרות הביטחונית, להביא להסדר הבע-יות הבעיות ולתת לעמי המרחב שהות לפיתרון הסיכסוך הישראלי-ערבי.

● **עקרונות להסדר.** התנועה קוראת לממשלה שלא לפסול מראש את יוזמת המעצמות, אלא להתייחס אליה בחיוב עק-רוני ובשיתוף-פעולה, כדי להבטיח כי ההסדר שיושג יהיה תואם את האינטרסים של ישראל, דהיינו: (א) גבולות בטוחים ומוכרים ללא סיפוח שטחים; (ב) הכרה בריבונות ישראל ושלמותה הטריטוריא-לית, תוך הפסקת מצב-הלוחמה להלכה ולמעשה וביטול החרם הערבי; (ג) שמירת אחדות ירושלים, תוך הבטחת מעמד גאות לערבים בה; (ד) פירוז כל השטחים שפי-נו; (ה) שיט חופשי בתעלת סואץ ובמיצר טיראן.

יחד עם זה קוראת התנועה לממשלה להבטיח את שיתוף האומה הפלסטינית בהסדר השלום, ואת ייצוגה במשא-ומתן להשגתו.

● **משא-ומתן ישיר.** גם בשעה מאוחרת זו סונה תנועת העולם הזה — כוח חדש אל הממשלה בקריאה לפתוח מייד במשא-ומתן ישיר עם כל חלקי האר-מה הפלסטינית, ובכלל זה כל הגורמים ה-פעילים המוכנים לכך במצב הנוכחי, אנו מאמינים כי עליונותו של צה"ל, עליה יש לשמור מכל מישמר, מאפשרת לישראל לחייב יוזמות אלה ומהות ערובה עליונה לביטחון המדינה בדרך לקראת רג-עה, הסדר ושלום.

תגובות

לא שנוא —

מגוחך

אפילו ביום העצמאות לא היתה השימ-חה גדולה כל-כך כמו ביום בו נודע לי-ישראלים על התפטרותו של הגנרל דה-גול מנשיאות צרפת.

השימחה נמשכה כל השבוע. בל"ג בע-מר שוב לא הבעירו במדורות את בוכחו של נאצר, אלא בובה ארוכת-אף, סמל ל-דה-גול.

אך בנפילתו שוב לא היה דה-גול שנוא או מרגיז. הוא הפך למגוחך בעיני היש-ראלים. ואת יחסם אליו הביעו אפילו אלה הנעדרים כישרון ציור, בקאריקטורות ססו-נאניות, שמיבחר מהן מוגש בעמוד זה.

שהתכנסו בשבת האחרונה לישיבת מור-חבת של הנהלת תנועת העולם הזה — כוח חדש. הדיון בהן נמשך כמעט שבע שעות כלל גם סקירה על המהלכים הסו-דיים, המתנהלים מאחורי הקלעים המדיניים בירושלים, גיוויק וקאהיר.

כאשר התפזרו המשתתפים, שבאו מכל חלקי הארץ, היו תמימי-דעים — ברובם המכריע — שישראל צריכה להתייחס ב-חיוב ליוזמת ארבע המעצמות — לא כ-דבר הטוב ביותר שאפשר לחתור אליו, כי אם כדבר הטוב ביותר שאפשר לצפות לו בתנאים הקיימים. זאת בתנאי, שהס-דר שיוצק על-ידי הארבע יבטיח את ה-אינטרסים החיוניים של ישראל, שבלעדי-הם לא ייתכן דו-קיום בשלום.

שש הנקודות. כמו תוכנית המלך

"האראקריי" של דידי מנוסי

"בתיאבון" של יצחק ג'יבלי

"השקיעה" של גילברטו טופאנו

"של מנחם גפן"

כמה שעות לפני החופה ערכו יוסי ועליזה תמרונים ימיים מסובכים, כדי ללמוד איך להגיע בסירות-המנוע המהירות בחושך אל האונייה המפליגה בין תמרון לתמרון, החתבקו.

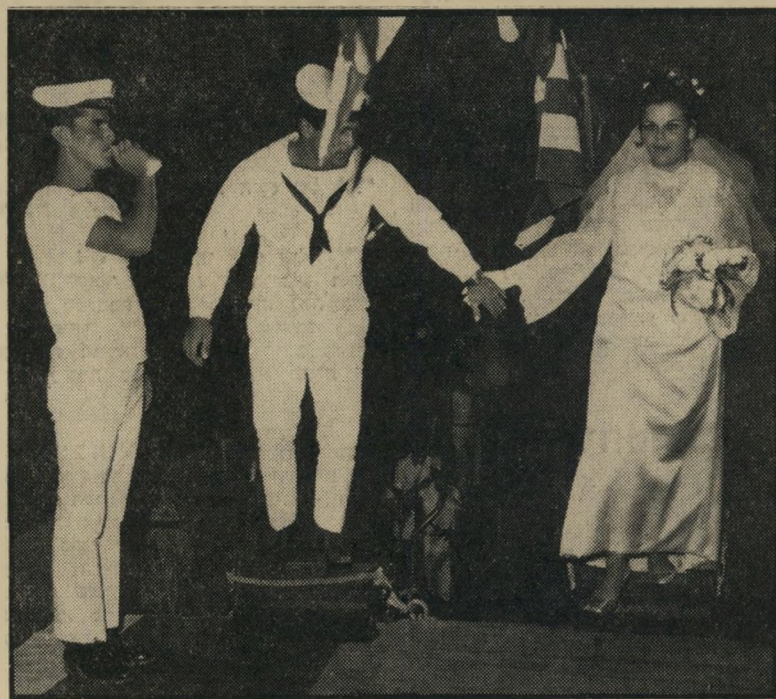
שניים בסירה אחת

במיפרץ שארם אל-שייך איש צפרדע נשא אוויראית

שום בכל שעות היום והלילה, עד שלב-
סוף איימו המפקדים להעבירה צפונה.
אבל כל זה לא עזר. השניים המשיכו
להתראות, כשהחודשים האחרונים מוק-
דשים יותר ויותר להכנת המיבצע ה-
גדול: החתונה היהודית הראשונה ב-
שארם אל-שייך. קרובים וידידים באו מ-
גבול הלבנון, בו שוכן המושב שומרה.
אמנים ידועים — ובראשם אריס סאן,
„צמד הפרברים“ ומרדכי גלעדי — טסו
מתל-אביב — והשימחה היתה גדולה.

כשנפגשו יוסי ועליזה לראשונה, טי-
פל יוסי באחת הסירות של חיל-הים,
על חוף המיפרץ בשארם אל-שייך. עליזה
פינחס היתה לבושה במדי חיל-האוויר,
והיא יצאה גיומה הראשון במקום לס-
קור את השטח.
„נפגשנו לפני שישה חודשים“, סיפרה
עליזה. „ואנחנו מאוהבים מזה שישה
חודשים.“ שני הצברים — הוא בן מושב
גלילי, היא בת מושבה בשרון — הפכו
שם-דבר בשארם אל-שייך. הם היו נפגי-

מישמר כבוד יוסי הוא בסך-הכל רב-טוראי — אבל בערב כלולותיו קיבל
אותו מישמר-כבוד כאילו היה אדמיראל — בשריקת-הצדעה
מסורתית לו ולעליזה — באותו רגע שרגליהם דרכו על סיפונה של „ספינת-הכלולות“.

עליזה הצטלמה בשימלת-הכלולות. על רקע הסלעים והים של שארם אל-שייך. בנוף
זה נולדה וצמחה אהבתה אל יוסי. למרות היותה חילת במיל-האוויר, החי-
ליטה לבוא לחופה בשימלה לבנה, והספר שלה טס במיוחד מתל-אביב כדי לשרק אותה.

החופה

בתמונה, שצולמה מגשר-הפיקוד,
נראה יוסי ניגש, בהדרכת הרב
של חיל-הים, רס"ן ד"ר ישראל הייטנר, אל עליזה.

הכלה עולה לסיפון

אחרי שגם היא רכי-
בה זקופה, בשימל-
תה הלבנה, על סירת-מנוע מהירה. קצינת חיל-הים מגישה לה זר.

החתן משליך חבל

חרטום הנחתת נפ-
תח, תוך-כדי הפל-
גה יוסי, שהגיע בסירת מנוע, משליך חבל לאיש-הצוות.

במדינה

דת

מי מוסמך לגרש?

בני העדה הקראית בישראל אינם מוכרים כיהודים. אם קראי רוצה לשאת יהודייה, הוא אינו יכול לעשות זאת אלא בידי אמונות רבנים בודדים המכירים בקראים כיהודים. אם קראי נושא קראית הוא יכול לעשות זאת באמצעות חזן קראי. אולם איך יכול קראי להתגרש מקראית? הבעייה התעוררה כשזוג קראים מתושבי רמלה החליטו להתגרש. מאז נישאו לפני שמינה שנים חיו כיהודים לכל דבר. אבל לאחרונה החל הבעל הושד שאשתו בגדלה. הוא פנה לבית-הדין של העדה הקראית ותבע לקבל גט מאשתו. האשה לא הודתה בבגידה ולא הסכימה לגירושין. אבל בית-הדין הקראי החליט לגרש את האשה בעל כורחה. הוחלט שעקב בגידותיה, היא אינה זכאית אף לטפל בילדיה והיא תגורש ללא מזונות או דמי-כתובה.

הפיתרון: גירושין אזרחיים. הן אשה לא הכירה בהחלטה. באמצעות פרק-ליטה, עורך-הדין יצחק זילברברג, פנתה לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ביקשה להכריז על בית-הדין הקראי כעל חסר-סמכות ולבטל את כל החלטותיו בקשר לגט.

"בית-הדין הקראי משולל כל סמכות חוקית, מאחר ואין לו קיום בעיני התוקן", טען זילברברג בפני בית-המשפט. לעומתו טען פרקליטו של הבעל, עורך-הדין צבי לידיסקי, שבית-הדין הקראי הוא המוסד היחיד אליו יכול היה לקונו לפנות, מאחר והרבנים היהודים אינם מכירים בקראים כיהודים ומסרבים לזון בבעיותיהם. השופט המחוזי יצחק שילה קיבל את טענת האשה. "העדה הקראית אין היא מוכרת על פי הדין בארץ", קבע. לבעל הוועק יעץ השופט לפנות לבית-המשפט המחוזי, לבקש במשפט חילוני צו על הפסקת נישואיו.

ארגוני-הטרור

התנ"ך של "אל-פתח"

"לוחמי-הגדליה הפלסטינים המנהלים את המאבק ההירואי המזויין, מצויידיים ברוך בם בכיתבי היושבראש מאו", כתב הש"בוע השבועון הסיני פקינג רביו. "מאחר שאין מספיק טפסים בכמה בסיסים, קור"אין לוחמי-הגדליה את כתבי מאו בתור-נות, בהפסקות שביין הקרבות. כמה לוח-מים בוחרים ציטטות מכיתבי היושבראש מאו ומשננים אותם לפני שהם יוצאים להתקפה על התוקפן הישראלי".

מסתבר שכיתבי מאו אינם הספרות היחידה ממנה ניזונים אנשי הטרור הערביים. מלבד כיתבי מאו הם קוראים בצא"תם לקרב גם את כיתבי שמואל שגב, הי"כתב לעניינים ערביים של מעריב.

שגב הוציא לא מכבר מחקר על לוחמת הטרור הערבית מאז מלחמת-ששת-הימים, תחת הכותרת מלחמה ושלום במזרח-התי-כון. הספר מכיל סקירה על התפתחות אירגוני-החבלה הערביים ועמדת ישראל ל-גביהם מנקודת ראות ישראלית.

מאחר ובערבית טרם פורסמה עך כה סקירה מקיפה כזו על אירגוני-החבלה הי"פלסטיניים, תורגם תקציר סיפרו של שגב לערבית, והופץ בין אנשי אירגוני-החבלה. בתקציר הושמטו כמובן כל אותם קטעים המכילים האשמות נגד ארצות-ערב על מח-דליהן ומלחמתן באירגוני הטרור.

יותר פופולארי ממאו. לפי ההדיום שהיכה סיפרו של שגב, נראה כי הוא כיום פופולארי בארצות-ערב יותר מה-יושבראש מאו. שני הגדולים שבשבועוני מצריים, אל מסוואר ואחר טאעה, פירסמו כתבות ענק על הספר, בהגדירם את מחב-רו כ"קצין מודיעין ישראלי גבוה".

הגדיל לעשות אל מסוואר. מדי שבוע מפרסם השבועון המצרי על פני 6 מעמ"ר דיו קטעים נבחרים מסיפרו של שגב, כש-הוא מתווכח ומנתח כל קטע וקטע.

"שגב רוצה עתה בשלום מהיר", התבד-חו השבוע חבריו של שגב, "הוא מוכרת לגבות את שכרה-הסופרים הענק המצטבר עבורו במצריים".

תמרורים

נחוג • יום-הולדתו ה-39 של אחד המפקדים המפורסמים ביותר בצה"ל — תת-אלוף מרדכי (מוטה) גור. יליד ירושלים, בוגר גימנסיה ברחובות שהצטרף ב'48' לצה"ל כטור

גור

ראי ושירת מאז רוב הזמן בתפקידים קרביים. נפצע פעמיים, ב'48' וב'56', בקרב בות באזור חאן-יונס, למד באוני-ברסיטה העברית, ב-מקביל לשירותו ב-צבא. הצטרף לצנ-חנים, שם התבלט בעוורוהו, עלה ב-סולם הפיקוד, על אף גילו הצעיר, ו-הגיע לראש במלחמת ששת-הימים כמפקד חטיבת צנחני-מילואים שכבשה את ירושלים. משמש כיום כמפקד כוחות החיל ברצועת-עזה וצפון סיני, כותב סיפורי-ילדים, "כדי לתנן ילדים לצבאיות".

נחוג • יום-הולדתו ה-55 של פשמיג (פקיד השומה למפעלים גדולים) במס-הכ"נסה, שלמה ל. גרוס. יליד פולין ש-עלה ארצה ב'1933. גרוס הוא רואה-חש-בון מוסמך, ושיא לישיבת רמב"ם של הבונים החופשיים, יושב-ראש המועצה הי"מכינה מטעם משרד-האוצר את חוק עידוד התעשייה, שיתן הנחיות לתעשייה בארץ. לאחרונה נסע לארצות-הברית כדי ללמוד את החוק האמריקאי של מיווג חברות, מתמסר עתה להכנת החוק הישראלי.

נחוג • יום-הולדתה ה-60 של יודי-יאנה מלכת הולנד.

נחוג • יום-הולדתו ה-68 של היר"ר היטן, קיסר יפאן, שעד הכיבוש האמי-ריקאי במלחמת-העולם השנייה, לוח לש-מו התואר "אלוהי", תואר שהורד ממנו בפקודת הגנרל מק'ארותר. חובב מדעים שכתב כמה ספרים על נושא תזונת הי"דגים.

ניצלה • בניו זלתי, משריפה שפר-צה בבניין בו נערכה התעידה השנתית של מפלגת הקונגרס השלטת בהודו — ראש ממשלת הודו אינדירה גאנדי. האש פרצה כחצי שעה לאחר פתיחת מושב הי"חעידה והפצוץ היחיד כתוצאה מאנדרל-מוסיה ששררה במקום, הוא באקתאוא-סטאלאם, מי שהיה ראש ממשלת מאורס, ששבר את זרועו.

התגרשה • אחרי שנתיים של חיים בנפרד, בהן ניסתה להתאבד, ניצלה, חזרה לתקופה קצרה לבעלה, ושוב נפרדה — שחקנית הקולנוע מארריפרנס בואייה, מבעלה רמי גרומבק, שהוא במאי טלחיויה

בואייה

צרפתי. לשאלות עיתונאים השיבה השח-קנית: "למרות הכל נשארנו רמי ואני יידיים קרובים".

נהרג • בגיל 49, תור כדי מילוי תפקידו, כדברי העיתונים הרוסיים, מספק-חילי-האוויר הסובייטי וראש המערכת לה-גנה אזרית — הגנרל אנאטולי קארומצ'אק. זהו הגנרל הסובייטי הב-כיר השלישי שעל מותו נמסר השבוע. הי"שניים האחרים: הגנרל מארקייאן פופוב בן ה-67, והגנרל ולנטין פוקובסקי סגן-שרה-הגנה הרוסי.

זוגות נישאים!
לרשותכם מבחר עשיר של כיריים ותנורים חדישים ומשוכללים, מותאמים לטעמכם האישי, לכל גודל מטבח, לכל תקציב. "פזגז" מעניקה לכל הזוגות הנישאים הנחות מיוחדות בקניית כיריים ותנורים.

איכות מעולה, שרות יעיל ואספקה דייקנית מוכיחים כי עני בזוגז יכולים לסמוך
בינג-ליניאל

עם ישיקה אלקטרו 35 עד 30 שניות

30 שניות

כן, הסגר של "ישיקה אלקטרו 35", המצלמה היחידה מסוגה בעולם, ישאר פתוח באופן אוטומטי עד ל-30 שניות

30 שניות

רצופות (חצי דקה) בשעת צילום לילה, בעזרת המוח האלק"טרוני הזעיר הקבוע בגוף המצלמה. למעשה יפיק המוח האלקטרוני אינסוף מהירויות תריס בין הגבולות

1 (1/2 דקה) עד 500 שניה, בהתאם לתזוני התאורה. התוצאה: תמונות מושלמות בצבע ושחור לבן.

קונים במחירים גבוהים מלוה קליטה
גם 1964
מלוה בטחון
גם 1968
"נוה" שדי רוטשילד 15 הל-אביב, טלפון: 54931. 8.30 בבוקר עד 6 בערב.

הופיע בחוצאה עממית, ספרו של סאלבדור דאלי "יומנו של גאון"
להשיג בכל חנויות הספרים המחיר 4.30 ל"י

חשוב לשחקנים ולדוגמניות אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז
הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי, בוגר אולפני-מחול בניו-יורק ובלוני דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים כושר-תנועה ומקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב (2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
9 8 7 6 5 4 3 2 1 0
10.00 לפנח"צ; 17.00—20.00 (בערב).

אחד במאי ואחת בשיניים!

ליחו להצטרף להפגנה שצדקה לכיוון שדרות קרן-קיימת. שם, במקום פיזור ההפגנה, התחדשו ה' קטטות ופניו של אחד מאנשי מצפן אף כוסו בדם. רק או נבהלו מהפכני כל המחנות והשליטה על המצב חזרה לידי המשטרה.

להפגין רק ביפו. הקבוצה השמאלית הקיצונית הקטנה מצפן, לא ערכה הפגנה משלה. היא ביקשה מרק"ח לשתף אותה בהפגנתה. רק"ח סירבה, הציעה לאנשי מצפן להצטרף להפגנה כבודדים. «אם תופיעו עם סיסמור תיכמ, תוכו ותפוזרו בכוח!» איימו אנשי רק"ח על אנשי מצפן.

מכות ל"מצפן"

אנשי מצפן נרתעו, באו בלי סיסמאות, אבל עם דגלים אדומים רבים. הקרב בין שתי הקבוצות היה קרב מילולי, כש-שתיהן מארגנות מקהלות להשתיק זו את זו. מזמן לזמן נוחלים הפועלים ניצחון, אבל ניצחונם הוא ארעי. התוצאה הממשית של מלחמותיהם איננה הצלחה במישרין, אלא התאחדותם של הפועלים, המתרחבת והולכת בלי הפסק...

זה הוכח בהפגנת מק"י שהחלה בכיכר דיזנגוף. כמה מאנשי מצפן הצליחו להגיע אליה מהפגנת רק"ח ביפו. הם הסתננו אל בין שורות אנשי מק"י, כשדגלים אדומים בידיהם. כשהבחינו בהם מפגיני מק"י, החלו לתקוף אותם בכוח כדי לסלקם מתוך שורותיהם. אגרופים הונפו, דגלים אדומים הפכו לאלות, כולם היכו את כולם. אלה אנשי אל-פתח, הסבירו מפגיני מק"י לקהל, שכל טה בו קבוצה קטנה של אנשי ארץ-ישראל השלמה והמרכז החופשי. ואמנם, קהל לאו מני זה מיהר לסייע לאנשי מק"י להכות את אנשי מצפן.

קרבות מגע

לרגע נידמה היה כי ההתכתשויות ה' אלימות יגרמו לפצועים. השוטרים התפרסו בשטח והחלו לדחוף את אנשי מצפן לצד השני של הכיכר, כדי למנוע קרבות מגע עם אנשי מק"י. אולם מספר מסתננים הצ'...

קומוניסטי ישראל התאחדו- והרביצו מכות זה לזה

הורה התכתשות

קומוניסטים ואנשי מצפן נאבקים באגרופים סביב הדגל האדום, בהפגנת האחד במאי ברחוב דיזנגוף, כשמאבקם נראה כמחול הורה.

כך התגשם חזונו של מארכס ואנגלס. ש' אמרו: הקומוניסטים הם למעשה החלק ה' תקיף ביותר של מפלגות הפועלים בכל ה' ארצות, הממריצים תמיד ללכת קדימה. אפי' לו אם יצטרכו לפלס את הדרך קדימה ב' הכאת קומוניסטים אחרים.

רוח רעה מהלכת אימים על ישראל — הרוח הרעה של הקומוניזם. כל ה' מפלגות הקומוניסטיות בישראל עשו יד אחת למלחמת-מיצוה עד חרמה על הרוח הרעה הזאת, מק"י ורק"ח וקבוצת מצפן.

121 שנים אחרי שמארכס ואנגלס חיברו את המאניפסט הקומוניסטי שלהם, היתה לו משמעות אקטואלית רק במדינה אחת בעולם — במדינת ישראל. היתה זו המדינה היחידה בה הרביצו הקומוניסטים בחג האחד במאי, בה חבטו על ראשיהם באלות והקיוו את דמם. אלא שבניגוד לתיאוריה של מארכס ואנגלס, לא עשו זאת הבורגנות, המשטרה או הרדיקאלים. מי שהרביץ לקומוניסטים היו הקומוניסטים עצמם. כך קיבל המאניפסט הקומוניסטי, באחד במאי 1969 בישר' אל, משמעות חדשה — קומוניסטי ישראל התאחדו, והרביצו זה לזה תוך אחות פוע' לים עליזה. הם הגשימו את המאניפסט ה' קומוניסטי הלכה למעשה.

תפוזרו, בכוח!

תחילה לוחמים הפועלים היחידים, ת' אחרי-כך פועלי בית-חרושת אחד, אחר-כך פועלי ענף עבודה אחד...

באחד במאי בישראל לחמו פועלים מכל הענפים. שתי הפגנות נערכו בתל-אביב. זו של מק"י, שיצאה להפגין נגד הבורגנות של רחוב דיזנגוף; וזו של רק"ח, שהותר לה

קולנוע

סינ בקרט קודם שגרף הצלחה ולכן הפכו את השם המעניין: סינ קרובה ל-4 זוויות למשולש.

למרות השם יש ללכת לראות את הסרט, מיד כשיגיע, שמא יירד לפני שיספיק לעלות.

יומן החדשות

★ יש אמרים שהסרט האחרון של **מנחם גולן** בכלל לא גמור. בכל אופן, הוא מתחיל כבר לעבוד על שני סרטים חדשים. האחד ייקרא הפריצה הגדולה, ומי שלא יושב בארץ יחשוב כמדאי שזה סרט על שוד, כי הוא לא יודע שכאן שום שוד לא מצליח היום. רק מלחמות. ובכן, זה סרט על מלחמה, על חיילים שנפלו בשבי הסורי, והם מעונים שם, ועל הבריחה, אנשי מילואים, היוצאים לחץ אותם. התסריטאי הוא יוסקה גרוס, האיש שייכנס להיסטוריה בתור התסריטאי של היצירה הקרויה המניע לרצח. הצבעים יהיו צבעוניים, המסך יהיה סינמסקופי, והמשתתפים יהיו חדשים לגמרי. "אני רוצה פרצופים לא מוכרים" אומר גולן, "שלא ייצאו מהאף". זה לא אמור לגבי הבמאי, רק לגבי השחקנים.

לא תאמינו — אבל זוהי אליזבת טיילור. תיירים בעיר-הקיט המכסיקאית פוארטו-ריאלארטה נדחמו לראות אותה כך — כשבגופה בעל ה-1.64 מ' הצטברו 62 ק"ג. למרות עשר דקות התעמלות ליום. ליו בת ה-37, המבלה את חופשה בחברת בעלה ריצ'ארד ברטון, החליטה שלא כדאי לסבול למען הגיזרה וזה נראה עליה.

מי זאת?

חוץ מכל זה זה יהיה סרט היסטורי. הסרט הראשון של גולן שבו לא תהיה אף צגינת אהבה אחת. את זה אפשר להסיק מהעובדה שכל הגיבורים הם גברים, אלא אם לגולן יש איזה רעיונות חדשים על אהבה.

★ סרטו השני של גולן, הבא עלינו לטובה, ייקרא יחז שמך איפה היית במלחמה. התסריט המשעשע של **חיים חפר** נכתב עוד לפני שנה והוא עוסק בחבורת חיילים שיצאה להביא זמרת למחנה, ובני תיים פרצה המלחמה, והם טועים בדרך, יחד עם הזמרת, ותופסים שבויים, ונתפסים כשבויים, ועוד כל מיני הרפתקאות מצהיר קות. הזמרת תהיה שחקנית אמריקאית. כל השאר עדיין לא הוחלט.

★ ואם כבר מדברים על מלחמה, ובעצם מתי קורה שלא מדברים על זה, או יש הודעה קטנה בקשר אליה. אם מישהו רוצה להשתמש ביחידה מאה ואחת, היא פנויה עכשיו. אפשר לקנות אותה. **מיכאל שוויי** ל' מוכן למכור את הזכויות לסרט עליה לכל המרבה מחיר.

★ בפסטיבל קאן יהיו בטח הרבה סרטי מלחמה. תמיד יש, אבל יהיה שם סרט אחד אנטי-מלחמתי. זה יהיה הסרט הישראלי מצור. חברת בימות, המפיקה מתכוננת ל' בסס את הפירסומת לסרט על הרעיון הזה. מי לא ירצה לראות סרט אנטי-מלחמתי היוצא היום דווקא מישראל?

★ הפסטיבל בכלל יהיה מלא סרטים ישראליים. מלבד מצור יוצגו בו, מחוץ ל' תחרות, גם סרטו של **יהודה ג'אד** **נאמן** השמלה, ומותו של יהודי המפיק שלהם, **אלכס מסיים**, נסע כבר לקאן כדי לספל בהרפתקתם שם.

בקרב

הדמוקרטיה

ומה

שמחה לה

4 זוויות למשולש (בקרב גת, תל אביב: איטליה) מנהל-החשבונות הסוציאליסטי טי שוכב עם אחותו הבורגנית של הפרו-פסור הקומוניסט. כמו כן הוא שוכב עם המזכירה הפרולטרית.

אחיו של הפרופסור הקומוניסטי הינו חבר מיסדר קאתולי, אבל בסתר הוא חבר השמאל החדש, בפלג הסיני. הוא לא רק שוכב עם המזכירה הפרולטרית, אלא שהוא מביא את כל חבריו השמאליים לשכב איתה. וזאת, כדי לפתח בה את תודעת הניצול, קיללת העולם הקפיטליסטי, כדי לנטוע בה הכרה מעמדית.

הוא מחזק את דבריו בציטטות ממאוסטו-טונג, ובינתיים מורח את קירות בניין המפלגה הסוציאליסטית בסיסמה "סינ הינה קרובה". כאשר אינו מורח קירות בסיס-

כיצד שומרים על בגד היס?

בגדי היס והחוף נוטים להתקשות ולדהות כתוצאה מהשפעת תם המזיקה של מייים, שמש, וחמרי החיטוי שבבריכות. כביסה קלה במים קרים, ו"טקסטיל שמפו" תשמור על גמישותם וצבעיהם של בגדי היס והחוף. "טקסטיל שמפו" מוציא את שיערי המלח וחמרי החיטוי, ומאריך את חיי בגד היס.

חספיצ'ס חב' נוריע בע"מ
גוצרע ביחיר נקה בע"מ

"תענוג"

יצרני ויצואני פינות שקופות ואלבומים ● ● ● ● ●
גאים להציג בפעם הראשונה בישראל את האלבום החדש, ● ● ● ● ● בדגם יפני עם דפים אוריינליים מיפן + המכירה לצרכן רק במשך חודש ימים מהיצרן לצרכן במחיר פרסומת של 9.90 ל"י האלבום הגדול ו-5.90 האלבום הקטן +

"תענוג"

ירמיהו 28, תל-אביב.
המפיץ:

צילום "קאופמן", החשמונאים 105, תל-אביב, טל. 39075/6.

החודש נפתחים קורסים חדשים

טלוויזיה

מעשית

2 שלבים — 6 חודשים, כולל מבנה המכשיר, תיקונים, אנטנות הרכבה וכוון.

פרטים והרשמה: 1-9: 5-8.

פוליטכניקום

ת"א	חיפה	ר"ג	חולון
רחוב ברנר 17	שמריהו לוינ	ביאליק	סוקולוב
ממנת אלנבי 55	30	42	56
בת"ם		פ"ת	
רוטשילד 33		בר כוכבא 1	

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134'3. ת.ד. 136 • מען מבוקי: עולמפרס • דוסט משה שהם בע"מ, העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ. תל-אביב, רח' פינ 6 • גלוסות: ציוקוגרפיה כספי בע"מ. •

ב, פאנטום

הגברת גרטה פריש באה למרכז ה-תנועה הציונית באנגליה והציגה את עצ-מה. שאלו אותה מה היא רוצה והסתבר שלא הרבה. היא רוצה את דוד בן-גוריון.

ואל תחשבו שהיא רוצה לקבל אותו בחינם, לא, לגמרי לא. היא מוכנה ל-שלם בשבילו, בכסף ובכל דבר אחר. קודם-כך היא הבטיחה לשלם לקרן-הקיימת-לישראל שמונת אלפים לירות שטרלינג דמי-שדכנות, אם הקרן-הקיימת-לישראל תסדר לה את השידוך הנכבד הזה.

אחר-כך היא הבטיחה להקדיש עש-רים וחמישה אלף לירות שטרלינג ל-מדינת-ישראל, אם מדינת-ישראל תעזור לשידוך הזה, והיא מוכנה שכל הכסף יועבר לכל מטרה שדויד בן-גוריון ירצה בה.

חן מזה, היא מוכנה להיות ישראלית נאמנה, ואשה נאמנה. היא מיליונרית מזה שנים, אלמנה רק שלושים שנה, היא כבר בת שישים וחמש והיא מוכנה להקדיש את שארית חייה לבעלה החדש. ובכן, למה המדינה ומוסדותיה מח-כים? 25 אלף שטרלינג זה כמעט רבע מיליון ל"י. מה זה, כבר לא צריכים כסף בשביל ה,פאנטום"?

יסורי מיליונרים

ביום הראשון השבוע הופיעה בעיתון הארץ מודעה שערורה סנסציה. במודעה נאמר שדירת הפנטהאון המפוארת של ה-גברת עדה מכנס עומדת למכירה פומ-בית, כדי לכסות חוב בסך של עשרים אלף לירות.

במודעה לא נאמר מי זאת עדה מכנס, את זה כולם יודעים, אין צורך להגיד, ומי שלא יודע יכול לשאול. ובכן, עדה מכנס היא אחת הנשים היפות ביותר והעשירות ביותר בארץ. היא מפורסמת בפעילותה ה-חברתית, כארבע בנותיה, ביניהן הדוגמנית, תלמה מכנס, והאחת שהיא בת ארבע שנים בלבד. היא שייכת לכשפחת מכנס הענפה, ולה, מצידה, שייכים הרבה פרנסים ובתי-חרושת וכו' וכו'.

זה לא היה כתוב במודעה; לעומת זאת היה שם תיאור הדירה עצמה: חמישה חדרים, שני חדרי-נוחיות, ריצפת-שיש, תק-רות-עץ, מאה ועשרים מטר מרובע עם גג פרטי, במקום מרכזי בתל-אביב, ברחוב דוד המלך 55.

המכירה היתה צריכה להיערך חוץ של-שים יום, ילקונה המצליח הובטח להשיג דירה ששחיה הרגילה הוא מאה אלף לירות בסכום קטן הרבה יותר. הנה לכם צרות של מיליונרים. בן-אדם שמעקלים לו צריך קטן בשכונת-עוני בטה חושב שדופקים את העניים. אז הנה, את המיליונרים דופקים יותר. להם מעקלים רהוטי מהגוני ורצפות-שיש. אז למה עושים להם את זה? עורך-הדין זאב בריכשטיין, באיכות החברה ה-

מעקלת, טוען: "עונה מכנס, שהדירה רשו-מה על שמה, לקחה משכנתא, שילמה חלק ממנה, ובשנת שישים ושבע התחילו פער-

עדה מכנס

לות ההוצאה-לפעול, כי היא הפסיקה לשלם והיא נשארה חייבת עשרים וחמישה אלף לירות. כשפנו אליה היא לא הגיבה, ולא נשאר לנו אלא לפעול ככה." עדה מכנס אומרת שזו פשוט טעות:

"בזמן המיתון לא שילמנו, אחר-כך בעלי התרשל".
לבעלה יש סיפור ארוך יותר: "בשנת 1963, הוא מספר, קנינו דירה, עם מש-כנתא צמודה לדולאר, של עשרים וחמישה אלף לירות. שילמנו כל חודש כמה מאות לירות. במשך השנים זה נהפך לכמה אלפי לירות, ובשנת שישים ושבע כבר היינו חייבים חמישים אלף לירות. איך זה קרה? היה פיחות, הדולאר עלה מלירה שמונים לשלוש וחצי לירות. היתה ריבית, וכך שילמנו ושילמנו, וכל חודש היינו חייבים יותר. בדרך כלל עמדנו בכל התש-לומים, מלבד תשלום אחד של ארבעת אלפים שבע מאות לירות שלא היה בסדר, ואז הם התעלמו מכל מה ששילמנו, ו-מיהרו לעקל את הדירה. זה לא נכון ש-אנחנו חייבים עשרים ושבע אלף לירות, אנחנו חייבים רק עשרת אלפים לירות, ואני מקווה שהעניין יסודר".
זהו, לא כל המיליונרים הם עשירים. יש גם מיליונרים עניים ואם מישהו רוצה לתמוך בהם, בבקשה.

אהבה

ממבט

שלישי

העיתונאי אריה אכנרי אוהב המס-כ"לים. זוהי אהבה ממבט ראשון אצל, שהולכת ומתפתחת מרמטכ"ל לרמטכ"ל. לא חשוב לו היופי או החן שלהם, העימר שתייה להם עמדה חשובה ונשים יפות סביבם.

החתונה הראשונה שלו היתה חתונת כסף. הוא התחתן עם הנערה שהיתה מוד-פסת על חצי הלילה, ונפרד ממנה. אחר-כך הוא הכיר את מזכירת הרמטכ"ל, רוחמה, ודיבר איתה ברצינות על אהבה ונשואין חדשים.

יום אחד הוא הלך איתה למסיבת טיל-ווסטר, אצל זיוה פינטוב, בת אחותו של הרמטכ"ל לשעבר יעקב דורי, נעל המקום הוא החליט להחליף רמטכ"ל ב-רמטכ"ל.

הוא החליף את רוחמה בזיוה, ורוחמה מצידה החליפה אותו בידיה של זיוה, ה-מהנדס מרדכי חרמוני. ולאחר ל"ג ב-עומר יהיו שתי חתונות, במזל טוב: רו-חמה תתחתן עם חרמוני ואריה יתחתן עם זיוה.

היתרונות שלה ברורים. מלבד קשריה הרמטכ"ליים היא עובדת בתדיראן, היא י-דעת שבע שפות, היא קיבלה הסכלה גבוהה בשווייץ, וחונן מזה הוא אומר: "אף אחד מהחברים שלי לא הכיר אותה. נמאסו לי כבר נערות הזוהר".

בחתונת הענק שלו שתיערך בנינת בית-סוקולוב יהיו הרבה אנשים חשובים. המון אלופים, חברי-כנסת, וכמה וכמה רמטכ"לים.

רוחמה

הכפיל

כל גרמני שרצה אוטוגרף מאבי ער-פריים יכול היה לקבל אותו בקלות מ-נורברט קנוה. "אני אחיו" הוא היה מצליח לשכנע את רודפי האוטוגרפים, "אני יכול לחתום בשמו. זאת כמעט אותה חתימה".

מלבד אוטוגרפים הוא חתם בשמו גם על צ'קים, ועל הומנות לתקליטים, ועל תמונות של עצמו. הוא הרוויח מהאחיי-נות המדומה שהוא המציא עשרות אלפי מרקים, אבל הוא לא עשה את זה למען הכסף.

הוא עשה זאת למען האידיאל. הוא האמין בזה, הוא באמת האמין ש-הוא אחיו של אביעוטרים.

הוא וכלתו אירנה שכרו מכונית מר-צד, כיתה למעמדם הרם, הדביקו עליה את תמונותיהם ואת תמונותיהם של אבי ואסתר עופרים. הם הוציאו עשרות פלא-קטים של הזוג הנערץ, והיו יכולים אולי להתקדם בחיים ולהפוך לאט לאט לאבי ואסתר עופרים בעצמם, לולא שמה עליהם המשטרה את ידה הכבדה ועכשוו הם יאל-צו לשלם בעד כל האושר והעושר שעבר עליהם — בזמן שהם היו הכפילים של ה-עופרים האמיתיים.

אבי ואסתר עופרים — והכפילים

לשם כך הוא הגיע ארצה, לקח אותה למסיבה, ובדיוק בשעה המקווה, באופן דרמטי ביותר, הוא שאל אותה את השאלה הגורלית:

"התרצי להיות אשתי?"

היא חשבה קצת, ואחר-כך ענתה לו, "כן". הכל הלך לפי מיטב המסורת והתוכנית. קודם הפגישו את שתי האמהות זו עם זו, אחר-כך המגישו את כל הדודות של הצד האחד עם הדודות של הצד השני, אחר-כך רמזו לכל בני-המשפחה הקרובים והרחוקים שאפשר להתחיל לטפל בעניין המתנות, ואחר-כך נסע ג'קי לשווייץ, ואחר-כך נסעה רותי לפאריס כדי לעבור משם לג'בה ולהתחתן.

אבל אז הסתבר שהסילווסטר כבר עבר, וג'קי החליט בניתיים לבטל את ההחלטה ולהמשיך להסת. הוא דחה את מועד החתונה שוב ושוב. אחרי שהסתבר לרות, בתו של אחד היהלומנים העשירים בארץ, שהוא עשה את אותו המעשה לארבע צעירות אחרות, ולארבע האמהות שלהן, ולעשרות דודות, היא לקחה את חפצה וחזרה ארצה, בלי ג'קי סיטון ובלי טבעת-נישואין.

ההסתם

סוף-סוף החליטו רות שגיא, כתבת האופנה של "ידיעות אחרונות", וג'קי סיטון, נציג המועצה הישראלית לשיווק פרי-הדר בשווייץ, להתחתן.

לפני שהם החליטו על זה, הם גיהלו חיים מאוד לא יציבים, על פני כמה יבשות, באוויר ובמים. הוא ישב בשווייץ והיא היתה נוסעת מדי פעם לתצוגות-אופנה בלונדון ובפאריס, ועו-ברת משם ולשם דרכו.

היא היתה גרושה, וגבוהה ויפה, והוא היה נמוך ושרמנטי. היא היתה בת שלושים והוא היה בן שלושים-פלוס. היא רצתה להתחתן והוא עוד לא ידע.

אבל הוא הבטיח לתת תשובה סופית על העניין בסילווסטר, בשעה שתי-עשרה בלילה.

התפילה של גגין

ברוך כלל הוא איש עסק. הוא מחפש עתיקות. הוא מכריו הכרוות, והוא דואג גם לביטחוננו. מיה משה ריין כמובן. אבל בשבוע שעבר, ביום הרביעי בערב ליתר דיוק, הוא מצא זמן גם לחלק משיחתו. לבנו אסי ולכלתו אהרונה. היה זה באותו זמן בריוק כשפינחם ספיר הופיע בתוכנית הפומבית של קלייסקופ. בהיכל התרבות, והיתחה מדיניות הפוכה מזו של דין בשטחים המוחזקים. שלושת הדוידים עמדו אז את ליבם במיסעדה גוני דולה בתלאביב. חוץ מלאכול הם גם דיב רוב ביניהם. על מהז על ארכיאולוגיה. כמר בן. גם על הדת היהודית, ועל התנ"ך. התברר שמה שדין די בקיא בספר שופ"ט. אחר עברו לשוחח על נושא יותר פרוזאי: הקולנוע. אסי סיפר לאביו על התכונות לסרט חדש, בו הוא עומד להשיח. במוטס אל"נל ששעה דרכו מבריטל ל"תלאביב, טסה קבוצת חסידים, עטורי פיו את וקנים. כשהגיעה שעת התפילה הסר להם העסידים כי זהו השר מנחם ב"ן. לזכות בשר כעשירי למניין זוהי מיצוה כפולה ומכופלת, אמרו החסידים, ולא הגיחו לבגין גם אחרי התפילה, עד שנחת המטוס בלוד. לילדי ישוביהספר ידוע, שאם מגיע הרמטכ"ל חיים ברלב לביקור ביישובים במסוק, יש להם סיכוי לעשות סיבוב באוויר. השבוע הגיעה ראשיהמ"שלה גולדה מאיר, לביקור במשק עין חרוד. מייד התאספו סביב המסוק שהביא אותה, עשרות מילדי המשק, בתיקוה לע"רוך טיול באוויר. משהבינה גולדה את מטרת ההתקלות, אמרה: "לא! לא, אני לא נותנת טרמפים!" ברוך כלל השיח תלטה גולדה מאיר על כל ענפי משרד ראשיהממשלה. היא עובדת כימעט באותה שיטת עבודה כמו קודמה, לוי אשכול המונה. אבל בכל זאת יש הבדל אחי: אשכול אהב לבוא למשרד מוקדם, בעוד שגולדה אינה אוהבת לצאת ממיטתה לפני שעה 16 בבוקר, ולכן רוב הפגישות היחשובות שלה מתחילות רק בשעה 11. לעומת זאת אוהבת גולדה לעבוד בשעות המאוחרות של הלילה, ולכן ישנה תנועה ערה של פקידים בכירים, בישיבת הקטנות

עמליה ארבל (עם רענן לוריא ואשתו) בארצות-הברית

ומה דרישות השוק. כשהתעניינה, הסתבר לה כי יהיה עליה להמתין שנתיים בתור, עד שאחת הגלריות תהיה מוכנה להציג את היצירות שהביאה עימה. עמליה לא נואשה. היא התיישבה ליד הטלפונים ובעזרתו של הקונסול הישראלי נחום אשכול החלה לארגן את העניינים. האמריקאים, שלא גילו תחילה התלהבות לאמנות ישראלית, גילו עניין בעמליה היפה. היא הופיעה ב-11 תוכניות טלוויזיה,

לא חשוב מה אתה מוכר — העיקר שהעטיפה תהיה מושכת." אומר עיקרון מיסחרי אמריקאי, שהוכיח את עצמו. עמליה ארבל, ציירת ובעלת-גלריה בעצמה, יישמה עיקרון זה באמנות הישראלית. לאמנים הישראליים קשה להתמיד בשוק האמנות האמריקאי, בו רב ההיצע על היביקוש. רק מעטים מהם המציגים את תערוכותיהם, וזוכים גם להצלחה מיסחרית. ועד כמה שיראה הדבר מוזר, לא אירגנה

עמליה בארץ הפלאות

תמונתיה פרסמו בעיתונים, והיהדות הימקומית ערכה לכבודה מסיבות ונשפים. רק אז נפתחו השערים גם לתמונות ולפסלים. היא ערכה תערוכות בחמש ערים גדולות, החזירה את אוגדת המיני לקליב לנר וקיבלה הצעות נשואין מרבנים ובחורי ריישיבה בניו-יורק. "רק דבר אחד," אמרה עמליה, "לא יכ" לו האמריקאים להבין. הם מקשרים כל הזמן את ישראל עם מלחמות והרג. אז מיוע, הם שאלו אותי בכל הזדמנות, לא רואים את זה באמנות הישראלית? מדוע ממישיכים לצייר אצלכם פרחים?"

עד כה בארצות-הברית תערוכה ייצוגית רחבת מימדים של אמנות ישראלית. עמליה ארבל החליטה לשבור את היטאבו. יום אחד, ללא כל הכנות מוקדמות, ארזה כ-400 ציורים ופסלים של כ-50 ממיטב אמני ישראל המיוצגים בגלריה שלה, גלריה ל"ס. ונסעה לארצות-הברית. לא היתה לה אף כתובת באמריקה. איש לא חיכה לה בנמל-התעופה. אפילו חדר בלון בניו-יורק לא יכלה למצוא בליל הגיעה לשם. אחר-כך התחילה להסתובב בגלריות של ניו-יורק, לראות איך מוכרים שם אמנות

לכן התערבו השניים על אלף לירות. אם אשתו של אריק, שישוק שני, חלד בן, יזכה בודו בסכום. אם אשתו של בודו חלד בת, יזכה אריק בכסף. במישרה שי שניהם ינחשו נכונה: אף אחד מהם לא יזכה. בטלחוייה וישראלית יש צרות. השבוע, למשל, התפטר מעבודתו בה היממאי ראוף עינבר, שהוא אחד הטור בים שבבמאי הטלוויזיה בארץ. ראלף, שי היה אחראי לתוכנית הבידור הפופולארית אולפן עגול, עסק בבימוי טלחוייה במשך עשר שנים בחו"ל, לפני שהוזמן לארץ. סיבת ההתפטרות: הוא נפגע מכך שהוחלט להעמיד מעליו במאי נוסף, חסרניסיון. התפטרותו של עינבר טרם התקבלה. עמק פרי. אחרי שהועבר מקול-ישראל לטלחוייה לא ניתנה לו עד כה אפילו הדימנות אחת להופיע בפני המצלמה. לעו"מיתזאת הובטח לו שכאשר תחל הטלחוייה לשדר ארבע פעמים בשבוע, יתנו לו לק"רוא מהדורות-חדשות אחת. כיצד למלא אחר הוראות הרופא, ויכל זאת לא למלא אותן — זאת הדיגם שהשקן יעקב ב"ן פירא, כשהופיע בערב הראיונות של שמואל ש"י. הוא עלה על הבמה כשימקטרת ארוכה מאוד נעוצה בין שיניו. הרופא ציונה עלי לזרחק מעישוקי הס"ביר.

פסוקי השבוע

- שריהביטחון משה ריין: "ראיתי בעזה מצב של רעב, ואין זו תמורנה שעושה לנו תדמית טובה בעולם."
- שריההסברה ישראל גלילי: "ישראל תתיחס למעשיה של מצרים, ולא להצהרותיה."
- ראש ממשלת צרפת לשע"ן בר, פול רינו: "סיפרי הזיכרונות הם הפצצות האטמויות של הפנסיונירים."

יעקב בודו ולאריק לבוא. בודו בירייע, למשל, בתוכנית שאריק בייים. זה דבר אחי. דבר שני: נשות שניהם בהריון.

של הלילה, ליד ביתה. • התפטרותו של נשיא צרפת, הגנרל דה-גול, זיכה את ראש אג"ם, האלוף עזר וייצמן בבקוב שמפניה. עזר היה אחד האנשים הבודדים בישראל שהיה משוכנע כי זה גול ייכשל במישאל-העם שערך. הוא אף התערב עליכך עם עזר שריהביטחון, רבי אלוף (מיל.) צבי ("צירה") צור על בק"בוק שמפניה, והתוצאה ידועה. • עוד לפני למעלה משנה ידע ד"ר נחום גולד"מן, כי ארבעת הגדולים יצטרכו לתת דע"תם לבעיות המרחב והסיכסוך בין ישראל למדינות-ערב. זאת גילה גולדמן במסיבה שנערכה בשבוע-שעבר בביתו של סגן יושבראש מרכז הל"ע, ד"ר חיים פייביץמן. כדי לתת לדברים יתר תוקף, ביקש גולדמן מרעייתו שתעיד כי אכן שמעה מפיו את הגילויים המרעשים כבר לפני שנה. העיר אחד הנוכחים: "רעייתי עוד כנגדו ועדה למענו...". • לקראת יובל ה-60 של תלאביב ערכה עריית תלאביב תחרות לציור כרוה לכבוד היובל. בין הימשתתפים היתה גם הגרפיקאית צילה מנוסי. בעלה של צילה, הפיזיולוגי רידי מנוסי, הציע לה להגיש לתחרות ציור גדול של עכברוש. צילה כמובן לא שמעה לעצתו, ציירה כרוה אחרת וזכתה כפרס השלישי. • כאשר הוזמן הפיזיולוגי עב"מישקל דן אלמגור, להרצות במיסגרת מועדון רוטרי בבית-ציוני-אמריקה, הוא הגיע למקום ושאל במודיעין לאיזה חדר עליו לפנות. "ישר ושמאלה," השיבה לו הפקידה, "אבל לפני דעתי אתה דווקא צריך לפנות מימנה." הוסיפה והתייחה לו על הישלט של אגודת שומרי מישקל.

הספר של ייבי

עד עכשיו היתה רק למשורר ארי צבי גרינברג, חוקה על השטחים הימוחזקים. בשטח השירה, כמובן. השבוע קם לו מיתחרה, בדמות המשורר ייבי, המתנגד לדיעותיו של אורי-צבי. ייבי דו"ציא ספר-שירים, מלווה בתמונות פסליו של יגאל תומרקין. רוב השירים כספר הם נגד הכיבוש הישראלי. אחד מהם, אחמד, מוקדש למי שהיה מפקד לח"י, נתן ירי"ן מור, ובו מובעת הערכה לעמידתו העיקבית של ילין-מור להבנה יהודית-ערבית. • יש להם כמה זכרים משותפים. לי

הבלאדה על גבעת התחבושת

הממשיך להישפך בגבולות, מבלי להגיב, והתגובה הלגיטימית ביותר על ההירואיזם בפרוטה אינה אלא הפארודיה. כך קרה שהבלאדה לחובש הנלודה יותר פארודיות מכל פיזיון ישראלי אחי. בערב הפנימי שנערך בשבוע במועדונם של עמוס קינן ואורי ליפשיץ הצוללת הצהובה, עלתה על הבמה הזמרת ורדה להב ושרה את הפארודיה הבאה, לפי המנגינה שחיבר בשעתו משה וילנסקי לשיר ששרה אילנה רובינא ביקשתי אש: ביקשתי אש / כשעליתי אתמול על מוקש. / ביקשתי אש / כשהגיע אלי החובש / מה ישו מה ישו / אך החובש הוציא מפי את הטיגריה / וגם הטיג"ן מוסר ולקח לי נתן / אתה נפצעת ממוקשים וארטילריה / רק זה חסר לי שתמות מסרטן. / ביקשתי אש / אין ספק החובש הוא חבר. / ביקשתי אש / אבל אסקוט טובה עוד יותר / ביקשתי אש. / אך הריאה שר היתה קצת מצפצפת / בקושי רב יכולתי עוד להתעטש. / אני נזכרתי בידך המלספת / אבל היתה זו רק ידו של החובש. הפארודיה, ששמה כמובן ללעג את יוצרי הבלאדה לחובש ולא את נושאי השיר, נכתבה אותו יום בצהריים תוך 10 דקות, בידי דידי מנוסי. כדוגמת המיחווה שעשו דן אלמגור ואפי נצר, הודיע גם דידי, שהוא מעמיד את הזכויות לשיר את השיר למכירה פומבית, שהכנסותיה יהיו קודש לפצועי צה"ל.

ה"בלאדה לחובש" לפי איקא ישראלי

זמרים כשלמה ניצן, ג'ודי כוכבה ואחרים, השתתפו במכ"ר. לבסוף זכה בשיר חיים בנאי, שקנה את הזכויות ב-100 ל"י. פארודיה נוספת על הבלאדה לחובש, שמחברה אלמוני, נפוצה בין הסטודנטים באוניברסיטה העברית בירושלים. אלה, שרובם ככולם חסידים מילואים, צה"ל, ביטאו באמצעותה את הרגשתם למשמע הבלאדה הקיטשית. פארודיה זו מושרת לפי מנגינת השיר של גבעת התחמושת, והיא נקראת גבעת התחבושת. נראה שגם בקול-ישראל ובגלי צה"ל הגיעו סוף-סוף למסקנה שהכללת שיר מסוג זה במצעדי פיזימונים מהרה עלבון לפצועי צה"ל. השבוע יצאה הוראה שלא לכלול יותר את הבלאדה לחובש במיצעיו הפיזימוניים ובתוכניות פוסולאריות, להשמיע אותו רק כנסיבות ההולמות את תוכן השיר.

היה היה מוכרח לקרות. הירוס של הבלאדה לחובש, אותו פיזיון רגשני ומלודורמטי, שבזכות הדם השפוך בו זכה במקום הראשון בפסטיבל הזמר הישראלי השנה, היה חייב ליצור נוג"דנים. שום חברה בריאה אינה יכולה לקלוט מיסחור זול של הדם

עולם האשה

נישואין לניסיון?

„האם יש צורך בתקופת-הרצה לפני הנישואין, בישראל של היום?“ עולם האשה שאל - ואלה התשובות שקיבל:

מבחינה מוסרית, אין לבעייה זו כל משמעות: השאלה מי שוכבת עם מי איננה שייכת בכלל לתחום המוסר. לזיכרה לא תנאף אין שום בסיס מוסרי — אף שמץ לא יותר מאשר להנחת-תסילין או שמירת השבת והכשרות. כל אלה הם צחים דתיים, ואדם דתי חייב לשמור לקיימם, כמו את כל הכתוב בתורה. אך בין הדת למוסר אין כל קשר. אדרבא, קיים ביניהם ניגוד גדול. המוסר מכיר רק ביחסים בין אדם לחברו ולחברה שבה הוא חי, ולא ביחסים שבין אדם לאלוהיו. משום כך אדם דוני אינו מכיר כלל במוסר, כי בואת הוא ישע בד את עצמו לער כים אנושיים חילוי גיים, במקום לצור האלוהים.

למדינה, מכל מקום, ודאי שאין שום זכות להתערב בעניין. כל מוסד-הנישואין היא מיותר. הנישואין הם מוסד דתי טהור, ולימודה אסור לחלוטין. חוקים בנידון, זוג שאינו רוצה ל-

ד"ר ייזבוץ

הינשא לפי דוקי-התורה, אין לכוף עליו חוקים חילוניים. וריבוי הגירושין אכן מורכב כח שחוקי-המדינה לא יכולים להכריח זוג להישאר נשוי, אם אינו חפץ בכך. יש כמובן צורך בחוקים שיבטיחו קיום הוגן לילדים עד בנרותם, כאשר ההורים אינם רוצים להמשיך לחיות ביחד. אך זה הכל. גבר ואשה שהביאו ילד לעולם, אינם רשאים (המשך בעמוד הבא)

שום תועלת. עצם העובדה שבני-הזוג יודעים שזה רק ניסיון, תגרום לכך שהם לא יתנהגו בטבעיות — ועדיין יעמדו בפני הפתעות לאחר שיחתנו.

את זאת אינני מעלה כסברה סתם, אלא על-סמך ניסיוני בעבודתי. אין הבדל באחורי-הגירושין בין זוגות שלא חיו ביחד לפני הנישואין, לבין כאלו שכן עשו זאת. הדבר הזה יביא רק להרס חיי-המשפחה. חברה מתקנת דורשת שענייני-הנישואין יהיו ממוסדים, ילדים, כל עוד שאינם גדלים על עצים, זקוקים למיסגרת משפחתית. תקופת-הרצה היא מיסגרת רופפת מדי, שתביא רק לאימולום של הילדים שיחולדו כתוצאה מכך.

פרופסור ישעיהו ליבוביץ

אם גבר ואשה רוצים לחיות כזוג נשוי ללא חופה-יקידושי, בניגוד לצו-התורה, אין שום גורם הרשאי למנוע זאת בעדם. בני-אדם חופשיים לעשות מה שליבם חפץ, כל זמן שאינם פוגעים באחרים. בחברה החילונית, הוימה והפורנוגרפיה הם אלמנט יסודי. האיסור שלא לנאוף הוא איסור דתי.

תקופת-מה. הפיתרון לכל הבעייה הזו הוא במתן חינוך מבוגר יותר לבנות, חינוך מציאותי ומודרני, לא לפי מסורת הרומנים של המאה ה-12.

מירה אברך, עתונאית

אברך

אני עוד חודשיים בת 44, וגרושה מי זה 15 שנה, אז איך אני יכולה לזכור אם זה רצוני או לא? טוב, אבל ברצינות: ברור שזהו דבר אל-מנטרי, אם אתה קורא זה חתול בשק, לי עולם אינך יודע כי צד הוא יראה כי אשר הוא יוצא מ' תוך השק בשעה 6.30 בבוקר.

עו"ד אלישע שיינבוים

מומחה למשפטי-גירושין התשובה היא לא. תקופת-הרצה לא תביא

ח"כ שולמית אלוני

בפירוש כן. יש הבדל עצום בין להיפגש רק במסיבות ובבילויים, לבין חיים משותפים 24 שעות ביממה. בני-זוג יכולים להסתובב יחדיו זמן ממושך, ולא להכיר כלל. כי זה דבר אחר לגמרי כאשר קמים ורואים אחד את השני בבוקר. ואכן, המשי-כרים הגדולים בחיי-הנישואין מתרחשים בדרך כלל בתקופה הראשונה.

אך תקופת-ההרצה הו מתאימה רק לציבור בעל בגרות מספקת. בישראל של היום, הייתי אומרת שהיא מתאימה לחבריה הקיבוצית ולבני דור שני ושלישי ב' ארץ. לבני דור ראשון בארץ, שזו להם תקופת-מעבר קשה, זהו ניסיון מסוכן. אשר לשאלה, מה יקרה אם בתקופת-ההרצה תיכנס הנעיה להריון, ולאחר-מכן יחליט הגבר שהיא אינה מוצאת חן בעיניו וינטוש אותה, ה' תשובה היא: לדעתי, אין הגבר חייב לפרנס את האשה כל חייו רק מפני שחי איתה

אלוני

מוצרי KINGS MEN

זכו בתואר

המוצר המובחר 1969

קצף לגילוח • Luxury Shave • דיאודורנט • Cologne Stick • מי פנים • After Shave Lotion • קרם שיער • Hairdressing Cream • סכין גילוח • קינגסמן • מי קולון • Cool-Off

תענוה לגבר

KINGS MEN

קינגסמן - השם שכבש את הגבר האמריקאי

(המשך מהעמוד הקודם)
להיפטר - אך לא בכוח החוק, אלא מרצון גם הטוב.

★ ★ ★

יונה עטרי, שחקנית

אני אמנם מבית שמרני מאוד אך הי- תשובה שלי היא: בהחלט כן. נישואין לנסיון יסתרו הרבה בעיות. המסגרת הי- פורמאלית הנוקשה של הנישואין, כפי שהם היום, הולמת רק ווג שכבר הי- ליט על עתיד משרי- תף. אך כדי להחליט הם צריכים הרי ל- הכיר אחד את הי- שניה. אבל אינני

עטרי

חושבת שהגסיון הזה מתאים לצעירים בני 17. יש מקום להתחיל בו רק לאחר שהגבר סיים צבא.

★ ★ ★

ד"ר רבקה בר-יוסף,

סוציולוגית

זהו עניינו הפרטי של כל זוג, וזכותו להחליט על כך. החברה אינה צריכה להת- ערב כלל בשאלה - לא באופן בלתי-רשמי, ודאי וודאי שלא באופן רשמי.

★ ★ ★

יגאל מוסינזון, מחזאי

אינני יודע, אינני מומחה, אינני מחמצא בזה ואינני מבין בזה. אינני יודע ליעץ לעצמי, או איך ארשה לעצמי ליעץ לאנשים אחרים?

★ ★ ★

ח"כ טובה סנהדראי

לא, בהחלט לא! נכון שמבחינה מסור- יימת רצון שבני- הווג יכירו לפני הי- נישואין - אך לחד- יות כבעל ואשתו? לא ולא. אינני מא- מינה שריכוזיהגי- רושין כיום הוא תר- צאה של היכרות לא- מספקת. במשך דר- רות רבים לא עלתה הבעיה כלל בקרב העם - גם בלי תקופות-הרצה לפני הנישואין, כפי שחוגים מסוימים ממליצים.

סנהדראי

★ ★ ★

פרדריקה סגל, מארחת

לא, אינני מאמינה בתקופת-הרצה. אין ספק שזהו נסיון מהנה, אך הוא לא יביא לשום פיתרון, ואני מספרת לך את זה מ- נסיוני: אני מכירה ווג שחיו יחד עשר שנים ללא נישואין, ואחר-כך החליטו להתחתן - ונפרדו אחרי שישה חודשים. הסיבה היא לדעתי, שחוסר הי- ביטחון במשך תקר- פת ההרצה הוא הי- מחזיק את בני-הווג ביחד. הידיעה שה- שני יכול כל רגע לקום וללכת, מונעת בעדם מלהראות את פרצופם האמיתי - אפילו תקופה ממו- שכת.

סגל

סיבה נוספת, ל- דעתי, היא שפועל כאן העיקרון של "מים גנובים ימת- קו". החיים יחד בתקופת-הנסיון יהיו תמיד שונים מאשר אחרי החוויה, כי זה לא רשמי. מאידך, אני מאמינה שמאוד מאוד רצוני - חיוני ממש - שכל גבר ואשה יעשו תקר- פת הרצה, במשותף ככל האפשר, עם הרבה שותפים ושותפות - כדי שלא יגיעו לחופה ירוקים וחטרי כל נסיון של ממש.

אין אנוס? אף אורי ארוס

המכון המיוחד לפיאות גברים
רח' גנסי 7 (מול קולנע הוד) ת"א טל. 24-69-24
בהנהלתו של אמן הפיאות - אורי ארוס.

לא יאמון כייסופר

החושך המפחיד

הצארית הרוסית במאה ה-16 ליזא- בטה הראשונה פחדה כל כך מפני החושך, עד שבמשך 20 שנות מל- כותה שכבה לישון אך ורק בשעות היום. אין לך מה לפחד, בחושך ובאור, תמיד תיראי היטב אם על רגליך מיני-גרבוניס, "מרסי", מיני- הגרבוניס, "מרסי" מצמידים בסרט- הצמדה סטנטי המותח את הגרביים על רגליך בלא לחץ. כאשר חמים בחוק, הם לא יכבירו עליך ובכל זאת ייראו יפה. מיני-גרבוניס, "מרסי" מחירים רק 4.50 ל"י.

נשים מאמינות בגודי

Merici

הוא צייר שמלות על כל מחברת ופיסת-ניד וחטף בגלל זה מכות ממוריו והוריו

אופנאי מגיל 10

הערב אימפרוביזציה
שימלת-קוקטייל ממשי, בהדפסת בטיק אבסטרקטית, עם כתפיות צלובות בגב. יאיר מתכנן את שימלותיו במיוחד לנשים צעירות, או, לפחות, לבעלות נשמה צעירה.

קה ללא גמץ ספק שהוא יהיה אופנאי. כיום, בגיל 24, כשמאחריו ותק של 14 שנות קישקושים ולימודים קשים, יאיר גליק סוף הוא אחד האופנאים הצעירים בישראל. לאחר שגמר את גימנסיה הרצליה בתל-אביב, התגייס יאיר, ציפה בקוצר-רוח ליום השיחור, טס מייד למחרתו לפאריז, שם למד בבית-הספר הגבוה לאופנה של איגוד בתי-האופנה בפאריז. עם תום לימודיו חזר ארצה, פתח את הבוטיק הקטן שלו בתל-אביב, בדיונגוף, שם את יכולה היום לראות לאן הביאו אותו קישקושי בית-הספר.

מספר יאיר: כשחזרתי מצרפת, מצאנו חנות ברחוב דיונגוף. פתחנו עם עשר שמי לות. היינו בטוחים שישר יחטפו את זה. היום אנחנו כבר למודי-ניסיון: אם אין מיבי חר עשיר, לקוחה לא נכנסת.

יאיר, שעודכן בכל הקשור לאופנת פא-רז, תפר בתחילה שמלות בקו ששלט ב"אירופה: "בחורף, זגמים בלי שרוולים, או שרוולים קצרים — דבר שלא נהוג בארץ. זה לא הלך לנו. היינו צריכים לשנות את השמלות."

אט-אט למד יאיר מה בדיוק רוצות צעירי רות ישראל. עד כדיכך — שבימים אלה עומד הוא בפני פתיחת בוטיק חדש. תהיה בו מחלקה מיוחדת, שבה תוכלי להחליף שימלה שנמאסה עליך באחרת, תמורת תשלום מסויים. אם תרצי, תוכלי אפילו להחליפה בשמלה חדשה — ברבע ממחירה. דבר אחד בטוח: בלי להשאיר קצת כסף במקום, את לא יוצאת משם.

הלילה שימלת-ערב קלי... לה ממשי שחור. פרח אדום משלים אותה כנוי.

חמים ומעים שימלת קוקטייל מבד קרפ בגוונים חום, שחור וכתום. המיוחד שבה: הוילון הרחב בגב, היולר מחשוף גדול.

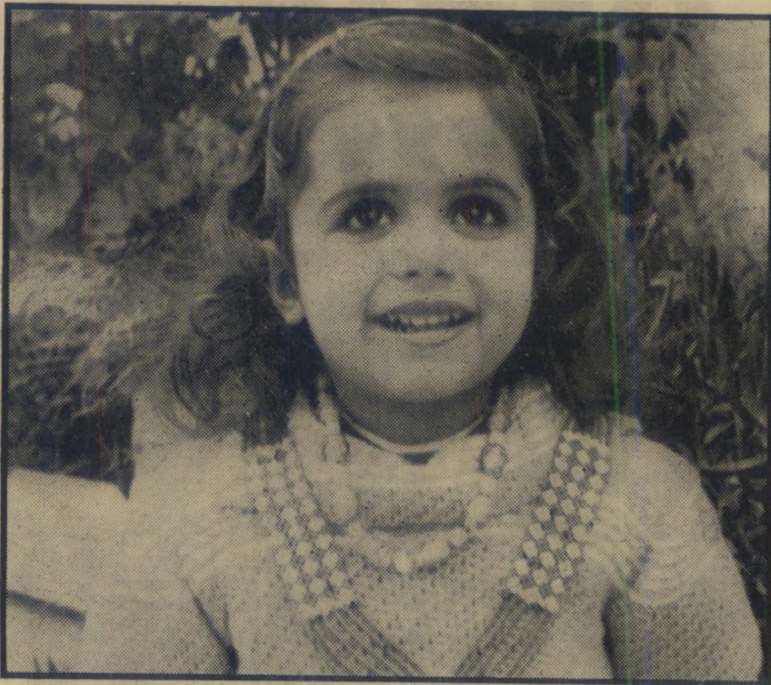
כשיאירקה גליקסון היה זאטוט בן עשר, נהג לחטוף סטירות מאמו ונערות ממורתו: לשתייה נמאס לראות אותו יושב כל היום ומקשקש בגדי-זשים על כל פיסת-נייר שלפניו. כל המחברות היו מלאות דגמי שמי לות. כל המגרות בבית היו מלאות דפים עם

אביב בכתום שימלת אחרי-הצהריים משנטונג. הי צבע השולט — כתום, כששרול תחתון מבצבץ בירוק. ליד הדוגמנית — האופנאי יאיר גליקסון.

קליאופטרה מודגמת על-ידי קארין (עומדת לפני הזוג השוב). שימלה ממשי נקי בהדפסת בטיק. הגוונים: חום-כתום-צהוב. שילוב מעניין בין ההדפסה לגיזרה.

הנסיך והנסיכה של ישראל

מהא נבואני, בת שלוש, בת העדה הדרוזית, מכפר ג'וליס

גם לך יש בבית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון השם, הכתובת והגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת. ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). עדיפות תמונות בשחור-לבן. מדי שבוע יפורסם מיבחר התצלומים. תחרות זו פתוחה לכל ילד וילדה — מגיל שלוש עד שש בלבד.

איך להיות טבחית מעולה ולהשאר זוהרת?

את בעית הבשול פתרנו לך אז נכון שנותר לך זמן לטיפוח עצמי?

חברת איוגו מגישה לך: מבחר מקסים של מטעמי בשר הקרויים דוסטו מוכנים לאכילה ומדהימים בטעמם הנפלא!! באיכות עולמית!

דוסטו

מיוצר ע"י „איוגו“

המיפלצות שלי

להיות בן-אדם, השובב, עייתי בנאותים-אם מוסתרת בקושי. כן, עושה רושם כזה. הגיע כבר הזמן, לכל הדעות.

★ ★ ★

יום ראשון בבוקר, הילד ממשיך להתנהג למופת: קם מייד עם צילצול השעון, צי"ק צי"ק, מתרחץ, מתלבש, אוכל — ובשבועותיו

אתן מכירות את החייה הנחרת הזאת, כשהילדים נהיים פתאום מלאכים, והחיים נשנים שקטים כל-כך. זה מה שקרה לי בשבת האחרונה עם אריק בכורי. ביום שישי, כמו שהוא בא מבית-הספר — תיכף הפתעה: תמיד כשהוא ניכנס ה' ביתה, הוא מסליך את הילקוט על הריצפה ליד הדלת, ועד שאני לא מאיימת להעיף

איזה מלאך קטן ונחמד

הוא כבר מוכן לדרך. מה הזריות הזאת עליך? מתעניין עוזי. „אה, אני קצת ממחר היום. שלום.“

„שלום.“ אריק כבר עם רגל אחת בהיך, כשהוא ניזכר פתאום במשהו וחוזר פנימה: „אבא, שכחתי, יש פה משהו בשבילך.“ הוא מוסר לעוזי איזו מעטפה וממהר לסוס: „שלום.“ הדלת נסגרת אחריו, ושעטת-רגליו במורד המדרגות נשמעת בכל הבניין.

עוזי פותח את המעטפה, עובר במהירות על הקטב שבידו, ומעיף בי מבט-אימים. הוא מעביר לי את המכתב, ואני רואה שהוא כתוב על נייר-המכתבים של בית-הספר של אריק:

„א.נ.“

„בעיקבות החקירה שערכנו, התברר שהיה זה בנך אריה, שזרק את פצצת-המים על ראשה של סגנית-המנהל. אבקשך לסור לי משרדי ביום א' בשעה עשר בבוקר, בכבוד רב.“

המנהל.“

עוזי לא אמר מילה, רק ישב והסתכל בי. „טוב, מה יש? יצאתי להגנת שארית כבודי העצמי.“ לפחות לא קילקל לנו את השבת. באמת מתבגר.

ניצה

לו אותו דרך החלון, הוא לא שם אותו במקום. הפעם — הילד נכנס, אוסר שלום בקול גדול, והולך ישר להדרו.

אחרי כמה דגעים, כשאני יוצאת מהמט"ב, אני מעיפה בדרך, אינסטינקטיבית, מבט לעבר הכניסה — אין ילקוט. הילד מתחיל להיות בן-אדם, אני חושבת לעצמי, אני עור ברת ליד חדרו — ולא מאמינה למראה-עיני: האיש עומד על כיסא ומסדר את ארון הספרים שלו — דבר שאני מנדנדת לו כבר מהתחלת השנה. הוא רואה את מבטי ומושך בתפיו: „די, נמאס כבר הבאלאגאן הזה.“ נהיה בן-אדם, אני חושבת לעצמי.

★ ★ ★

אחרי-הצהריים התנדב אריק ללכת להביא בקבוקי סודה מהחנות — למרות שזה לא היה התור שלו השבוע. למחרת, במשך כל השבת, הוא לא הרגיש את אחיותיו אפילו פעם אחת. לא רק זה — הוא העביר, בי יוזמתו, את הפעמון מהאופניים עם שלושה גלגלים הישנות של דנה, לחדשות על שני גלגלים שקנינו לה השבוע. „תראי, תראי“, הגיב עוזי.

נו, ואם אפילו בעלי היקר הבחין בשינוי שחל בהתנהגותו של הילד, אז תארו לכם כבר איזה שינוי דראסטי שזה, מתחיל ל

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת

הד"ר מרדכי זידמן

תוצאת רשפים. להשיג בחנויות הספרים הגדולות

הופיע

רב-המכר העולמי

הקוף העידום

להשיג בחנויות הספרים

כפשוטות-ינטורים, בכנות נוגעת-ללב, מספרת עקרת-בית צעירה על חלום-ינטורים שנגזז: נישואיה. מה קרה לנישואים אלו? לא בגידה היכתה במ, אלא אויב נורא יותר, המכה יומיום נשים איך-ספור. קראי את סיפורה, ושאלו עצמך: באיזו נקודה ירדו חייהם מהפסים?

נה, ואפילו הוא מודה: כשאנחנו הולכים לישון, שזה היה יותר מעניין מהסתחוויה.

★ ★ ★

האדישות האיזומה

א כל מיקרים אלה הם באמת נדירים. בסך-הכל הנישואים שלי אפורים. לפני הנישואים שררו בנינו ידידות והיכרות. היום הם נעלמו. הוא אף פעם לא מנסה אותי יותר, סתם ככה, בלי סיבה. אף פעם לא מניח יד על כתפי, לא מראה שום סימני-חיבה. אני יודעת שהוא אוהב אותי, בסופו של דבר — אבל אני רוצה שהוא גם יראה את זה לפעמים, לא ש' יתייחס אלי כמו רהיט. לפעמים אני מ' הרהרת לעצמי, איזה פרצוף יהיה לו אם

ב יום שהתחתנתי, התפטרתי מהעבוד. זה בעלי לא ביקש זאת, אך הרגשתי איך שהוא, שאני רוצה להקדיש את כלי כולי רק לו ולבית. ויתרתי על עצמאותי מרצון, בשימחה. חלמתי על חיים מלאי אהבה הדדית, הבנה ושימחה. פשוט שימ' חה.

חלמתי על טיולים בערב, חבוקים יד ביד. חלמתי על ערבים משותפים בבית, מקשיבים לתקליטים, והגים סתם להסתבל אחד בשני. כמה שהייתי תמימה. כיום, לאחר שש שנים, יש לנו ילד, וכפי שאת רואה אני שוב בהריון. והדבר היחיד שאני נהנית ממנו היום — זה לצנוח על המיטה ולנוח. שואלים אותי לפעמים מה אני כל-כך

מה קרה

לנישואינו יקירי?"

את רצה? ואני עונה לו: "איך אני יכולה? יש לי כל-כך הרבה עבודה." אני יודעת שגם אני אשמה במצב. מרוב שיגרה אני מזניחה את עצמי, מדי פעם הוא באמת מעיר לי על-כך, אבל אין לי כוח לשפר את הופעתי. רק כשאנחנו יוצ' אים לפעמים בערב, שזה דבר די נדיר, אני מתלבשת ומתאפרת כמו בן-אדם — ואז אין גבול לשימחתי. אני מאושרת בצורה לא מובנת ממש. פיתאום נראים לי כל האנשים מסביב חביבים כל-כך, חברותיים, עליונים. אני מופתעת שהם לא רואים בי איזו אחת עלובת-חיים.

ואז אני מנחמת את עצמי שאחרי ש' הילד השני ייחול, אחזור לאישותי הקר' דמת, אשתחרר ממעגל-הקסמים הנה, ונת' זור לחיות יפה, כראוי חיים מלאי-שעם. אני כל-כך רוצה בזה!

נחפזת ועסוקה. אני אהבתי תמיד להת' חיל את היום בנחת, לשבת קצת בבוקר ליד השולחן, על כוס קפה, עם סיגריה. בעלי כל-כך הופתע מזה בתחילת ני' שואינו — זה היה חידוש בשבילו. עכ' שיו התהפכו היוצרות. לפעמים הוא מב' קש ממני: "שבי קצת ליד השולחן, מה

הרהיט הזה יקום פיתאום ויסתלק. אני יודעת שהוא לא עושה את זה ב' כוונה, מזילול. הוא פשוט רגיל ככה מילדות. אמא שלו היתה טיפוס כזה: כל החיים רק עבדה ועבדה בשביל המשפחה, אף פעם לא היה לה רגע פנאי. מרגע שעמדה על רגליה בבוקר, היתה תמיד

עייפה. הלא יש נשים שעובדות קשה ממני. אולי אינני יודעת. אני חושבת ש' העייפות שלי היא גם פסיכולוגית. בגלל שנמאס לי מהכל.

באיזה מקום לאורך הדרך איבדתי את בעלי. יותר נכון, את חלומותי. לאט, לאט, בהדרגה, נרקמת סביבנו כאילו מ' עצמה איזו שיגרה אפורה, עלובה, מכר' ערת. בעלי שקע יותר ויותר בעבודה שלו, וגם אחרי העבודה הוא החל מבלה יותר ויותר עם חברים לעבודה, שותפים, לקוחות.

הוא לא בוגד בי, זה בסדר. הוא עדיין אוהב אותי, ורק אותי. רק שלא רואים את זה יותר.

★ ★ ★

נרדמת בישיבה

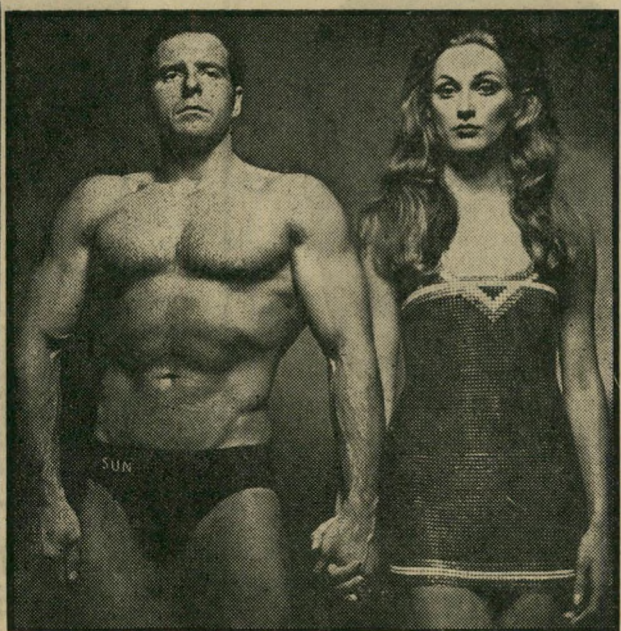
א ל תביני אותי לא נכון. אני לא מאשימה אותו, או רק אותו. אני יודעת שגם אני לא כל-כך בסדר. אני כל הימים מוונחת וטרודה. כל הימים אני רק לא מסמיקה לעשות כלום. הוא יכול להשאיר לי בבוקר חליפה שצריך לתפור בה כפתור, ולחזור בערב והכפ' חור עדיין לא תפור.

כי כשאני גומרת סוף-סוף עם הילה, וזוכה לראות אותו כבר במיטה, אני מת' חילה להתעצבן: באיזו שעה יגיע בעלי? האם לשכב לנוח? להכין ארוחת-ערב? הוא בעצמו אינו יודע אף פעם מתי הוא גומר, הוא יכול להגיע כל שעה בין שבע לחצות.

כשהוא בא סוף-סוף, ואנחנו מסיימים את הארוחה, אין לנו מה לעשות יחד. בעבר הוא היה לוקח את העיתון וניקבר מאחוריו. היום זה הסלחיוזיה. ואני, אני בעצמי עייפה מדי מכדי שיהיה איכפת לי, או שאני נרדמת בישיבה, או שאני הולכת ישר למיטה.

לפעמים, כשאני פחות רצוצה, אני גור' כרת בחלומות העבר, ומבקשת ממנו: סגור רגע את המכשיר הארור הזה, בוא נשב ונשוחח מעט. הלא אנחנו בעל ואשה, לא? או בדרך-כלל הוא עונה שחבל לו להש' סיד את התוכנית. רק לפעמים, וזה לרוב כאשר התוכנית משעממת — הוא מס' כים, ואז, להפתעתי, אנחנו יושבים ומ' שוחחים בנינו כמו לפני שנים. וזה כל-כך נעים לי, ואני שמחה כמו ילדה קט'

הגברים אצל סאן לוראן - רק לקישוט

את הגברים הנפלאים שבתמונות אלו הציבו איב סן-לוראן ופאקו ראבאן הגדולים, רק כדי להדגיש את נשיותם של הדג' מים שלהם. בתמונה מימין, יצירה של פאקו ראבאן, עשויה מישבצות-מתכת עם רווחים ביניהן, בצבעים כחול, לבן ואפור. הרווחים יוצרים את המראה החשוף, מגלים את מה שמתחת לשמלה בצורה ברורה. בתמונה משמאל שמלה חשופת-גב, מ' סאטן שחור, מעשה ידיו של המתכנן איב סן-לוראן. השמלה היא חשופת-גב רק באופן רשמי. במציאות, היא חשופה יותר.

במדינה

ארץ ישראל

פתרון

קוסמטי

בו על פירסומת של חברות ומוסדות בל"ב, בזמן שהבעיות החמורות "בוערות וצ" מאות לפיתרון שאינו נראה באופק."

הוא יום וביצע מיפגרייחיד עם שתי כרונות גדולות, אותן תלה על גופו מלפנים ומי אחר.

על הכרזה הקדומית רשם את הסיסמה תחי פדרציה ישראל-פלסטיין, בעברית, ערבית

זמיר צועד (מלפנים)
— פדרציה ב"ן —

זמיר צועד (מאחור)
— ישראל ופלסטיין —

מי שטבור כי אזלו כבר כל הסיפורים והסתמו נגד כל מעיינות והפרשנות על מלחמת ששת הימים, אינו אלא טועה. אל מבוך הספרות ומלחמות שחוליות המלחמה האנושית עומד להגותי טר נוסף של "ישא על עטיפתו את הכותרת: "מדוע נכ" שלו הערבים?"

המיוחד שבספר זה הוא שלא סופר צב" אי או קצין נגד כתב אותו. מחברו אינו אלא סגן למוצרי קוסמטיקה מירושלים וה מיוזרית, אחמד בן מוסא אל-עגיבה, שלא היה מעולם חייל וגם לא עסק מימיו ב פולטיקה.

אחמד, 47, ליד הכפר סמוע שליד חברון, הוא אב לשבעה ילדים, שעיקר פרנסתו היא על המכון ליופי בירושלים המיוזרית שבו הנהלת אשתו. "החלטתי לכתוב את הספר", אמר, "תיכף אחרי המלחמה. וזה מפני ש מצאתי שעמי הפלסטיני נקלע למלחמה לא לו, מבני שתהיה לו כל הזרעה בקביעת מועדה או תוצאותיה. המלחמה נהגה בש" בלגו עליי אחרים, שלא דאגו כלל לטו בת העם הפלסטיני ולא הכינו עבורו אפילו מקלטים לשעת סכנה."

נגד פיתרון כפול. בסיפרו רוצה את מד אל-עגיבה להוביל למסקנה ברורה אחת: העם היחיד אשר ניצח במלחמה הוא העם הפלסטיני. "במלחמה בין ישראל והערבים", הוא אומר, "הובסו הערבים. אך אני ובני עמי הפלסטינים ניצחנו. כי כתוצאה מהמלחמה עלתה בעייתנו על הפרק והיא זוכה כיום לתשומת לב בעולם, כפי שלא זכתה בה אף פעם."

את הדחף להוצאת ספרו, טוען אל-עגיבה, נטעה בלבד הרגשת הפחד מפני מה שצפוי לישראל ולפלסטינים גם יחד נוכח ההשתל-טות הרוסית באזור. הספר, המשהרע על פני 150 עמודים, כבר עבר את ביקורת ה צנזורה. מחברו מתכוון להוציאו בכמה שפות: בערבית, עברית, אנגלית ואולי גם גרמנית.

"הפיתרון לבעיות האזור", אומר אל-עגיבה, "אינו פיתרון שיכפה עלינו מבחוץ, אלא הפיתרון שמחייבת המציאות החדשה באזור,

סופר אל-עגיבה
חסקנה ברורה

זכראש וראשונה האנטרסים של העם הי פלסטיני."

הצעדה

מיפגן

יחיד

כל שנה והצעדה שלה. כל צעדה ויוצאי הדופן שבה. בצעדת השנה בלס שלום זמיר, בכרונות שהיו תלויות עליו.

זמיר, הדוגל ברעיון הפרדציה בין ישראל ופלסטיין כפיתרון לחיסול הבעיה הישראל-לית-ערבית ולהשכנת שלום באזור, החליט שיהיה חבל אם צעדת שלושת הימים תבוני

ואספרנטו. על האחורית רק בעברית: לא עלי ידי ויתורים למדינות ערב נשיג את השלום, אלא עליי משאומתן יסיר עם יריבינו האמיתיים והישידים: הערבים הפלסטיניים.

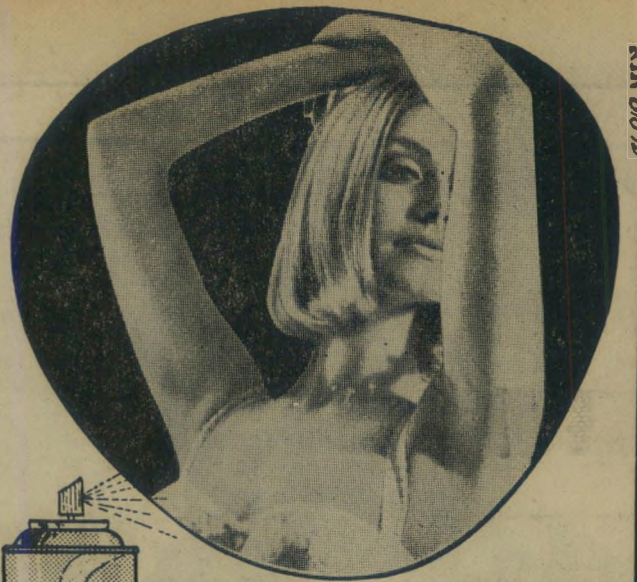
התנהגות השוטרים. הוא הצטרף לצועדים ביוםם השלישי, בקירבת מוצא, צעד איתם עד ירושלים, ובמיצעו החגיגי בחוצות העיר.

תגובות הקהל — צועדים וצופים — היו מעורבות: רבים קראו בעניין את הסיסמות, התווכחו על נושאן. היו כאלה ש מחאורכף, אחרים התרגזו וקראו קריאות גנאי. אך איש לא פגע בזמיר, והוא עבר את המסלול כולו בהצלחה, כשאורחים ערי בים ברחובה הראשי של ירושלים המיוזר חים קוראים בהשתוממות את הסיסמה הכ תובה ערבית.

אך דבר אחד הרגינו את זמיר, הצימוני מכפר אמירים בגליל: התנהגותם של ה שוטרים הישראלים. הם התייחסו בגסות ל ילדים הערביים הקטנים שהתאספו ליד מס לול הצעדה.

"הם תפסו אותם וורקו אותם בגסות. גם היכו קצת. לא עוצמת המכות היא הקוב עת, אלא היחס המשפיל. אולי הטיפול הזה שמקבלים ילדים אלה היום, הוא השיכניע הראשון להתגייסותם לאל-פתחו"

לכן פונה זמיר, לכל הגורמים המוסמכים ודורש מהם שיפעלו למען לא תשנינה ת פעות "מצערות כאלה" בעתיד.

משב רעון עם
Stop
diva
דיאודורנט

בעית הזיעה באה על פתרונה
עם דיאודורנט דיוה

לגבר ולאשה-ספריי, סטיק פלש
וסטיק כחול במחיר עממי

נגד קשקשים

- * מונע נשירת שער
- * מחזק את השורשים
- * ממריץ גידול השער

tayalysin

מוצר איכות של העבודות Tanya

לולהט

וולהיט

חובבינו של הזמר אריס סאן - היכוננו! הוא מכין לכם עתה מחזמר שלם!

רומיאו ויוליה של יפן

זה שאתם רואים את אריס סאן שוב מס' תוכב על פני הארץ וממלא אולמות, זה לא משום שלא הלך לו בחוק-לארץ. מי שרוצה יכול לברוק את קטעי העיתונות שפורסמו אודותיו בעיקבות הופעות ברדיו ובטלויזיה באנגליה - ויחכח שהוא טועה לגמרי.

במשך ששת החודשים בהם נעדר מן ה- ארץ, הספיק להופיע בתוכניות טלויזיה, להקליט בחברת סי.בי.אס. בלונדון, ולעלות על בימת מועדון-הלילה האקסקלוסיבי ב- יותר של הבירה האנגלית - מועדון שיחת העיר.

אלפי מעריציו בארץ שמרו לו אמונים, והתרפקו בינתיים על צילי היטו בומפאס בומפאס, שהיה, בשבועות האחרונים, התק- ליט הנמכר ביותר בארץ. פיזמון זה הוא שהביא לו, למעשה, את חזוה ההופעות ב- אנגליה.

היה זה שעה שאריס הקליט את הפיזמון עבור תוכנית הטלויזיה היט שלי. על בימת ההסרטה נכח אותה שעה הרחי ליסברג, אמרגן בריטי צעיר, שהתרשם מצליליו היט- תיכוניים של אריס, וסידר עבורו שורה של הופעות באנגליה. כאשר סיים את הסיבוב האנגלי, הספיק אריס להופיע גם ביפן וב- טורקיה.

עכשיו הוא חוזר אלינו ומתכוון להגיש לנו תבשיל יפוני חדש לגמרי - מחזמר. שמו הזמני של המחזמר נקבע כמזג דגים.

אריס במלכוזיה הבריטית

את המחזמר - שאריס כתב לו את המו- סיקה והוא גם יגלם בו את הספקיד רומיאו - יביים אברהם גיניו, וישתתפו בו כחרי- סר שחקנים. מה שכבר ברור הוא, שכאשר יתחיל המחזמר לרוץ - יתרוקנו כל בתי- הקפה ומועדוני-הלילה היחניים, ויושביהם ימלאו את האולם בו יוצג.

והוא מספר סיפורם של רומיאו ויוליה, על רקע שכונות העוני של נמל יפו. העלילה בקיצור: שתי משפחות דייגים מסוכסכות ביניהן, על רקע של תליית כבשים בחצר משותפת. אולם זה לא מפריע לאהבה ל- הירקם בין בנה של המשפחה האחת, לבתה של המשפחה השנייה באותה חצר.

אלמגור ונצר

לא היה עוד פסטיבל זמר שכה העסיק את הציבור כמו זה האחרון, ולא היה עוד צמד מחברים שזכה לקיימות של השמצות כמו דן אלמגור ואפי נצר, יוצרי הפיזמון שזכה בפרס הראשון - בלאדה לחובש. במקום לחזור על כל ההשמצות ששמענו, ועל כל הבדיחות התפלות שעברו מפה ל- און, הבה נשמע מה יש לזן אלמגור לומר.

אני חושב שזה כבר לא סוד היום, ש- השיר נכתב לפני 12 שנה, בעיקבות מיקרה שקרה באחת מפעולות-התגמול, כאשר חייל נפצע וחובש, שבא לחלץ אותו, נפגע ומת. בשעתו עשה עלי המיקרה רושם חזק, התי- יישבתי וכתבתי את הבלאדה. משך כל ה- שנים לא מטרתי את זה לאף להקה, כי זה נראה לי חזק מדי, וקצת חילול קודש לעי- שות מזה שיר. לפני הפסטיבל בא אלי אפי נצר בהצעה לכתוב משהו. נתתי לו את התיק ואמרתי:

הם הואשמו בניצול ציני של רגשות הקהל. תשובתם -

אי אפשר להתעלם מהמוות!

שיר הזה יעלו עלינו ויגידו שרצינו לנצל רגשות. אבל אני מצטער. בתקופה שלנו, עם כל מה שמתרחש מסביב, עם ידעות כל יום בעיתונות שהלב נקרע כשאתה קורא אותן - לא יכולתי בשום אופן להלחין שיר על פרחים ואהבה.

אין בבלאדה שמך של זיוף, אם היה בזה זיוף אז הפצועים והמשפחות השכולות היו הראשונים להרים קול זעקה. לעומת זאת, אנו מקבלים כל יום מכתבים ממשפחות שכולות ומחילים בתל-השומר, הכותבים שהם בכו כששמעו את השיר.

קיבלתי מכתב ממשפחה מקריית-מוצקין. שבנה היה חובש בצנחנים ונהרג כשבא ל- חלץ חבר, באחד הקרבות ברצועת-עזה. אני לא רוצה לציין שמות, אבל הם כותבים לי בין השאר: „תברוכו שלושותכם על השיר הזה“.

שמעתי שבגלי צה"ל החליטו לא להכניס את השיר למיצעד הפיזמונים, ואני בהחלט מצדיק את זה. הייתי מוסיף ומבקש, בשמי ובשם דן אלמגור, שיוציאו אותו גם מה- מיצעד של שידורי ישראל.

אני מקהה שבשנה הבאה אוכל שוב לכי- תוב לפסטיבל מוסיקה לשיר שיספר על פרחים, על אהבה ועל השלום.

בנושא הזה, ומצפוני מאוד מציק לו - הרי ברור לי שההתקפות הן התקפות אישיות. אני יכול למנות אחד אחד מן האנשים ש- השמיצו אותי, ולומר מה הן הנקודות ה- חלשות אצלו, בעניין מסויים זה. אנשים שפתחו חזויות, קנו מכונית ורכשו פנטהאון. מהרווחים של שירי-המלחמה.

שמעתי את השיר פעמים רבות מאז הולי- חן. בדרך כלל אני נרתע כאשר אני שומע שירים בנוסח ציה ציה הנוסלים או כום כום בום החללים. אבל אני חושב ש- בבלאדה אין פגיעה בטעם הטוב והיא כתי- בה ביראת-כבוד לנושא.

אחרי הכל, בהווי היומיומי שלנו, איי- אפשר להתעלם מן המוות. הנה, לפני שבוע, נהרגו באיזור התעלה שלושה חיילים, ש- יצאו לחלץ את חברים הפצוע. כך בנושא הבלאדה הוא, לצערנו, תמיד אקסואלי. למען האמת, היה לי גם שיר נוסף ש- רציתי לתת לפסטיבל. שיר קומי, עליו ומדבר אל הלב. חשבתי לתת אותו לרבקה-ליה מיכאלי ולגדי גיל לביצוע. אבל מי שקרא את השיר אמר מיד: מה? לפסטיבל הזמר שיר קומי? זה לא מתאים למעמד.

מוסיף ואומר המלחין אפי נצר: היו לנו לבטים גדולים. ידענו שבגלל ה-

תעבור ותמצא מה שנראה לך. כך הוא נתקל בשיר הזה, כתוב עוד על גבי אותו נייר-ריטוטה צהוב, מלפני למעלה מעשר שנים.

היו לנו מיד היסוסים בקשר לשיר. ידענו שהוא שיר חזק ואולי זה לא יהיה הוגן. אמרתי לאפי שיבדוק אם מותר, לפי תקנון הפסטיבל, לכתוב שירים על נושאים כאלה, והוא חזר ואמר לי שאמנם החליטו לא לכתוב שירי-נוסטאלגיה על המלחמה, אבל על נושאים אקסואליים אפשר. אז החלטנו מיד שאם השיר הזה יזכה במקום כלשהו - נתרנס את הפרס לקרן שיקום פצועי צה"ל. תיקנתי את הבלאדה, כדי להתאימה למצי- אות של היום, ומסרתי אותה לאפי להלחנה. אבל מסתבר שהרבה מאוד עמיתים שלי, שמצפונם, נכרוא, מאוד לא נקי, בגלל עשיית הרבה כסף מדם וממלחמה, קצת הרגיו אותם העניין הזה. אני לא חושב שהשיר הוא כליל השלמות, אבל הוא ב- החלט היה במקומו והוא תרם לפסטיבל הזמר בארץ שותתת דם כשלנו. לרגע אחד לא עלה בדעתנו, כמו שאחידים מניסים לתאר היום, שאפי ואני ישיבנו ואמרנו: נעשה שיר על חללים, ונזכה במקום הראשון.

אם הייתי יודע שכל ההתקפות נעשות במצפון נקי, הייתי מקבל את זה. אבל מכיוון שידיו של כל אחד מלוככות מאוד

היא לא רוצה קאריירה

מפני ההצלחה — וההצלחה רודפת אחריה, המיסכנה. כי עדנה גורן, שפיומנה היא לא רוצה ירח מצלחי בימים אלה במיצעד הפיומנים העבריים — לא רוצה קאריירה.

יש לי בית, בעל וילד, ואני מעדיפה לבלות את זמני בחברתם, היא אומרת. אבל מה לעשות כשהצעות ההופעה מתוסקות על הדלת?

היא התחילה בתזמורת חיל-האוויר, וכש השתחררה הופיעה במועדוני-לילה באילת ובתל-אביב. השתתפה בפסטיבל הזמר הישראלי, וגם באחרון שמעו אותה.

סיגנונה היה, מאז ומתמיד, ברור ומוכר — שירת ג'אז. אבל כל פיומון שלה הוליד ויכוח בין המשמיצים והאזהרים. זוכרים את מנדלבאום? חלק טען כי זהו פיומון אינפנטי טילי ממדרגה ראשונה — אבל החלק השני היה משוכנע שזהו הפיומון הטוב ביותר שעדנה שרה אי פעם.

חוג מהבעיה איך להיטטר מההצלחה — יש לעדנה בעיות אחרות. כמו חוסר ליווי מתאים. אין לי תזמורת ג'אז טובה, שיכולה לתת גיבוי מוסיקלי מתאים, היא אומרת. אם הייתי מופיעה באופן קבוע — אולי הייתי מקימה תזמורת כזו. אבל כיום אני לא מוכנה להופיע יותר מפעמיים בשבוע, וזה לא מצדיק החזקה תזמורת-ליווי קבועה.

מאז החלה את דרכה המוסיקאלית, היא מנהלת מאבק מתמיד עם ההצלחה. אבל אצל לה אין זו רדיפה אחרי ההצלחה הבלתי מושגת — אלא בדיק להיטר. היא בורחת

עדנה גורן

עשרת הלוהטים

התקליטים הנמכרים ביותר בשבוע שעבר היו:

1. צועניה — בובי סולו (סי.בי.אס.).
2. סחרחרר — טומי רו (הד ארצי).
3. ילדתי חזרי / ברבות — השווים (פרוידנט).
4. כומפאם — אריס סאן (א.ז.ר.).
5. היי ג'יז — וילסון פיקס (אטלנטיק).
6. אהבתנו היא רכר צומח — האריות (ר.סי.אי.).
7. קאזאצ'וק — ריקה זדאי (פונודור).
8. לואיז'י — (מארינג'גן) (התקליט).
9. רקורד לצילי המוסיקה — משפחת סטון (אפיק).
10. סם ודייב — (מארינג'גן) (אטלנטיק).

פופיק והשוטר

זה קרה לפני ימים אחדים, כאשר „שלישיית התאומים“ סיימה הופעה ב אחת מערי השדה. השעה היתה קרוב לחצות, חנו ואושיק עמדו ליד מכוניתם, וחיכו לפופיק, שהיה צריך לצאת מן ה-אולם.

שוטר-מקוף עירני ניגש אליהם ושאל לפשר מעשיהם. „אנחנו מחכים למישהו“, השיבו השניים. אולם הסבר זה לא סיפק את חשדנותו של איש החוק. מה עוד שבאותו רגע הגיח פופיק מן החשיכה, והתקרב אל החבורה. „מי אתה?“, שאל אותו השוטר. „מו-“

גיודית דרהאם

תשיר לנו סולו

כמעט שנה חלפה מאז הודיעה להקת המשחרים על פירוקה. אם כי גיודית דרהאם ושלוש עמיתיה הכריזו אז שהסיבה להחלטתם ללכת איש איש לדרכו היא הרצון להתקדם באופן אישי — היה ברור שלמספר הלהיטים שפקד אותם באותה תקופה, היה מי שקל נכבד בהחלטה זו.

לפני ימים אחדים הגיעה גיודי שוב ללונדון, לאחר שבילתה חודשים אחדים בחיק משפחתה באוסטרליה. כאשר עזבתי את לונדון בדרכי הביתה, היו לי כל מיני תוכניות, היא מספרת. קודם-כך חשבתי לפי רוח כליל מהופעות, דבר שמבחינה כספית יכולתי בהחלט להרשות לעצמי. רציתי לנצל את הזמן לשיפור נגינתי על פסנתר, לפיתוח הקול ולרמה אופראית, ללימוד משחק ואפילו לעיסוק בעבודה סוציאלית... אבל מאות מכתבי המעריצים שקיבלה, דחפו אותה שוב אל עולם הפיומנים ובי קרוב היא עומדת להקליט את פיומון-הסולו הראשון שלה, מאז עזבה את הלהקה.

בתקופה בה הייתי באוסטרליה, הופעתי כמה פעמים במקומות שונים, היא מספרת. זאת היתה הרגשה משונה. במשך כל השנים הייתי רגילה לעמוד על הבמה עם עוד שלושה אנשים והייתי חייבת לתאם את תנועותי לתנועות עמיתי. זו הפעם הראשונה שעמדתי מול קהל, והייתי אני-עצמי... היה לה כבר תקליט-סולו פעם, שנקרת עץ מיתר. אבל היא מעדיפה שלא תזכירו לה מה עלה בגורלו.

פיק, היתה התשובה. „שמע!“ אמר השוטר הנעלב באצבע מאיימת. „פופיק תגיד לאבא שלך, לא לי, אתה שומע?..“

שלישיית התאומים

...לכובע שלי שלוש פינות

חמישה מתוך עשרת הפיומנים במיצעד העברי של שידורי ישראל הם יצירתם המשותפת של הצמד נורית הירש ואהוד מנור. לא רבים הם גיבוי ווינסטון לונדון. לאחר נישואיו שינה ג'ון את השם ווינסטון לאוונ. השינוי נעשה באופן רשמי, במשך רד הפנים הבריטי. דן אלמגור על הפיומון בדרך חזרה: „המשמעות העמוקה הטמונה במילים לו היית כאן לידי בדרך חזרה / לא היתה זו בשבילי הדרך חזרה, מוכיחה לי את לו לא היו לו שלוש פינות / לא היה זה הכובע שלי...“ ● בריחה רבתי של זמר רים בריטיים ממולדתם צפויה, אם יכנס לתוקפו החוק החדש במסגרת-הכנסה. תום ג'ונס כבר הודיע על כוונתו להגר, אם יצליח שרהאוצר הבריטי להעביר את החוק החדש. האמנים ישלמו 19 וחצי שילינג מס, על כל 20 שילינג שירוויחו. ● הקשיבו היטב לליווי ולי עיבוד של הפיומון פראג. הוא לא מוכיר לכם את היא עוזבת את הבית של החיפושיות? ● לשלמה חן היה סיכוי טוב לזכות באחד המקומות הראשונים בפסטיבל הזמר, אם היתה שרה בו את להיטה האחרון אוריה פרי עטו של שלום חנוך. ● ג'וני קאש הקליט, לאחרונה, מארינג'גן שלם המוקדש ל„ארץ הקודש“. שניים מתוך הפיומנים הכלולים בו — בוא לכותל ר מדינת-ישראל — הוא מתכוון להקליט גם בעברית. ● התוכנית החדשה של הגשש החיוור תצא מתחת לשר-ביטו המוסיקאלי של המלחין יאיר רוזנבלום.

תום ג'ונס

להיט
המשקאות
Lehit
בחסות
להיט-קולה

כִּיבָּה / כְּבוֹרֵי לֵיִן

החולצה לקיץ

שני שמות נודעים מקופלים בחולצה אחת
מסיב והסיב - של טרילין
מדגמא והמדג - של להב
קולצת טרילין / כחמה
אופקית עם שרוול קצר
לשתי סמיות: קלילה וקדיחה - כיום,
ארוגות עם עניבה - בערב.

סיב חבר של חולצה זו עבר בתצורה
אחד סבתי, קבוצת שני סבבות הספיקו
על א. י. א. אנגריה

תזונה

שוב ושוב בסרטונים ביעור הכערות שהצליח להרגיז הרבה לפני שהטלוויזיה הישראלית החלה לסלוו.

היאטרו

★ ★ לייזם טרטה (התיאטרון הקאמרי) עיבוד מוזי וביום בלתי מאורגן של עורך קולטורה של יצירת אריסטו פאנס שנכתבה לפני למעלה מ-2000 שנה, מוסיקה רוודה (רפי כרימשה), תפאורה, ובמיוחד תלבושות ותאורה מכווערות (ארנון אדר), כוריאוגרפיה בלתי קיימת, וחוסר מבצעים מתאימים להצגה מרסיקאלית, הולידו הצגה חלגארית, בה פניסים דלוקים מציינים את מיקומי המדוייק של אבר המין הגברי, אולי כמתחיל לעובדה כי אורנה פורת, בתפקיד הראשי אינה היחידה המצליחה לשכנע כי הצגתה של קוטלר בנויה (על אף מיספר בלתי מבוסס של גאגים משעשעים מאוד) על כרעי תרנגולת.

★ ★ ★ מחכים לגורו (הבימה) הצגתו של יוסף יורעאלי, על-פי יצירתו של אחד מאבות תיאטרון האכסורד, פמולא בקט האירי, אינה מוצגת כמי קובל. צמד הקלושאים, ממתינים הפעם עד בוש, לא על פני במה ריקה אלא על רקע קירקסי למדי שיצר יגאל תומרי קין. הם אף לבושים ומאופרים כליצנים. על אף זאת לפנינו אחת ההצגות היפות והעלשניות שניראו אי פעם בארץ, לא רק בשל קונספצית הבימוי המיוחדת ב"מינה, המחזה הפיוטי הנפלא (שתירגומו של משה שמיר אינו מצליח לפגוע בו), התפאורה, התלבושות והמוסיקה, אלא במיוחד בעטיית צוות מגובש של שחקנים צעירים המרקיעים כאן להישגים תיאטרליים בלתי-מקובלים בהבימה: ברוך דויד, איקו תורן, שמעון לביארי ונסים עזיקרי; משעשעים ומרטיטים.

★ ★ לילה במאי (בהפקת ביי מות) מחזה מקורי בלתי-מגובש של אבי רהם והושע, לא זכה לבימוי מגובש יותר של יוסף יורעאלי. אחירה דהו סה בבית משפחה ירושלמית ניוורטית, דהו קא (כמובן) בימים המעיקים שלפני ה"מלחמה האחרונה. השפה ספרותית מדי. התפאורה של דני קרוון מכווערת מדי עם, בשל עיצוב בימתי מרגיז, פני הכחדתו הודאית של הבמאי. עורך תאומי זוכה לאהדה בגלל עורך תאומי. גיליה אלמגור עושה מאמצים מיקצועיים, בלתי-מרגשים, להתגבר על דמות שלא זכתה לעיצוב עיקבי מהחבר. אמיר אוריין אינו משכנע. שמואל עצמון משכנע שהוא לא במקום. יעל אביב מרקלמת. אלישבע מיכאלי ראויה ל"תפקידים קצת יותר טובים. רחל מרכוס

רקדניות בקירקס טוקיו

ונגעת ללב, אך לעיתים משעשעת מדי, במקום שתעורר חמלה.

בידור

★ ★ קרקס טוקיו (באמריג) נות אוי-ברטון) היה מי שהמשיל את כיכר המדינה בתל-אביב למדינה; חצי (שנה) בוך וחצי (שנה) קרקס. הפעם אפשר לוי מר שגם בקרקס שהתמקם עליה יש בוך. כלומר לא הכל מלוטש. רוב המספרים

●	לא כראי לראות
*	לא חשוב לראות
**	אפשר לראות
***	רצוי לראות
****	חובה לראות

סרטים חדשים

הברכה (אסתר, תל-אביב) רומי שניידר, הקטנה הזאת שהיתה לא מזמן בארץ, ננסה לחדש את ימי נעוריה לציוד של אלון נעוריה (אלן דלון) בסרט שנושאו הוא ניצחיו ובסות: אהבה ובגידה. היא חיה עם מאהבה בחילה על שפת

שניידר ב"הברכה"

הים, וייסוריה מתחילים כשמאהב קודם שלה (מוריס רוזה) בא להפריע את השלווה, ולרוע מהומה בסרט ובליבה.

סרטים אחרים

★ **זכה מקנה** (סנירמה, תל-אביב) מערבון אמריקאי ענקי, על הטוב והרע והזהב שהם מתפשטים, עם כל הסמנים האמריקאים, שהאיטליקים הוכיחו כמה ה"קולנוע יכול להיות יפה בלעדיו: כוכבי מישה ענקיים, שתפקידם רק לעטר את המודעות, אהבה נוגה מלאה מבטים. עיר רום נבחר, סטאלג בין שתי נשים, ודיא-לוגים מטופשים להפליא. הגופים מרעי-שים.

★ ★ **השבוייה** (פאר, תל-אביב) סרט שיכול היה ללמד אפילו את קלוד ללוש משהו על גבר ואשה, כי מה ש"ללוש מצלם מבחור קרוון מצלם מבין נים. הוא מצלם מישחק אהבה פרוורסי הגובל בשיגעון ובמוחה, המתנהל בין שלר שה אנשים: האחר סוחר אמנות (לורן מרצייף), אדם עקר מוכינה רגשית, למרות גאונותו, עבד לא אורן לתאוחית, השני צייר תמים וסימפטי והשלישית: אשתו (אליזבת ווינר) הגורמת לסר חר האמנות לנסות להתמודד עם האהבה ולהבין שהרא לא מסוגל לזה. מישחק מצויין. צילומי-צבע עשירים להפליא.

★ ★ **יומנה של חדרנית** (אר-נון, ירושלים) ביקורת החברה בביצוע של גאון הקולנוע בונאל. סרט חובה.

★ ★ **רכבות נשמרות היטב** (סמדר, ירושלים) המלחמה הגדולה מול הבעיות הקטנות של נער מתגבר, בסרט ציני מצחיק ונוגע ללב.

טלוויזיה

ביום חמישי ה-8.5.69. יוכל כל מי ש"עוסק בהקלאות ומבין גם ערבית ללמוד משהו על גידולים חדשים בגיה. זאת בשעה 18.30. כעבור רבע שעה יגיד חן יהיה לצאת בעיקבות משדחת הסילון אל אי אוסטרי בודד וב-19.30 שידור חוזר של אולפנו העגול של ראקה ענבר ובו הופעות בינוניות של זמירה חן, דויד כהן (בוזמרה), אבי רהם רון (בשריקה), להקת השווים (בקצב) ולהקת חיל הים, וכן הופעות קצת יותר מעודדות, של להקת גיא פלוס ותזמורתו של אלכס וויס. ב-20.15, שוב ארץ לא נודעת והפעם מקדשי את"י יופיה שנתגלו לפני 450 שנה.

פרופסור יגאל ירון ינחה בשעה 20.45 חירון בארכיאולוגיה ויגאל אפרתי (מפיק מטעם שירותי ההסברה) ויצחק ישורון (תסריטאי ובמאי) ימאסו

בת-זוגך נמצאת במבוכה נוראה, ואולי אפילו במשבר. ממש מוזר שלא הצלחת להבחין בכך עד כה. כדי לנסות לחלצה ממנה הקימה אותה היא מתאמצת להסתיר ממך, אל תסתער עליה חזית, כי אם בחר ב"אינוף ממושך, תוך ביצוע פעולות הטעיה והסתה; כך תגיע אל היעד בעזרתה ממש, ויחד תלבנו את המציב. אם לא תפעל ל-

מאזניים - 21 בספטמבר - 22 באוקטובר

מען זוגתך, המשבר עלול לפרוץ החוצה כבר השבוע, ביום ראשון או שני.

★ ★ ★

פלירט לא-מחייב, או רומן האבהבים קצר ומרגש, צפוי לך, בת קרוב, לקראת סוף השבוע, או בתחילת השבוע הבא. השותף ל"פלירט או לרומן יהיה גבר אשר ראיית בו עד כה רק ידיו ותולא, ואשר בתקופת ליבולב האהבה שלכט נידמה יהיה לך כי זהו האי-בירעל-הסוס-הלבן לו את ממתנה כל השבוע. בשטח העסקים -

עקרב - 21 באוקטובר - 22 בנובמבר

אין חדש. ההצעה שקיבלת משונה, אך הפריטים הכלולים בה הם נכונים ומדוייקים.

★ ★ ★

יחסך עם הממונים עליך הולכים ומתיעררים, לא-מעט בעטייך. חוסר שליטה במצב, איבוד עשתונות, או חוזה שאינה במקומה, על-לה להביא אפילו ל"מיסורין; מחשבה על התוצאות תביא רק תועלת. בת קשת: אין ספק כי הוא באמת אוהב אותך, ואינו מעמיד פנים כפי שאת חושבת לפעמים, או כפי שנוהגות חברותיך לרנו. ביום שלישי תאבדי סכום כסף קטן. לבשי סגול.

קשת - 21 בנובמבר - 20 בדצמבר

★ ★ ★

אחרי שנה יצופה אכזבות ומרורים, סוף סוף זה הגיע: תוך שבועיים אתה מועלה בדרגה, וזוכה לשכר ויחס בהתאם. אם רק תיזהר מלהפוך לעבד כי ימוך - כי אז ודאי שהעלייה בדרגה הבאה תהיה הרבה יותר קרובה, ובעלת אפקט הרבה יותר משכנע. שיחת טלפון שקיימת בשבוע שעבר עם מי שהו מעיר אהדת תישא פרי בשבוע הבא. כדי שלפרי יהיה ערך של ממש, עליך לקום כבר עתה, לפתוח בפעולה.

גדי - 21 בדצמבר - 19 בינואר

★ ★ ★

צרו ברכות! השגת תט מטרך, אפילו אם בדרך הקשה. אך הבט אחרה: פה גוויות רמוסות עלייך, ופגרים בהם התעללה ללא-רחם. לא תמיד הקשיחות במקומה, דלי! מעט אנושיות בכל מעשיך, גדול את חוג מכריך, ובעיקר את המכספר הזעום של אלה אותם אתה מכנה "חברים". הנערה בלבן, אותה גשית בשפת-הים, או בבית-הקפה, היא נערה כלבבך.

די - 20 בינואר - 18 בפברואר

★ ★ ★

חשדות מכווערים שהש"מיעו באזניך שכניך הי צעירים, אינם מבוססים, ומצוי מאוד של אמת. אך הנזק כבר נגרם; עשה מאמץ עליון ל"תקנו, בטרם המצב יהיה אבוד לחלוטין. זה ילמד אותך להבא לקח, שלא להאמין לכל בדותה המושמעת באוזניך, ולטרוח לאמת דברים. בטרם אתה פורע על-פיהם. בפרם אם מקור האינפורמציה הוא כה מפוקפק. בת דגים: סכנה צפויה לך השבוע, אם תרחיקי מבייך.

דגים - 19 בפברואר - 21 במרץ

★ ★ ★

הצעתך, שהועלתה ב"פורום מצומצם ונבחר - נדחתה. הנימוקים לדחייה לא שיכנעו אותך, אך אין כל ברי: רה החלטה היא החיטה, ועליך לכבד אותה. נסה למצוא דרך אחרת, או פיתרון שונה למצב. בה בתולה: הוא קוסם לך, ואין כל פלא בכך. תיפסי אותו חזק, בטרם ייעלם מאופך חייך.

טלה - 21 במרץ - 20 באפריל

מה שסנאו עליך - אל תעשה לחברך. אם לא ליסרו אותך זאת ב"ל-רוחך, מוטב שתיזכור זאת עכשיו, ותשנן זאת היטב. מלבד השינוי, עליך ליישם אמת-חיים זו בכל הקשור ליחסיך עם חברך הצעיר התור על בן תיקוה, והמעני ריצן הערצה-עיוורת ממנו. אל תתייחס אליו כמו אל נחות-דרגה וחדל להציץ לו.

★ ★ ★

האם את באמת מאימינה, בת שור, כי תוכלי להמשיך במישהי-חקהכפול? אפשר לרמות במשך חודש, חודשיים, שלושה, אבל לא במשך שנה, ולא את כל האנשים הסובבים אותך! השבוע יהיה עלייך להחליט, לכאן או לכאן - מי יהיה הגבר שלך באמת. לבושך השבוע: קל וספורטיבי.

שור - 21 באפריל - 20 במאי

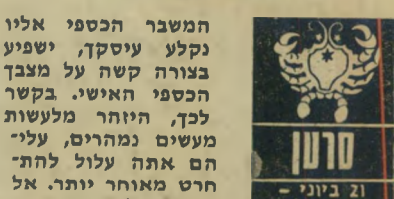
★ ★ ★

מי שאמר כי המצליח בקלפים נוחל כישלונות בחיי-האהבה שלו - צדק, בכל אופן לגביך. אם אתה באמת מאמין כי תוכל לבסס את עתידך הכלכלי תוך מישיחקי חאודר - בבקשה, אך כדאי יהיה שתשקול זאת היטב. השבוע אתה עתיד לפגוש נערה חמודה, שתעמיד בפניך את הברירה: היא או הפוקר.

תאומים - 21 במאי - 20 ביוני

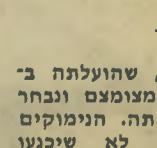
המספר הכספי אליו נקלע עיסקך, ישפיע בצורה קשה על מצב הכספי האישי. בקשר לכן, היזהר מלעשות מעשים נמהרים, על-הם אתה עלול להתרשט מאוחר יותר. אל תתבייש להודות באוזני יונידיך כי מצב עיסקך גרוע. לעומת-זאת, אל תעז לנסות ל"חפש מוצא מן הסבך בין הכפופים לך.

רטון - 21 ביוני - 20 ביולי

★ ★ ★

מצב רוחך העגום נותן את אותותיו ביחסך לבי אים איתך במגע. הם אינם יודעים כי יש לך טיבה מוצקת-מאוד ליהיות ממורמר ועצבני, ולכן הם גם אינם מוכנים להסתיר את התפרצויותיך או לשמוע את נעורתיך. ביחס לעברית, בחרת בדרך הנכונה. יהיה נכון ל"היתורים, מבלי להשפיל עצמך, אז תצליח.

אריה - 21 ביולי - 21 באוגוסט

★ ★ ★

הצעתך, שהועלתה ב"פורום מצומצם ונבחר - נדחתה. הנימוקים לדחייה לא שיכנעו אותך, אך אין כל ברי: רה החלטה היא החיטה, ועליך לכבד אותה. נסה למצוא דרך אחרת, או פיתרון שונה למצב. בה בתולה: הוא קוסם לך, ואין כל פלא בכך. תיפסי אותו חזק, בטרם ייעלם מאופך חייך.

בתולה - 22 באוגוסט - 21 בספטמבר

מנהל פ. עזריאל

בגדול
ונגד
קטון
בתרחצים ב-
דרמפון
הסבון ללא סבון
תן זין - Taya

בינוניים. הליצינים לא מצחיקים ומאלף הסוסים לא מספיק מאולף. מי שמצליח לעשות רושם עצום בנכות הופעתו הגברית ומשום שהוא יודע איך "למכור" את "הסחורה", הוא מאלף האריות. מלי בד הופעתו וקטע הטרפו המתק היה אפשר להציג את רוב התוכנית במועדון לילה, לשם היא שייכת. המספרים היפא-נים משעממים ואינם הופכים את הקרקס ליפאני (ואכן, רוב המשתתפים והאוהל הם איטלקים). צמד הרקדניות, שכל גופן משובח באבקת זהב, נוסח נערת גולדפינגר גר (שכמקור הן חשופות זהו - ראה תמונה - המכוסה בארץ) חורג מן הדיסטורס ואינו מאפיין את מה שיפאן באמת מסוגלת לשלוח אלינו, בשטח המחול, הקלארטה והיאבקת הספרו.

*** קט שופ (מרתף קולנוע פארטי, תל-אביב) סוף-סוף קברס סאטירי. חנוך לוין כתב ואמיו דויד ביים. שלושה שחקנים צעירים מבצעים בחן שובבני תוכנית צלפנית, בה הנפגעים הראשיים הם, ישראל, ערב והמתחכמים למיניהם, הצימונים של לויין עסיסיים יותר ממערב, בהם פחות דש הוא ואינו חוזר על

*** פסטיבל הגשש ה"חיוור" קולע היטב לטעם הקהל הרחב. הקהל היותר צר, יינה ממיספר פיומונים משעשעים ומבימוי ליצני של נסים אלוני. כי בכידוריאדה סלקטיבית מתוכנית הגששים, בה שולטים בעיקר הקטעים המבוכיים על חיקויי ענה.

הצגה חדשה

*** וולפונה (הבימה) מה שמצוין את ההצגה הראשונה בבימוי של מנהל האמנותי של התיאטרון. הלאומי, הטוען לתואר ממלכתי, הוא התרגום העשירי, הפיקה והמשעשע, שדוגמתו כמעט ואין שומעים על בימותינו, לו אחראי עמוס קינן. החבר, בנימין ("בן") ג'ונסון, בן-תקופתו של שקספיר, חיבר את השועל שלו (חלפונה) לפני כ-369 שנה. סטפן צוויג (עם ז'ול רומיין) עיבדו את המחזה ה"שירי לשפה יומיומית יותר, לפני כ-40 שנה.

עזיקרי בן-וולפונה

המחזה הסובב על רעיון לפיו היו נוהגים במאה ה-17 לחלק מתנות יקרות לעשיר, על-מנת שזה יוריש את רכושו לנותן המתנה, אינו מעניין כיום איש, ונראה יותר כקוריוז מתוך לא יאומן כי יסופר, וחלפונה הוא נוכח הסוחט מ"ידידו בהעמידו פני שכיב-מרע. עוזר לו בכך מזכירו הנאמן מוסקה. זהו מחזה על תאבי-בצע, חומדי כסף. אדון רויד ויליאמס (מנהל האנג"ל המיובא של המוסד הני"ל), ביים את ההצגה, קרוב לוודאי כפי שהועלתה לראשונה לפני עשרות שנים בגרמניה. לרגעים ידמה לצופה כי נקלע להצגת אופירה מאובקת. ניכר לפי משחקו של כל אחד האנשי הצוות, כולל הסטאסיס-ים, כי ידו של הבמאי היתה קצרה מ"הדריכה, על כל פנים הדבר לא מורגש. כל אחד משחק כפי שהיה משחק לוא הבמאי היה שולח את הוראותיו במי"ב ריקים מלונדון. ישראל בקר משחק בפרורה מנוחנת ומסלידה, כפי שכבר שנים רבות לא שחקו אפילו בהבימה המוסקבאית. הוא עצמו נגמל בהצגות אחרות התפארות המציין את הופעתו כאן.

משחקו של נחום ביכמן באמת מזכיר הופעה של זמר באופירה-בופה. לרגעים נדמה כי מיד יפצח את פיו באריה. לזיליאס מגיע פרס הליהוק של השנה על שהפקיד בידו את תפקיד לאונה בנו של רפאל קלציקין. מישא אשרוב הוא יותר זאב מאשר ש"ל על. הוא מנגן על גווי קולו בחוזקה בלתי-משכנעת. קשה להאמין שגבר מחוספס שכמותו יעסוק בשטויות של העמדת פנים, כדי לצוד כסף ונשים, בשעה שאלו נמצאות בידי חלקלקים ממנו.

הופעת החיצונית וכוסר משחקו של ציפורה קרנר אינם משכנעים כלל ועיקר כי צעירי ונציה חזרו אחריה בלחם. רפאל קלציקין כקורבצ'יין, העורב הערמומי, יצר דמות בלתי-רגילה, בזכות משחקו המחושב-מלוטש, שליטתו המחולסת ברמיזה אבריו, קולו ו"איפורה המושלם. נסים עזיקרי בתפקיד המרכיז של מוסקה נושא למעשה את נטל ההצגה כולה על כתפיו. הוא המושך בחוטים. ויש לקבוע כי הוא

היה כדאי לחזור אל יצירתו המקורית של ג'ונסון שהיתה מצליחה אולי יותר להציג מ של מריו על תקופתו. הצגתו של ויליאם הצליחה רק להגיש את הנמשל.

כדאי לציין לרעה את התפאורה והתלבושות של האנגלי אדריאן ווקס שהוצגה השלישית (לאחר הרוצחים הקטנים, והיזודת רוחות), ברור כי הבאת ארצה היא ביזבוז של מטר בע זר וחוסר התחשבות בתפאורות ישראלים רבים שללא כל קושי היו מעצבים במה הרבה פחות פרובינציאלית. מאחר והכוכב האמיתי של ההצגה הוא ניסים עזיקרי ולא מישא אשרוב, ואין מדובר בנברת הראשונה של תיאטרון, או בבעל זכות ראשונים, תמוה מאוד כי האחרון העולה אל הבמה לקידה בפני הקהל, הוא אשרוב ולא עזיקרי, הקוצר, בצדק, מחיאות כפיים רועמות יותר.

כדאי לציין כי אותו הדבר היה ב"כקט על אותה במה, גם שם השחקן שנשא את נטל ההצגה על כתפיו (עוזר תאומי) נכנס אל הבימה אחד לפני האחרון - רק אז עלה מישא אשרוב לבמה כפרימדונה מזוייפת. אך כנראה שעניין הקידות שייך למסורת העתיקה של הבימה שלבמאי אנגלי בעל נימוסים קשה להתנגס עימה...

ביה"ס המרכזי ללמוד נהיגה "שמחי"

מציע לך:

- ✦ תנאים נוחים ונהיגה בשיטה קלה
- ✦ לימוד במסלול הטסט מהשעור הראשון
- ✦ לימוד תאוריה חינם
- ✦ 50% מאגרת הרשיון על חשבון ביה"ס.

בביה"ס לנהיגה "שמחי" רח' שנקר 63, תולון.

חליכות הדיון
בניצחם איחופת

תאם

ת"א שדר' מסדיק 19
אולכוס 62 25 19 12

מכון פסיכולוגי

היפנוזה וטיפול בכל הבעיות הנפשיות. מבחני אישיות בהנהלת ד"ר רוניק

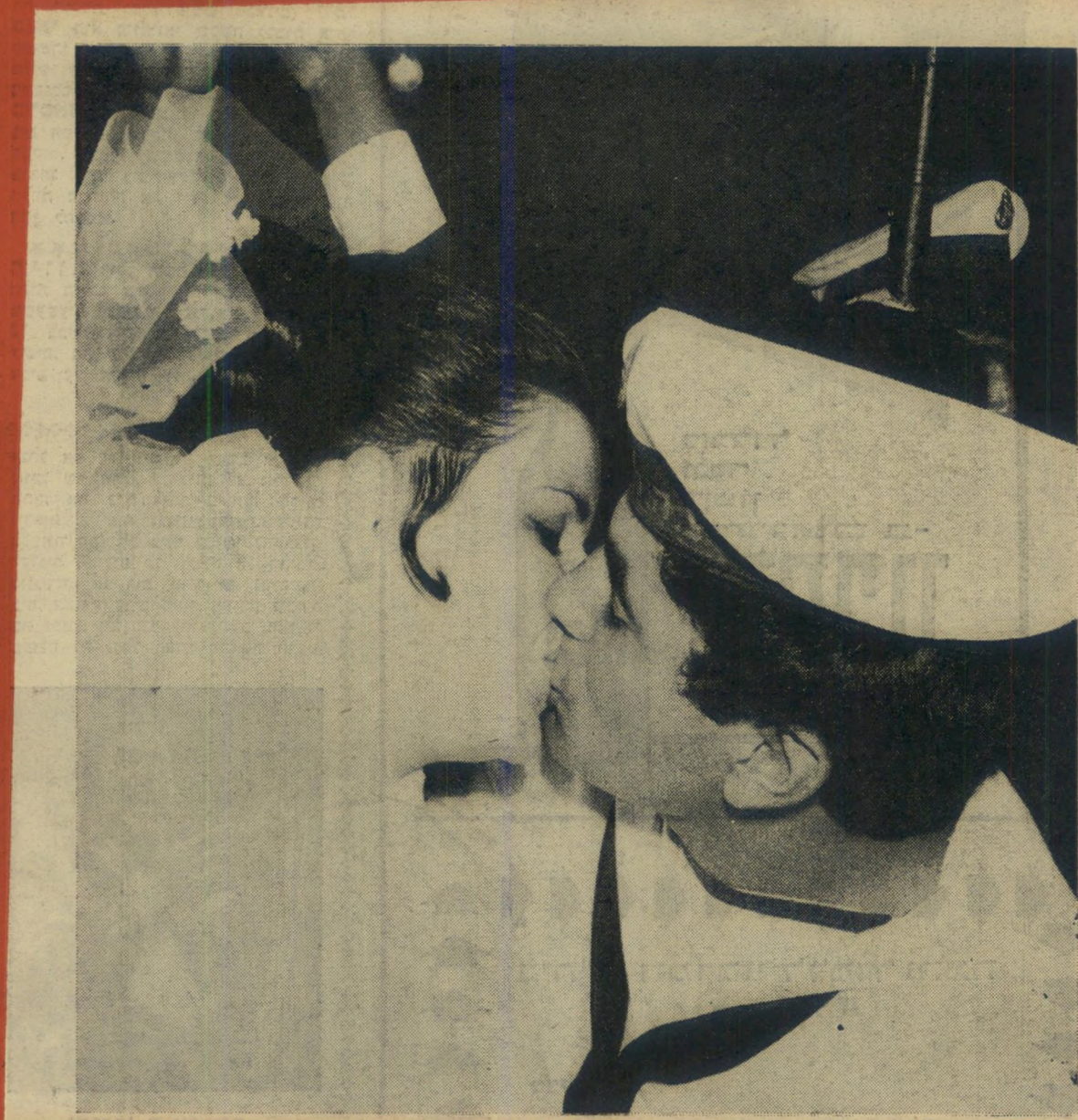
בחיסה טלפון 69300
ובתל-אביב המלך ג'ורג' 44
מ"ש 15.00 עד 18.00.

העונות

**מנחם גולן
הביא
את זה -**

**הצנזור
אמר
„לא!"**

**ביריוני
הישיבה
המשוחררים
מגיוס**

החתונה הראשונה בשארם א-שייך